

SECRETARIA GENERAL

**ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA
CORPORACIÓ EN DATA CATORZE DE FEBRER
DE DOS MIL CATORZE**

A la ciutat de Girona, a catorze de febrer de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinentes i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berlosó Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Carles Bonaventura Cabanes, Concepció Veray Cama, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet i Carlos Palomares Safarres.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, estem a punt de començar el Ple de l'Ajuntament de Girona i demanaria que es pogués celebrar amb tota normalitat. Si us plau, demano al públic que està en el saló de sessions que permeti el normal desenvolupament del Ple. Hi haurà un moment en què representants d'entitats han sol·licitat prendre la paraula i podran expressar la seva opinió tranquil·lament. Deixin celebrar el Ple amb normalitat o em veuré obligat a celebrar-lo a porta tancada.

Anem a començar el Ple, senyores i senyors regidors, abans de l'aprovació i esmena si cal de l'acta de la sessió anterior, crec que hi ha un parell de sol·licituds de paraula. La senyora Veray havia demanat la paraula abans de començar el Ple per una qüestió d'ordre.

Pren la paraula la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, jo li he demanat a l'alcalde poder parlar abans de l'inici d'aquest Ple perquè, en primer lloc, volia agrair a tots els grups municipals el suport i els condols que hem rebut al llarg de tots aquests dies per la pèrdua de la nostra companya, la Cuca Mascort, i també el de totes les forces polítiques de la ciutat de Girona malgrat no tinguin representació en aquest Ajuntament. Així com donar també les gràcies a totes les mostres rebudes de molts i moltes ciutadans de Girona. Nosaltres les hem traslladat totes a la família, com no podia ser d'altra manera, la qual també està molt agraïda per totes les mostres de suport rebudes. I dir-vos, malgrat que als portaveus ja ho vaig dir i que ho traslladéssiu a tots els membres dels vostres grups, que el Ple que varem celebrar dilluns va ser molt emotiu i també alhora molt reconfortant en aquell moment de gran dolor i de gran duresa com ha estat la pèrdua de la Cuca Mascort.

Simplement volia que constés en acta el nostre agraïment en nom del Grup Municipal del Partit Popular Català a l'Ajuntament de Girona i, si m'ho permeten, també en nom de tot el Partit Popular Català de les comarques gironines. Gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, vull també que consti en acta el mateix sentiment de tots els grups municipals i regidors d'aquesta Corporació, perquè és el primer Ple que celebrem sense la presència ja de la Cuca, i a l'espera que sigui substituïda pel regidor que designin.

Pren la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, gràcies per donar-me ús de la paraula. Comunico en nom del Grup Municipal de la CUP que arran del debat que s'ha produït a la ciutat en relació amb el fons d'art Santos Torroella, s'ha produït una discrepància en el si del Grup Municipal de la CUP i per mutu acord amb el senyor Carles Bonaventura hem acordat que es donaria de baixa del Grup Municipal de la CUP temporalment fins que la CUP i també l'assemblea de Reagrupament es puguin reunir i acabin decidint finalment quina és la posició respecte de la continuïtat o no del senyor Carles Bonaventura al Grup Municipal de la CUP. Per tant, a partir d'avui el senyor Carles Bonaventura ja no estarà en el Grup Municipal de la CUP.

El senyor Bonaventura indica que abandona el grup de la CUP. El Ple se'n dona per assabentat de l'abandó del senyor Carles Bonaventura Cabanes del grup de la CUP i la seva nova condició de regidor no adscrit.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, això genera una petita alteració, tornem a la normalitat de l'ordre d'intervencions: el Partit Popular recupera la posició que havia perdut en la prelación d'intervencions, en principi el representen dos regidors però és el grup més votat i, per tant, després de la intervenció del Grup d'Iniciativa per Catalunya vindria novament el grup municipal de la CUP i després la senyora Veray en nom del Partit Popular i la resta.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior, del dia 13 de gener.

No havent-hi cap esmena es dona l'acta per aprovada.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Farem una repassada breu de l'informe socioeconòmic que tenen vostès per donar-los compte d'algunes dades que van en la línia apuntada en els últims mesos i que, insisteixo amb totes les cauteles, amb totes les pinces amb què ens ho haguem d'agafar, però que ratifica una tendència ja consolidada de no només no-empitjorament de la situació socioeconòmica, sinó de clares millores en alguns comportaments, que tenim el deure també d'assenyalar. Quan les coses van malament, ho diem; quan no van tan malament, també ho diem, i quan n'hi ha algunes que ens permeten ratificar la consolidació d'aquesta línia que hem emprès, crec que val la pena que ho diguem.

En primer lloc, en el mes de gener, com tots els gener de totes les sèries històriques, creix el nombre d'aturats, amb una variació d'uns 237 aturats més que en el mes de desembre del 2013. Un increment del 3,16. Però, en canvi, hi ha una disminució interanual de 212 persones que no només suposa que el gener del 2014 ha tingut un nombre d'aturats millor que el de 2013, sinó que també millora –i aquesta és una dada rellevant– la xifra de gener del 2012. Per tant, això no es donava des de l'inici de la crisi.

És important assenyalar que la variació d'aturats gener-desembre és la més baixa des del 2007, o sigui, és anterior al 2008. Ens hauríem de remuntar al 2007 per trobar un descens del nombre d'aturats d'aquest volum com hem tingut al gener del 2014.

Però hi ha algunes altres dades que també ens permeten ser moderadament optimistes pel que fa a les dades de la variació. Una, és veritat que hi ha hagut i portem uns anys de caiguda de treballadors afiliats a la Seguretat Social, significativament des del 2007, que és la punta d'afiliats, hem anat baixant, baixant, baixant, però no el 2013, que hem pujat. El 2013 hi ha més afiliats a la Seguretat Social que no hi havia el 2012 i, per tant, es trenca, per bé que molt lleugerament, una tendència persistent des del 2008 a la pèrdua d'afiliats a la Seguretat Social.

I una altra dada, i amb això posaríem el punt i final a aquest informe, que és el nombre de contractes. El nombre de contractes del mes de gener d'enguany és el nombre de contractes més alt des del 2009, és a dir, en el 2009, 10, 11, 12, 13 el nombre de contractes ha estat inferior al nombre de contractes que hi ha hagut al gener d'enguany i amb xifres que crec que val la pena assenyalar. Fixin-se que l'any passat, al gener, hi va haver 2.710 contractes; al gener d'enguany n'hi ha hagut 3.343. I al 2009 n'hi havia 2.822. Per tant, portàvem una temporada en què el nombre de contractes en el mes de gener no superava la xifra dels tres mil, enguany l'ha superada i l'ha depassada amb escreix.

Lligat amb l'última dada, que no la tinc a l'informe, però que me la van passar l'altre dia els Serveis Econòmics, que coincidint amb la tendència global del 2013 en el seu conjunt, que per primer any, l'any sencer, hi ha més altes que baixes de l'impost d'activitats econòmiques, aquesta és una tendència que també es produeix en el mes de gener del 2014, també hem tingut un mes amb més altes de l'impost d'activitats econòmiques que no pas baixes.

Dit això, reitero allò del principi: agafem-nos-ho amb totes les pinces i prudències que calguin, però també està bé poder assenyalar de tant en tant que hi ha informacions que ens diuen que algunes de les accions que col·lectivament tots emprenem i els sacrificis que col·lectivament fem, estan donant resultats.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

* Sentència núm. 166, de 5 de juny de 2012, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 20/2012, interposat per la part recurrent contra la desestimació presumpta de les al·legacions interposades contra la notificació de la denúncia per infracció de trànsit de 23 de setembre de 2011, i contra la provisió de constrenyiment dictada per a fer-la efectiva. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

* Sentència núm. 251, de 30 de setembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 216/2013, interposat per la part recurrent contra la inactivitat de l'Ajuntament de Girona respecte de la sol·licitud efectuada per part del recurrent el dia 17 de gener de 2012, de pagament dels interessos de demora generats arrel de l'expropiació de la finca situada al carrer Pedret, núm. 160, de Girona. La sentència imposa el pagament dels interessos legals i les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona.

* Sentència núm. 333, de 17 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 335/2012, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de 29 de juny de 2012, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de 20 de març de 2012, pel que es va declarar inadmissible l'inici d'expedient d'expropiació per ministeri de llei de part de la finca situada al carrer Reial de Fontclara cantonada amb el passeig Canalejas. La sentència imposa les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona.

* Sentència núm. 20, de 15 de gener de 2014, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en les Diligències Urgents de Judici Ràpid núm. 195/2013, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor responsable d'un delictes contra la seguretat del trànsit, previst i penat en l'article 379.2 del Codi Penal, a la pena de 4 mesos de multa, a raó d'una quota diària de 4 euros i privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per un temps de 8 mesos i 2 dies així com al pagament de les costes del procés i a indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la quantitat de 433,76 €.

Decret de l'Alcaldia de data 9 de gener de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen, S.A.". Import: 125.285,80.

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Centre Cívic Barri Vell: donar d'alta el servei amb efectes a partir del dia 16 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014, amb el següent detall:

a) Neteja de repàs prèvia a la inauguració amb 4,5 hores d'especialista i 25 ores de netejadora.

b) A partir del 16 de setembre i fins el 27 de setembre de 2013: 10 hores de netejadora setmanal, concentrades en 5 hores diàries els dimarts i dijous.

c) A partir del 30 de setembre i fins el 8 de desembre de 2013: 7 hores de neteja diària de dilluns a divendres, 5 hores diàries els dissabtes i 9 hores mensuals d'especialista.

d) A partir del dia 9 de desembre de 2013 fins el 30 de juny de 2014 el servei es redueix, quedant de la següent manera: 5 hores de neteja diària de dilluns a divendres, 3 hores diàries els dissabtes i 9 hores mensuals d'especialista (11,5 mesos de servei).

Amb els següents imports:

- Neteja de repàs: quatre cents vuitanta-set euros amb noranta cèntims (487,90 €), dels quals 403,22 corresponen a la base imposable i 84,68 € a l'IVA calculat al 21%.

- setembre 2013: 327,62 + 91,33 = quatre-cents divuit euros amb noranta-cinc cèntims (418,95 €), dels quals 346,24 € corresponen a la base imposable i 72,71 € a l'IVA calculat al 21%.

- octubre 2013: dos mil set-cents trenta-nou euros amb setanta-vuit cèntims (2.739,78 €), dels quals 2.264,28 € corresponen a la base imposable i 475,50 € a l'IVA calculat al 21%.

- novembre 2013: dos mil set-cents trenta-nou euros amb setanta-vuit cèntims (2.739,78 €), dels quals 2.264,28 € corresponen a la base imposable i 475,50 € a l'IVA calculat al 21%.

- desembre 2013: 707,04 + 1.455,44 = dos mil cent seixanta-dos euros amb quaranta-vuit cèntims (2.162,48 €) dels quals 1.787,17 € corresponen a la base imposable i 375,31 € a l'IVA calculat al 21%.

- a partir de gener i fins el juny de 2014 (6 mesos de servei): onze mil set-cents setanta euros amb vuit cèntims (11.770,08 €), dels quals 9.727,34 € corresponen a la base imposable i 2.042,74 € a l'IVA calculat al 21% (1.961,68 € mensuals) (23.540,19 € anuals).

Tot això representa un import total, inclosa la neteja de repàs, de vint mil tres-cents divuit euros amb noranta-set cèntims (20.318,97 €), dels quals 16.792,54 € corresponen a la base imposable i 3.526,43 € a l'IVA calculat al 21%.

L'import corresponent al període setembre - desembre 2013, inclosa la neteja de repàs, és de vuit mil cinc-cents quaranta-vuit euros amb vuitanta-nou cèntims (8.548,89 €), dels quals 7.065,20 € corresponen a la base imposable i 1.483,69 € a

l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials.

L'import corresponent al període gener - juny 2014 és de onze mil set-cents setanta euros amb vuit cèntims (11.770,08 €), dels quals 9.727,34 € corresponen a la base imposable i 2.042,74 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials.

- Nova Escola Pericot: donar d'alta el servei amb efectes a partir del dia 12 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014, amb el següent detall:

a) Neteja d'obra amb 102 hores d'especialista, 577,50 hores de netejadora i 4 hores de netejadora festiva.

b) A partir del 12 de setembre de 2013: 80 hores setmanals de neteja diària i 32 hores mensuals d'especialista.

c) A partir del 19 de setembre de 2013: s'amplien 25 hores de netejadora setmanals més. També es destinen 215 hores de netejadora per a les neteges a fons d'estiu (10 mesos de servei).

Amb els següents imports:

- Neteja d'obres: onze mil dos-cents vint-i-cinc euros amb setanta-tres cèntims (11.225,73 €), dels quals 9.277,46 € corresponen a la base imposable i 1.948,27 € a l'IVA calculat al 21%.

- setembre 2013: tres mil vuit-cents quaranta-sis euros amb cinquanta-set cèntims (3.846,57 €), dels quals 3.178,98 € corresponen a la base imposable i 667,59 € a l'IVA calculat al 21%.

- a partir d'octubre de 2013 i fins el juny de 2014 (9 mesos de servei): cinquanta-nou mil quatre-cents setanta-set euros amb vint-i-dos cèntims (59.447,22 €), dels quals 49.154,73 € corresponen a la base imposable i 10.322,49 € a l'IVA calculat al 21% (6.608,58 € mensuals) (79.302,98 € anuals).

Tot això representa un import total, inclosa la neteja d'obres, de setanta-quatre mil cinc-cents dinou euros amb cinquanta-dos cèntims (74.519,52 €), dels quals 61.586,38 € corresponen a la base imposable i 12.933,14 € a l'IVA calculat al 21%.

L'import corresponent al període setembre - desembre 2013, inclosa la neteja d'obres, és de trenta-quatre mil vuit-cents vuitanta-vuit euros amb cinc cèntims (34.888,05 €), dels quals 28.833,10 € corresponen a la base imposable i 6.054,95 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 500 32100 22700 Neteja escoles.

L'import corresponent al període gener - juny 2014 és de trenta-nou mil sis-cents trenta-un euros amb quaranta-set cèntims (39.631,47 €), dels quals 32.753,23 € corresponen a la base imposable i 6.878,18 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles.

- Pavelló de Montfalgars: donar d'alta el servei amb efectes a partir del dia 23 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014, amb el següent detall:

a) Neteja d'obra amb 81 hores d'especialista i 81,50 hores de netejadora.

b) A partir del 23 de setembre de 2013: 27 hores de netejadora diürna.

c) A partir del 29 de setembre de 2013: s'amplia el servei de neteja dels dies festius: 3 hores de netejadora festiva.

d) A partir del dia 20 de novembre de 2013 es sol·licita un reforç als migdies: 1 hora de netejadora diürna.

e) A partir de l'1 de desembre de 2013: el servei quedaria en 30 hores setmanals de neteja diària i 29 hores al mes d'especialista (12 mesos de servei).

Amb els següents imports:

- Neteja d'obres: dos mil set-cents setze euros amb seixanta-nou cèntims (2.716,69 €), dels quals 2.245,20 € corresponen a la base imposable i 471,49 € a l'IVA calculat al 21%.

- setembre 2013: cinc-cents noranta-cinc euros amb vuit cèntims (595,08 €), dels

quals 491,80 € corresponen a la base imposable i 103,28 € a l'IVA calculat al 21%.

- octubre 2013: dos mil set-cents quaranta-un euros amb vint-i-nou cèntims (2.741,29), dels quals 2.265,53 € corresponen a la base imposable i 475,76 € a l'IVA calculat al 21%.

- novembre 2013: dos mil vuit-cents seixanta-tres euros amb noranta-tres cèntims (2.863,93 €), dels quals 2.366,88 € corresponen a la base imposable i 497,05 € a l'IVA calculat al 21%.

- a partir de desembre de 2013 i fins el juny de 2014 (7 mesos de servei): vint-i un mil cinc-cents trenta euros amb trenta-dos cèntims (21.530,32 €), dels quals 17.793,65 € corresponen a la base imposable i 3.736,67 € a l'IVA calculat al 21% (3.075,76 € mensuals) (36.909,09 € anuals).

Tot això representa un import total, inclosa la neteja d'obres, de trenta mil quatre-cents quaranta-set euros amb trenta-un cèntims (30.447,31€), dels quals 25.163,07 € corresponen a la base imposable i 5.284,24€ a l'IVA calculat al 21%.

L'import corresponent al període setembre - desembre 2013, inclosa la neteja d'obres, és de onze mil nou-cents noranta-dos euros amb setanta-cinc cèntims (11.992,75 €), dels quals 9.911,36 € corresponen a la base imposable i 2.081,39 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 501 34200 22700 Neteja equipaments esports.

L'import corresponent al període gener - juny 2014 és de divuit mil quatre-cents cinquanta-quatre euros amb cinquanta-sis cèntims (18.454,56 €), dels quals 15.251,70 € corresponen a la base imposable i 3.202,86 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports.

Segon.- Del present decret s'en donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració a l'informe emès pels serveis de Serveis Socials, de data 10 de desembre de 2013, el servei d'Esports, de dates 4 de setembre i 11 de desembre de 2013, el servei d'Educació, de data 20 de desembre de 2013 i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 14 d'agost, 29 d'octubre i 2 i 3 de desembre de 2013, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

* Que en data 31 de gener ha estat tramesa la informació preceptiva a l'Ordre HAP/2105/2012, de 1 d'octubre, annexa a l'expedient i corresponent a l'execució pressupostària fins 31 de desembre de 2013.

* S'informa de l'execució, que suposa la finalització, del pla d'ajust aprovat en sessió plenària de data 23 de juliol de 2012 referit al quart trimestre de l'exercici 2013, segons annex adjunt, informació que ha estat tramesa al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a través de l'aplicatiu facilitat a tal efecte a l'Oficina Virtual per a la Coordinació Financera de les Administracions Locals.

* D'acord amb l'anterior i l'article 216 del RDL 2/2004, s'informa desfavorablement el reconeixement de l'abonament de la part meritada de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012.

Atès el que disposa l'article 218 del RDL 2/2004, aquest informe s'eleva al Ple en la propera sessió que se celebri i es remetrà al Tribunal de Comptes.

De conformitat amb tots els antecedents, qui subscriu aquest informe considera no oportú l'abonament de la seva part de la paga meritada de desembre de 2012, fins al moment que es considerin acomplerts els condicionants exposats.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, em referiré a un decret del 21 de gener que m'ha causat estranyesa, i ho explicaré. Hi ha un decret que parla de vint subscripcions a *La Vanguardia*, fins aquí res, per valor de

8.540 euros, el que fa que a mi em surt a 427 euros per subscripció. He anat al web de *La Vanguardia* i són 397 euros, és a dir, si compro una subscripció són 397, si l'Ajuntament en compra vint, són 427. Això no em lliga, per tant, demanaria que es revisés això. A veure, poca broma, són diners i són diners públics, però demano en tot cas que es revisi, perquè també pot ser que jo m'hagi equivocat. Penso que no, perquè he mirat el web, però caldria, en tot cas, rectificar-ho.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, en relació a això, té raó, si és així l'error l'hem de corregir, es tracta d'un error i naturalment no hem de pagar més, més aviat hauríem de pagar menys per subscripcions col·lectives del preu de subscripció unitat. Per tant, segur que hi ha hagut algun error que mirarem d'esmenar al més aviat possible.

4. CONVALIDACIONS

* 1. Convalidar el decret d'Alcaldia núm. 2013013791, d'aprovació de la presentació de candidatura del projecte NATUR'ACC a la 3a convocatòria de projectes del POCTEFA.

2. Aprovar el Projecte "NATUR'ACC. Creació d'una oferta turística de natura, sostenible i accessible, a l'eix transfronterer Girona-Perpinyà", el quadre de finançament adjunt (Annex 1) i el conveni de partenariat (Annex 2), per sol·licitar una subvenció per un total de 704.150,00 € (dels quals 282.750,00 € corresponen a la part a executar per part de l'Ajuntament de Girona) en el marc de la 3a convocatòria de projectes del Programa Operatiu de Cooperació Territorial Espanya França Andorra.

3. Participar com a Cap de Fides en el projecte "NATUR'ACC. Creació d'una oferta turística de natura, sostenible i accessible, a l'eix transfronterer Girona- Perpinyà", conjuntament amb l'Ajuntament de Perpinyà i el Consorci de les Vies Verdes de Girona.

4. Adquirir el compromís, subjecte a la concessió de la subvenció, de cofinançar la quantitat de 98.962,50€ € del cost del projecte no subvencionable. D'aquest import a cofinançar per part de l'Ajuntament de Girona, 78.962,50€ s'aportaran en concepte de recursos humans interns i 20.000 € en concepte d'aportació pressupostària a consignar a les partides 2014.320.43200.22614 i 2015.320.43200.22614 de Promoció Turística.

5. Facultar tant àmpliament com en dret sigui necessari, a l'Alcalde o regidor/a en qui delegui, per a la signatura de tots els actes necessaris per desplegament del present acord.

Ningú demana la paraula i sotmesa la convalidació a votació queda aprovada per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CULTURA

5. Adquisició de pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art i acceptació de la donació de l'Arxiu i Biblioteca Rafael i Maria Teresa Santos Torroella, i subscripció dels respectius contractes de compravenda i de donació amb els senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo.

La secretària llegeix el punt cinquè de l'ordre del dia i adverteix que hi ha la petició d'una entitat per intervenir-hi, és l'entitat Centre de Recursos per a la Pau i la Solidaritat i han designat com a representant per intervenir al senyor Carles Joan Serra Coll que, amb anterioritat al debat del punt, pot intervenir.

La secretària informa que també hi ha una moció, el punt setzè de l'ordre del dia, que ha presentat el grup municipal de la CUP, referent a convocar una consulta ciutadana sobre la compra de la Col.lecció Santos Torroella. Aquest punt condicionaria el punt cinquè i per tant seria convenient tractar-lo amb anterioritat.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, si els hi sembla, fem una alteració de l'ordre del dia, atès l'informe de la secretària. La moció s'hauria de debatre i votar abans del punt cinquè, perquè si prospera la moció, el punt cinquè ha de decaure. Però com que sobre aquesta qüestió hi ha una petició d'un ciutadà representant d'una entitat ciutadana que ha demanat amb temps i forma poder intervenir en el Ple i, per tant, té el dret a poder intervenir en el Ple, preceptivament el que toca és donar la paraula al ciutadà i després encetar el debat.

Jo proposo, si els sembla bé, i en tot cas, faré el que el proponent de la moció demani, perquè és ell qui ho ha de dir, que el debat pugui ser del punt de la moció i del punt cinquè conjunt. Votació separada, lògicament. Si no els hi sembla bé, fem un debat específic de la moció i un debat específic del punt cinquè, no hi tinc cap inconvenient. Però ho dic perquè probablement hi hauran molts arguments redundants. No tinc cap problema en qualsevol cas, ho dic per economia del temps de tots plegats. Però, en tot cas, és el grup que presenta la moció qui hauria de dir si li sembla correcta aquesta proposta o no.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui comenta, la pregunta seria, quina seria l'opció que gastí menys temps.

Reprèn la paraula el senyor alcalde, qui aclareix, la suma del temps potser serà la mateixa, però per ser més eficaços, si hem de fer dues intervencions de caràcter redundants totes dues, concentrem-les en una, proposo, per donar coherència als discursos de tots plegats. Però, si no, podem fer dues intervencions separades i votar primer la moció i després votar el punt cinquè.

Reprèn la paraula el senyor Navarro, qui demana poder fer les dues intervencions separades.

El senyor alcalde expressa la conformitat. Si els hi sembla, donaríem la paraula al representant de la Xarxa dels Drets Socials, que tindrà un espai de cinc minuts per poder defensar la seva posició. Sigui benvingut senyor Serra.

Intervé el senyor Carles Joan Serra Coll, en representació de la Xarxa pels Drets Socials, qui exposa, bona nit, senyors regidors, senyores regidores. Jo intervenc en nom de la Xarxa pels Drets Socials de Girona en relació a aquest punt de l'ordre del dia en què es discutirà la possibilitat d'adquirir les pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art, així com l'acceptació de la donació de l'arxiu i biblioteca Rafael i Maria Teresa Santos Torroella.

La Xarxa pels Drets Socials som una eina de coordinació d'organitzacions polítiques, sindicals, socials, de cooperació, una trentena d'entitats que el que aspirem és revertir l'hegemonia social actual en favor de la gent treballadora. Aquest model que està destruint l'estat del benestar i el poder viure dignament a la majoria de la gent treballadora és el que nosaltres aspirem a revertir. I prioritzem la nostra tasca en la defensa de cinc drets socials que considerem bàsics, com són el treball, l'habitatge, l'educació, la sanitat i els drets personals de les persones.

Arran del plantejament d'aquest punt de l'ordre del dia hi ha hagut un debat entre les entitats que formem la xarxa, les conclusions del qual exposo a continuació:

Creiem que les despeses que comportarà l'adquisició del fons a més de la possible restauració de la Casa Pastors que hauria d'acollir-lo i les despeses implícites en temes de manteniment, de personal, de seguretat, es parla d'un mínim de 8 milions, altres parlen de 10, en qualsevol cas, és una picossada, són molts diners. Creiem des de la Xarxa pels Drets Socials que no estan justificats en els moments de crisi, augment de la pobresa i retallades als serveis socials i les opcions de benestar de la ciutadania que viu a la ciutat de Girona i en el país en general.

Actualment creiem des de la Xarxa pels Drets Socials que l'adquisició d'un fons d'art no és ni de bon tros prioritària davant d'algunes prioritats socials que són realment urgents i que poden arribar a donar un cop de mà vital a persones i famílies que viuen de la caritat, sense feina, sense habitatge i, el que és més preocupant, també sense esperança. O que poden servir per millorar equipaments i serveis públics dels nostres barris.

En cap cas volem que es cregui que la Xarxa pels Drets Socials està en contra de la cultura, el que creiem és que s'està reforçant novament l'art i la cultura elitista assignant uns recursos econòmics que hipotecarien els comptes de la ciutat durant alguns exercicis i que creiem, des de la Xarxa pels Drets Socials, que implicarà continuar descuidant les polítiques públiques populars en l'àmbit social i cultural.

A més a més, la inversió plantejada suposa novament engreixar, donar més vida, donar més llum, donar més visualitat al centre de la ciutat, descuidant un altre cop les urgències històriques i actuals de la resta de barris. S'inverteix en un model de ciutat "barrivellcentrista" i de postal i es descuida la perifèria.

Per aquestes raons, i especialment per la radicalitat democràtica que suposa que les entitats, moviments i persones integrades en la Xarxa pels Drets Socials puguin exercir el dret a opinar i decidir sobre un tema econòmicament i culturalment tan important per a la nostra ciutat, us demanem als regidors i regidores de la ciutat de Girona el vostre vot contrari a l'adquisició del fons Santos Torroella pels motius que acabem d'exposar. Que en el cas que decidiu que s'adquireixi aquest fons, us comprometeu, també, pel dret a decidir, per la radicalitat democràtica, a fer una consulta a la ciutadania de Girona per tal que els gironins i les gironines puguin decidir sobre un tema econòmic social i de model cultural tan important per al futur de la nostra ciutat.

Tanmateix, també us demanem que aquest compromís també sigui el de garantir la transparència en els costos reals de tot el projecte i la despesa anual de manteniment que hipotecaran els nostres pressupostos municipals.

Per acabar, recordar que en aquest Ple no fa pas tant s'ha defensat el dret a decidir com un exercici bàsic de radicalitat democràtica, el qual tothom ha de veure garantit per les nostres institucions governamentals, i pel fet de plantejar la compra d'una col·lecció d'art d'aquestes característiques sense preguntar a la totalitat dels gironins i les gironines s'allunya de la radicalitat democràtica sovint esmentada en aquest Ple municipal. Perquè si entenem el dret a decidir com a patrimoni de la ciutadania ho hem de fer des de l'aspiració de decidir-ho tot i no pas establint espais on es pot aplicar aquest model de dret a decidir i espais on el deixem de banda pels interessos particulars d'un model econòmic, cultural i de ciutat determinat.

Així, doncs, esperem el seu vot en contra, perquè, com diria el president Pujol, això ara no toca. Moltes gràcies.

El senyor alcalde agraeix al senyor Serra la seva intervenció i indica que ara és el torn del grup proponent de la moció que figura en el punt setzè de l'ordre del dia.

16. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per convocar una consulta ciutadana sobre la compra de la col·lecció Santos Torroella.

Atès que la possible compra de la col·lecció del crític d'art Rafael Santos Torroella per part de l'Ajuntament de Girona, promoguda per l'actual equip de govern, ha generat un intens debat ciutadà, tant per les seves implicacions econòmiques com per la seva rellevància en clau cultural;

Atès que aquesta operació suposa un important cost econòmic, valorat en 3,9ME i al qual caldrà afegir-hi altres despeses addicionals com ara el cost de rehabilitació de la Casa Pastors, estimat en uns 4ME més;

Atès que aquestes despeses impliquen econòmicament l'Ajuntament més enllà de l'actual mandat 2011-2015, de manera que afectaran els successius pressupostos municipals des d'ara fins, com a mínim, el 2019;

Atès que l'estat de les finances de l'Ajuntament de Girona i la gestió pressupostària és una qüestió especialment significativa de l'acció municipal, i un tema que té un interès rellevant per a la ciutadania gironina;

Atès que la greu situació que viu l'economia avui al nostre país està generant una problemàtica pel que fa al finançament i la gestió econòmica dels municipis catalans, i que l'Ajuntament de Girona també es veu immers, des de fa uns anys, en aquesta dinàmica d'ajustos i dificultats pressupostàries;

Atès que com a conseqüència d'aquesta situació l'administració té innumbrables dificultats per atendre i revertir les dinàmiques socials creixents de pobresa i exclusió, que impedeixen a una part significativa de la població gironina a accedir a alguns drets bàsics;

Atès que garantir la transparència, l'accés a la informació i la participació ciutadana per part de l'Ajuntament de Girona és, a més d'un dret legal, una forma imprescindible d'apropar les veïnes i veïns de la nostra ciutat a la gestió municipal dels afers públics i millorar l'acceptació i la identificació de la ciutadania envers les polítiques i la gestió de l'Ajuntament;

Atès, així, allò que disposa el Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Girona, segons el qual la ciutadania gironina té dret a "rebre una informació àmplia, puntual i objectiva sobre els assumptes municipals" (art. 92) a través, entre d'altres mitjans, de "[...] conferències o intervencions públiques, exposicions, anuncis o d'altres, que promourà l'Ajuntament sobre els temes que puguin tenir un interès rellevant per als ciutadans en general, o per a col·lectius específics" (art. 94);

Atès, també, que el Pla de Govern de l'Ajuntament de Girona per l'actual mandat preveu "implicar la ciutadania en la planificació i gestió dels assumptes públics" així com "apostar per formes de participació ciutadana basades en el diàleg constant i continu entre Ajuntament i ciutadania";

Atès que hi ha un grup de ciutadans de Girona que ha manifestat la seva voluntat d'opinar i participar en la decisió sobre aquesta compra, i ha impulsat una recollida de signatures per tal que es convoqui una consulta ciutadana sobre aquesta qüestió;

Atès que a l'Ajuntament de Girona ja hi ha precedents, en aquest mateix mandat, de la utilització de mecanismes participatius per implicar la població gironina en decisions que afecten les finances municipals i les inversions del pressupost, com ara les consultes ciutadanes organitzades en el marc dels pressupostos participats de l'exercici 2013;

Atesa, finalment, l'oportunitat de socialitzar entre la població gironina tant la informació referent a la proposta com la mateixa decisió de la compra i la validació de l'acord del ple referent a aquesta qüestió;

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Sotmetre a debat de la ciutadania gironina la decisió d'adquirir la col·lecció Santos Torroella i la ratificació de l'acord del ple relatiu a aquest afer;

Segon.- Convocar, amb aquesta finalitat, una consulta ciutadana en el termini de tres mesos sobre la conveniència d'adquirir la col·lecció Santos Torroella, amb una

pregunta clara que inclogui el cost de l'operació i que tingui una resposta binària;
Tercer.- Assumir políticament el resultat d'aquesta convocatòria i, per tant, condicionar l'execució de l'acord del ple a un resultat favorable a la compra en la consulta;
Quart.- Invertir els recursos necessaris i habilitar els canals adequats per tal de fer arribar al conjunt de la població amb dret a vot tota la informació relativa a la convocatòria, l'objecte de la consulta i els arguments a favor i en contra de les diferents opcions.

Presenta la proposta el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, tindrem ocasió més tard d'entrar més en el debat del tema del fons d'art, del model de ciutat, del model cultural, del model social, del model econòmic de la ciutat. Ens centrarem ara, per tant, a presentar aquesta moció.

Mirin, nosaltres som defensors incondicionals del dret a decidir dels pobles i som activistes militants incondicionals i entusiastes del dret a decidir del nostre país, de Catalunya. I també per aquesta coherència som, evidentment, defensors de la democràcia participativa i del dret a decidir dels ciutadans i de les ciutadanes en clau de maduresa democràtica sobre aquells afers públics, aquells afers col·lectius que els afecten en la societat en la qual estan vivint, sigui el seu municipi sigui el seu país.

D'altra banda, pensem que la democràcia en el nostre país ha evolucionat i en alguns llocs s'ha desenvolupat més que en altres llocs, però Girona, precisament, ha estat un lloc en què s'han fet innovacions democràtiques i que han comptat, aquestes innovacions democràtiques, amb el recolzament de part de la ciutadania, una part prou significativa i gens menyspreable. Girona ho va demostrar amb les consultes per la independència i Girona també ho ha demostrat recentment amb la participació en els pressupostos participats de barri, que malgrat tot és una experiència innovadora democràtica que a la nostra ciutat està fent via.

En aquest sentit, pensem que el debat que s'ha desfermat a la nostra ciutat en relació a l'adquisició del fons d'art Santos Torroella, atesa la controvèrsia que s'ha generat a la ciutat de Girona, atès el debat, la intensitat, el grau de la intensitat del debat que s'ha generat, seria una bona ocasió, des del nostre punt de vista, tal com expressem en la moció, que es posés a disposició de la ciutadania el dret a decidir si Girona adquireix aquest fons i si Girona basteix un projecte d'art museístic com el que ens ha presentat l'alcalde Puigdemont.

D'altra banda, nosaltres pensem que l'actual context de crisi econòmica i social que estem vivint fruit de les polítiques neoliberals i les retallades consegüents i caracteritzat, aquest context, entre altres coses, per grans dificultats pressupostàries per part de les administracions, pensem que en aquesta tessitura cal, per sentit comú, prioritzar la despesa i les inversions. I nosaltres pensem que qui més capacitada està per decidir aquestes qüestions és la ciutadania, que, com he expressat abans, ha donat reiterades mostres de maduresa democràtica.

Per totes aquestes raons, nosaltres hem presentat aquesta moció amb l'esperança que molts dels regidors i grups municipals que estan aquí presents i que han fet gala tot sovint de la defensa del dret a decidir, ara siguin coherents amb aquesta defensa explícita que s'ha fet del dret a decidir i permetin que aquesta consulta es pugui realitzar i sigui finalment la ciutadania gironina qui ratifiqui l'acord de ple que avui es pugui produir quan després debatem sobre l'adquisició del fons Santos Torroella.

Nosaltres pensem que hi ha vies legals per fer aquesta consulta, però pensem que no ens correspon a nosaltres, als regidors i regidores d'aquest municipi, determinar tècnicament ara i aquí quines han de ser aquestes condicions. Pensem que això correspon a una comissió integrada per Serveis Tècnics i altres persones que puguin assessorar, qui determini les bases legals d'aquesta consulta.

Dit això, nosaltres apel·lem als arguments que ha exposat la Xarxa pels Drets Socials. Pensem que, efectivament, és un moment molt complex el que estem vivint, que els

servidors públics hem de ser molt i molt curosos amb el diner públic i molt i molt curosos amb grans quantitats de diner públic. I que qui més capacitada està per fer-ho és la ciutadania, perquè aquesta és democràtica, és madura democràticament i ha donat mostres reiterades i sobrades de ser-ho. Per tant, els demanem, amb moltes esperances, que donin suport a aquesta moció.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, d'entrada el primer que vull dir és que tant Reagrupament com la CUP creiem fermament en les consultes locals, creiem que en temes de gran transcendència com el que ens ocupa cal preguntar directament l'opinió de la ciutadania i que aquesta s'expressi sense intermediaris. Creiem que això és positiu i això no ens ha de fer por mai.

Jo particularment hauria preferit que aquesta consulta que ara estem debatent no fos només de ratificació, com es diu en el text, sinó que fos de decisió, és a dir, si realment estem decidits a preguntar al poble sobre la conveniència o no que Girona sigui la seu del fons Santos Torroella, crec que hauria estat bé que aquest poble no únicament es limités a ratificar allò que els polítics han decidit, sinó que pogués decidir per si mateix, és a dir, sobiranament.

Crec, per exemple, que hauria estat bé que haguéssim arribat tots a l'acord d'abstenir-nos en el punt que fa referència a la compra del fons Santos Torroella i que aprovéssim aquesta moció, que aprovéssim fer aquesta consulta i que es donés la veu a la ciutadania. Per tot plegat, el meu vot serà positiu.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, he d'afirmar que avui em sento profundament incòmode, sé el resultat, per tant, com sé el resultat hauria d'estar tranquil, el resultat sé quin és, però em sento incòmode. Em sento incòmode per discutir la moció abans que el fons, perquè es pressuposa que la moció no s'aprovarà i, per tant, em sap greu fer una mica de "paripé", això de la vella política que els polítics juguem amb les paraules, juguem amb les mocions, juguem amb les coses mentre la gent està per un altre cantó. I per què ho dic? Ho dic perquè, sens dubte, el senyor alcalde no hauria portat la col·lecció si no sabés que la guanyava. És així de senzill. De fet, hi ha un punt a l'ordre del dia, i amb tot el greu i estant d'acord amb el que diu el portaveu de la CUP, però hi ha un punt, i el punt és aprovar el fons amb empat de vots, a mi em toca 11 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions. És a dir, atenció, per al públic, que pot tenir una opinió o una altra, aprovarem quelcom que és plurianual amb un vot de qualitat, i un vot de qualitat l'ha d'exercir l'alcalde, sens dubte, per temes que són puntuals, que necessiten una execució potser immediata i el Govern creu que cal aquesta execució. Però quelcom que probablement en tot el mandat que ve no s'acabarà, que s'hagi de fer amb una votació d'aquestes circumstàncies, a mi em dol i em costa molt trobar arguments i fins i tot em fa una certa mandra buscar arguments en contra, que en tinc, però em fa una certa mandra.

Mirin, segur que hi han persones que creuen que el fons és interessant i necessari i fins i tot una visió des de fora de la ciutat podria dir que és cert, un fons d'art sempre és bo per a la ciutat. Fins i tot he llegit exalcaldes que diuen: "Va bé comprar fons i després ja es fan els museus". Però això no té en compte el dia a dia que estem patint. A veure, estem amb una crisi social i econòmica profunda a Girona. La Xarxa ha explicat quelcom que jo no vull repetir. Agraeixo molt a la Xarxa la intervenció que ha fet, perquè diu el que és una realitat: allò que no s'entén, no s'hauria de formular. Sóc conscient que amb 3.900.000 euros, fins i tot amb 10 milions d'euros, no acabarem amb la pobresa de la ciutat, ho sé, he tingut responsabilitats i sé que moltes vegades això és molt menys del que desitjaries i és necessari, però fent-ho tens autoritat per dir a la gent que pateix i a la qual no arribes que fas tot el que pots. I a vegades tot el que

pots no és el necessari. No oblidem que les competències municipals són molt minses respecte a altres administracions que tenen competències en la crisi econòmica, en la crisi social.

I també em sap greu que la crisi política entri també en aquest Ajuntament. Ja va passar amb un grup municipal, ara entra en un altre i això ens fa perdre autoritat, més enllà que un pot dir: "mira, és un altre, és l'altre grup", fa perdre autoritat, perquè els ciutadans han votat unes llistes tancades, desgraciadament, i ens hem compromès a quatre anys, intentant actuar amb coherència. Ens fa perdre autoritat. Per tant, ho torno a repetir, jo voldria, i li ho vaig dir a l'alcalde, si no hi ha una majoria qualificada, si la majoria ha de ser amb el vot de qualitat de l'alcalde, no té, no tenim autoritat per fer una opció d'aquesta mena. No tenim autoritat. I això, amb els anys que porto a la política sé que moltes vegades, intentar explicar les coses, i això és quan fas la primera intervenció en un ple i penses que tens raó i que hi han arguments i quedes sol a vegades perquè el vot és per grup i punt, t'adones de la llunyania que a vegades la política formal té respecte a la política real i allò que voldríem en el futur que fos la política.

Però encara estem a temps, si no volen donar la veu al poble, senzillament aparquem la decisió avui. Aparquem-la i guanyem l'autoritat que ens cal a tots per una situació tan difícil, tan complicada, no fer-la innecessàriament més complicada. Perquè el fons, la compra del fons, és la punta d'un iceberg d'inversions que no ens podem permetre ara i avui. No estem ni al 2001 ni tampoc estem potser al 2018, no sé com serà el 2018. Però ara i avui, no.

Per això, clar que votaré a favor de la moció, sabent que es perdrà. Clar que hi votaré a favor.

Intentaré ara escoltar els arguments dels altres grups. I sí, aprofitaré l'avinentsa de la següent intervenció, que és sobre el fons, potser per intentar picar una mica més aquest clau que no hi ha manera que entri i a veure si som capaços d'anar més enllà que la matemàtica i aritmètica creativa d'una votació com la que serà avui.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup del grup municipal del PPC, qui exposa, jo em centraré en la meva intervenció en la moció de la CUP, perquè s'ha decidit que serien dues intervencions diferenciades i, per tant, alguna cosa que deia el senyor Olòriz, a la qual en part jo hi puc està d'acord, però crec que és millor que ho circumscriu quan fem el debat del punt número 5 de l'ordre del dia.

Miri, jo no li donaré suport a aquesta moció. I el senyor Olòriz deia que se sentia incòmode. Bé, jo em sento incòmoda debatent aquesta moció i a més la lamento, perquè tots saben que aquest Ple s'hauria d'haver celebrat dilluns, que dilluns va ser ajornat per una raó de causa i de força major i que a causa d'aquest ajornament vostès han aprofitat per presentar aquesta moció. En l'ordre del dia del Ple de dilluns no hi era i tots ho saben, i això a nosaltres ens ha dolgut molt. Encara m'ha dolgut més després d'escoltar el representant de la Xarxa –al qual agraeixo la seva intervenció–, perquè ell que havia demanat per parlar en el punt número 5 de l'ordre del dia ja hagués dit el que vostè ha reproduït en una moció, per tant, no calia.

I al final, una arriba a la conclusió que vostès han presentat aquesta moció per intentar salvar la integritat del seu grup municipal, cosa que ara ha quedat demostrat que no han aconseguit.

Mirin, si realment creien que el procediment a seguir en aquest cas era la consulta, el mes d'octubre quan el meu grup municipal, juntament amb el grup municipal del Partit Socialista, va presentar una moció on es demanava la creació d'una comissió informativa, vostès ho haurien d'haver plantejat, no plantejar-ho quatre mesos després quan finalment es porta al punt de l'ordre del dia d'aquest plenari.

Pensin que en aquell moment, el mes d'octubre, va ser la primera vegada que varem tenir oportunitat de parlar del fons Santos Torroella en aquest plenari i va ser arran de

la moció que presentava, com he dit, el grup municipal del Partit Socialista juntament amb nosaltres per demanar una comissió informativa. Vostès en aquell moment van ser molt taxatius, van dir: "Votem a favor de la moció, perquè estem a favor de la transparència i a les comissions no els direm mai que no, però passi el que passi, diguin el que diguin, a l'adquisició votarem que no". Vostè va ser així de taxatiu, la seva intervenció està recollida en les actes de ple. Per tant, en cap moment va plantejar que si es fes una consulta i aquesta consulta digués que sí, vostès ho acatarien, perquè donen com molt per fet que la consulta dirà que no. Perquè si no, després vostès tindran un problema, perquè vostè ha dit taxativament en aquest plenari i ha quedat registrat que passi el que passi vostès voten que no.

Per tant, em sap greu, però jo li ho dic, la sensació que ens ha quedat en el meu grup municipal és que vostè intenta salvar, maquillar, camuflar, digui-n'hi com vulgui, el problema intern que té, que jo el lamento molt. I a més sap perfectament que entenc el que suposa tenir aquest problema, perquè jo l'he patit, i per tant, possiblement sóc la que els entén millor de tots els regidors que estan asseguts en aquest plenari, però no per això crec que calia presentar aquest tipus de mocions, i més, com dic, quan el representant de la Xarxa ja ens ha demanat des de la seva intervenció el mateix que vostè demana i, per tant, se li podia haver contestat sense necessitat de cap tipus de moció i sense la necessitat de fer-nos votar en aquests moments. Perquè el meu vot no és un vot en contra d'escoltar els gironins, de fet, quan varem presentar la moció per a la comissió informativa parlàvem de donar veu als gironins i de donar més informació als gironins i de més transparència per als gironins. Ara, el meu vot o el vot del meu grup és en contra, perquè ja li ho dic, senyor Navarro, crec sincerament que s'ha equivocat molt presentant-la, ho crec sincerament, i crec que ha intentat salvar una cosa que pel que sembla era insalvable.

I ja per acabar, també he de dir que em sap greu que davant d'una moció que demanava una comissió informativa el grup municipal d'Iniciativa s'abstingués i en canvi avui, quan el seu argument era el mateix que ha fet servir ara, "no hi ha diners, no es pot abordar aquesta compra" i, per tant, vostès passi el que passi també diran que no la volen, i en canvi avui voti que sí a aquesta moció de la CUP. Sincerament, jo hagués preferit que –i no li dic que no voti la de la CUP, això ho faci, és lliure–, però, llavors, jo hagués preferit que en la de la creació d'una comissió informativa també hagués fet aquesta reflexió i ens hagués donat el seu suport.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, el nostre grup donarà suport a aquesta moció. No entraré ara en els temes del fons de la qüestió, no entraré ara en les raons sobre el fons Santos Torroella, ho farem en el proper punt de l'ordre del dia, però sí que malgrat, evidentment, en el recorregut de tot aquest tema hi ha incoherències que se sumen –no en el cas del nostre grup, que crec que hem estat coherents des del primer dia– de tota manera crec que és raonable que es demani a la ciutadania que es pronunciï, i que, a més a més, hi ha una sèrie de reglaments que preveuen que això sigui així.

L'any 2005, aquest consistori, que presidia l'alcaldeessa Anna Pagans, a instàncies del regidor Francesc Ferrer i Gironès, va treballar i va treballar profundament per tenir i dotar-se d'un reglament regulador de les institucions de la participança i de la gestió de conflictes de l'Ajuntament de Girona. Aquest reglament està perfectament en vigor i, com vostès saben, diguem-ne, pot ser el marc que s'utilitzi per poder fer aquesta consulta popular. En el capítol que parla de les consultes populars, aquest reglament, que és un reglament d'aquest consistori, diu que una consulta popular "és el dret dels veïns i veïnes i de l'Ajuntament de sol·licitar la convocatòria d'una consulta i que poden ser objecte de consulta els assumptes de competència pròpia municipal que tinguin caràcter local i a més que siguin d'especial importància per als interessos dels veïns i veïnes, llevat dels relatius a les finances locals". I diu també que aquesta

consulta es pot iniciar a partir de la mateixa corporació mitjançant un acord de ple o a instàncies d'una associació o grup de veïns i veïnes que aconseguixin un nombre de signatures, que ve regulat per un decret de la Generalitat que regula aquestes consultes populars locals, i que segur que vostès també coneixen, que fixa quin és el nombre de signatures que s'han de recollir per fer consultes populars sobre els assumptes de competència pròpia municipal i de caràcter local que siguin d'especial importància per als veïns i veïnes. Per tant, hi ha una perfecta regulació sobre aquesta qüestió.

Va ser aquesta regulació la que vostès van utilitzar en una moció que l'any 2008, signada pel mateix senyor Carles Puigdemont, actualment l'alcalde de la ciutat i llavors portaveu del Grup de Convergència i Unió, per sol·licitar una consulta en aquell cas sobre el Pla especial de la Devesa. I deia, el senyor Puigdemont, en l'exposició de motius d'aquesta moció que va presentar en aquest Ple que l'Ajuntament de Girona té aquest reglament per fomentar la participació ciutadana, que preveu, entre altres mecanismes, la possibilitat de convocar consultes populars. Ell deia: "Compartim l'esperit d'aquest reglament, creiem en la bondat de mecanismes com la consulta popular quan es tracta de prendre decisions de transcendència".

I, en fi, podria fer més cites en les quals el senyor alcalde ha anat dient que creu que és important que es faci. Ja com a alcalde l'any 2011 sobre el tema també de la Devesa, en aquest cas, "un debat de ciutat que sigui un procés participatiu real, processos participatius com els que hem tingut aquests quatre anys" –referit als quatre anys anteriors– "hem de mirar de no fer-ne perquè costen diners i generen frustració. Cal un debat ciutadà sense apriorismes i que siguin transversals", va dir Puigdemont. Cita del diari de l'agost de l'any 2011.

Bé, jo crec que tot això ens demostra i ens diu que vostès votaran a favor que es faci aquesta consulta popular, és incomprendible que facin qualsevol altra cosa. Perquè, mirin, si la inversió més important del mandat no és un tema d'interès i una decisió de transcendència que no només obligarà a aquest consistori, sinó al proper consistori a prioritzar sobre altres necessitats, algunes de les quals ens ha esmentat aquí la Xarxa, doncs, no ho sé, no sé quin tema pot ser important. La inversió més important del mandat.

Nosaltres hem fet esforços des del primer dia perquè aquesta fos una qüestió que es debatés amb profunditat, que es tinguessin en compte des dels diferents àmbits de reflexió que s'han de tenir en compte, els diferents arguments. I ho hem intentat proposant, conjuntament amb el Partit Popular, una comissió informativa especial, que va tenir lloc. I ara avui els demanem que per coherència amb allò que han dit anteriorment en altres ocasions votin a favor d'aquesta consulta i deixin, com els deia el senyor Olòriz, sobre la taula aquest punt, perquè els ho asseguro, si no ho fan estem cometent un error, un error tan important i tan greu que segur, senyor alcalde, vostè pretén que se'l recordi pel que estem fent avui, jo crec que té moltes possibilitats que se'l recordi, però no pels motius que vostè s'està imaginant.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, permetin-me que faci la rèplica a les diferents intervencions i em posicioni sobre la moció, que, naturalment, no hi donarem suport.

S'ha parlat del dret a decidir, s'ha parlat de ser invocat el dret a decidir i s'ha intentat contraposar opcions de grup i personals del dret a decidir amb el vot que farem ara. No té cap sentit això, entre altres coses, perquè votant a favor d'aquesta moció, l'operació encara que resultés que surt el "sí" no es podria fer materialment, és inviable. Punt número 1. Hi ha un fet pràctic a no enganyar la ciutadania no dient-li: "miri, farem un procés que haurem de demanar permís a Madrid, que haurem de fer tota una sèrie de coses, que ens haurem de gastar uns diners, que haurem de requerir una mínima participació amb un resultat clar...". Quan passi tot això, si el resultat és que sí, no ho podrem fer, perquè com jo els he anat informant des de fa mesos en

relació amb aquesta operació, hi ha uns límits que, òbviament, la propietat del bé que pretenem comprar ha fixat i que jo els he explicat quin és. De manera que nosaltres podem fer el que vulguem, però quan decidim que sí, comprar-ho, aquests quadres ves a saber on seran ja. Per tant, hi ha una qüestió pràctica que fa que aquesta moció que vostès proposen avui no tingui cap sentit.

Llavors, parla també d'una cosa que hem de mirar d'aclarir i de situar en el seu punt just: vostè intenta per un altre canal aconseguir allò que pel canal de la moció de pressupostos participatius no va aconseguir, i és que les inversions d'aquesta ciutat, totes, entenc que no hi ha cap exclusió aquí, entenc que totes, no?, entenc que des de l'1 per cent del Fons de Cooperació, posem-ho a consulta ciutadana, fins a les obres d'urbanisme que hem de fer als barris determinats, entenc que vostè proposa que tot ho hem de fer a consulta ciutadana. No era la nostra opció, ho varem dir, varem tenir un debat sobre això, varem tenir una moció i vostè va perdre aquella moció. Per tant, jo li demano que respecti les decisions dels plens.

A més a més, aquest és un assumpte sobre el qual hi ha hagut una amplíssima varietat d'informacions públiques, hi ha hagut actes informatius que tots vostès han convocat, hi ha hagut una comissió informativa especial en la qual han comparegut disset experts diferents. Tot això amb temps per poder-ho anar fent, anar-ho paint i anar-ho administrant. Hi ha hagut intercanvi de tot tipus de documentació. Els ho hem explicat, encaixa a més a més al nostre programa de govern, que el varem aprovar. Ja sé que no els agrada, però és plenament coherent i tenim el dret de poder-lo tirar endavant, només faltaria. I en cap moment d'aquest llarg recorregut ningú dels grups va tenir l'encert de situar sobre la taula això que ara tant els preocupa: "per què no fem una consulta ciutadana?". Perquè probablement vuit mesos enrere quan arrenca aquest procés hauria estat el moment de debatre-ho a fons, perquè hi hauria hagut temps material i perquè potser hauria estat algun punt probablement escaient. Però no, creguin-me, a última hora, amb un gest que jo crec que li ha recordat molt bé la senyora Veray, que em sembla que s'ho havien d'haver pensat dues vegades per aprofitar les circumstàncies que ens han portat a celebrar el Ple avui i no dilluns, dilluns aquesta moció no estava ni tan sols somiada ni hagués pogut entrar per moció d'urgència, perquè tampoc l'havien escrit, i per tant, haurien de repensar-s'hi una mica més.

I explicar-los que, en fi, allò que fa perdre autoritat, francament, és la hipocresia, això és el que fa perdre autoritat, perquè vostès van dir rotundament que passés el que passés votarien en contra d'aquesta adquisició, en contra, igual que altres grups d'aquesta sala. Han canviat d'opinió? Crec que la ciutadania mereix saber-ho, han canviat d'opinió? Estan disposats a acceptar que si hi ha arguments convincents poden replantejar-se el seu vot i tot allò que han dit "que no ens ho podem permetre", "que no és oportú" i el que diran en el punt següent, estan disposats a rectificar-ho? Llavors, sí que ens ho podem permetre? Llavors sí? Home, no juguem, si us plau, no tinguem un doble llenguatge davant d'aquestes qüestions.

I, senyora Bosch, vostè parla del Reglament de la participança, que és un reglament del consistori i fa referència molt parcialment, molt esbiaixadament a una moció que va presentar Convergència i Unió en l'anterior mandat; crec que hauria estat honest per la seva banda que recordés el resultat de la votació i del vot de tots els grups d'aquest Ajuntament, inclosos alguns que es permeten donar lliçons de participació. Què van votar, senyora Bosch? Van votar a favor de fer una consulta ciutadana? No. Van votar a favor de fer una consulta ciutadana que els hi varem demanar perquè en les obres del tren es fes una consulta abans? Van consultar la ciutadania si la inversió multimilionària d'un pont nou sobre el Ter que obliga la ciutat de Girona a fer una despesa d'1 milió d'euros, per cert, per millorar les connexions, ho volia la ciutat? Els hi va passar pel cap que això podia haver anat a consulta ciutadana? En quin moment vostès que estaven al Govern, juntament amb Iniciativa per Catalunya i Esquerra

Republicana, en quin moment vostès van considerar que la ciutadania a qui tant diuen respectar ara mereixia ser consultada, perquè aquells projectes multimilionaris, molt superiors als milions que ara estem posant sobre la taula, pogués expressar la seva opinió? M'ho pot dir, si us plau? Saben quantes vegades? Zero, zero vegades va haver-hi una consulta ciutadana, zero vegades una consulta ciutadana per determinar cap d'aquests projectes que li dic.

No creu que, per exemple, els veïns de Sant Narcís li haurien agraït que abans de fer les obres s'hagués posat a consideració de la ciutadania si volien un tren soterrat o no? No hauria estat rellevant això per a la ciutat? Això pla era una inversió. I per cert, és una inversió que ens continua encara condicionant els pressupostos municipals en una quantitat bastant més superior que la que ens ocupa ara en aquests moments aquí.

Per tant, no tinguem dobles discursos. No acceptarem cap lliçó. I com que en el punt següent haurem d'entrar-hi molt a fons, sobretot això, i qui pot i qui no té autoritat moral per donar lliçons, acabo aquí la intervenció reiterant el vot en contra del grup de Convergència i Unió a aquesta proposta.

Demana la paraula el senyor Jordi Navarro, per al·lusions, i exposa, moltes gràcies per deixar-me intervenir. Mirin, he sentit dir per dues persones una cosa en aquest Ple que penso que no és moralment acceptable. Penso que vostè, senyor alcalde, no pot dir la barbaritat que acaba de dir que el grup municipal de la CUP s'ha aprofitat políticament de la mort tràgica d'una persona, que a més a més ha estat membre d'aquest consistori. Això és inacceptable, vostè creu que un alcalde d'una ciutat com Girona ha de dir una cosa així? Vostè, senyora Veray, creu que ha de dir una cosa així? Com volen que ens quedem nosaltres? A mi m'afecten aquestes coses, sóc un ciutadà de Girona que intenta prestar un servei públic, no sóc una persona maquiavèlica. A mi una cosa com aquesta m'afecta, m'altera, m'incapacita per intervenir amb sentit comú. Com poden dir una cosa així?

Dit això, senyor Puigdemont, vostè és una persona intel·ligent, fins i tot algú l'ha qualificat com un parlamentari brillant i com un alcalde modern d'una ciutat com Girona, em sorprèn que vostè no sàpiga què és el dret a decidir. Vostè sap què és el dret a decidir? Vostè sap què s'exerceix en una consulta ciutadana, en un referèndum? Vostè sap que quan el poble català exerceixi el seu dret a decidir es materialitzaran dues posicions o diverses posicions? Cadascú s'expressarà, cadascú defensarà la seva posició. La posició del grup municipal de la CUP és que per raons econòmiques i per raons de model cultural i de ciutat no estem d'acord a adquirir aquesta compra, però pensem que ha de ser el conjunt de la ciutadania que ho decideixi. I nosaltres, com a bons demòcrates que intentem ser, hauríem d'acceptar el resultat d'aquest referèndum encara que no ens agradés el resultat.

Vostè és conscient que està repetint i esgrimint els mateixos arguments que els enemics del dret a decidir ens estan blasmant a Catalunya? Vostè és conscient que acaba de repetir els típics arguments retòrics i tècnics que membres destacats del Partit Popular, que membres destacats dels diversos poders fàctics de l'Estat espanyol ens estan dient al poble de Catalunya que no podem celebrar una consulta? Està repetint i esgrimint els mateixos arguments tècnics.

Nosaltres pensem que fer una consulta ciutadana és una bona fórmula per resoldre conflictes. És veritat que hi ha una qüestió de tempos, però, miri, nosaltres pensem que la democràcia és lenta i les activitat econòmiques han de potser baixar una mica el ritme i adaptar-se als ritmes democràtics.

Com ha vist, senyor Olòriz, vostè ens ha dit que estava incòmode, doncs, imagini's nosaltres com ens trobem en aquests moments.

Moltes gràcies.

Demana la paraula el senyor Olòriz, per al·lusions de la senyora Veray, i exposa, explicar-li una mica el tema de la comissió. Miri, jo em vaig oposar a la comissió perquè la comissió no era executiva i la veritat és que tinc poc temps per anar a tantes comissions que no siguin resolutives. Ara bé, vaig anar a totes les sessions, a totes. I diria més, la gent que varem anar a totes les sessions no hem canviat d'opinió, solament ha canviat d'opinió una persona que no va anar a la comissió. Això és bo. És a dir, els que varem anar a totes les comissions ens hem mantingut en la mateixa opinió. I sols se celebra el Ple, sols hi ha ple avui perquè una persona que no va anar a la comissió ha canviat el vot, res més.

I per això la meva opció a, senyor alcalde, i estic disposat a rebre lliçons cada dia i cada dia en rebo, i estic disposat a rectificar coses que he fet malament, perquè n'he fet malament, i per tant, cada dia aprenc. La meva opció a era que es retirés el tema del Ple. La meva opció a. Perquè s'aprovarà avui amb 11 vots a favor, 11 en contra i una persona que votava en contra que no anat a la comissió que ara s'abstindrà. Això és el que canvia, això és la lliçó que donem a la ciutadania de Girona. A veure, és una lliçó nova, en aquest mandat i sobretot últimament la veritat és que estic aprenent molt, estic rebent moltes lliçons, la veritat és que moltes. Perquè a això, per molta convicció i vehemència que hi posi, senyor alcalde, els vots seran 11 a 11 i 2 abstencions. I per molta importància que la senyora Veray doni a la comissió, a la comissió van venir disset persones, no va ser executiva i no ha canviat l'opinió de les persones que hi érem.

Per tant, encara estem a temps de rectificar i que el punt –si aquest ens ha polaritzat, el punt que ve ja ho veurem– senzillament es retiri. Perquè si la comissió hagués fet canviar d'opinió, hagués fet canviar d'opinió a grups amb arguments, jo hi tindria poc a dir.

I per què estaria disposat al dret a decidir i a un referèndum? Per poder argumentar a la ciutadania de Girona el que estic dient del que penso. Ara bé, sí que és cert, si la ciutadania de Girona decideix una altra cosa, també ha decidit un govern de Convergència i m'aguanto. Clar, només faltaria. Si la ciutadania decideix una altra cosa, continuaré pensant el que penso, però la ciutadania tindrà això.

Quan vulgui fem un ple extraordinari sobre els governs anteriors, jo me'l prepararé, i endavant, aguantaré coses que no me van agradar. Escolti, sempre disposats. Però li recordaré una cosa: el Govern anterior a un any de les eleccions podia haver pagat un projecte per la nova deixalleria de Campdorà, ho podia haver fet. I podia a més haver decidit que aquesta deixalleria s'hauria de fer, ho podia haver fet. I ho varem estar parlant i varem veure que a un any de les eleccions no era prudent una inversió tan important. I penso que varem fer bé, malgrat que no estic d'acord que la brutícia es posi sota l'estora, perquè van passant els anys i sembla que els residus desapareguin, com quan jo era petit, perdonin, quan el meu fill era petit i li deia que el lavabo s'emportava els residus, eh? Allò que fem amb els nens petits que quan aprenen a anar a fer caca diem: "Mira, se mengen els residus". Doncs, no, ningú s'ho menja, en algun lloc van. Però varem fer bé, malgrat tot varem fer bé, perquè penso que un govern no pot a un any de les eleccions, sense una majoria prou àmplia –bé, en aquell temps la teníem, però és igual–, sense una majoria encara més àmplia no pot decidir una cosa d'aquesta mena.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui manifesta, jo no he fet servir, senyor Navarro, cap de les paraules que vostè ha fet servir. Simplement perquè a la ciutadania li quedí clar digui, si us plau, si aquesta moció entrava a l'ordre del dia del Ple que s'hauria d'haver celebrat dilluns, sí o no, o si vostè la va presentar el dimarts o el dimecres. Jo no sé dir-li quin dia la va presentar, perquè jo no la vaig poder llegir fins dijous a la nit, cosa que em va sorprendre.

Per tant, les paraules que vostè ha fet servir per, intentar fer-nos quedar malament, crec jo, tant a l'alcalde com a mi, per haver-lo acusat d'una cosa que no hem dit i que en cap moment l'hem acusat. Però sí simplement recordar a vostè que aquesta moció no l'havia presentada el dilluns, i el dilluns a l'ordre del dia el punt cinquè hi seguia essent igualment.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui exposa, m'he oblidat abans de llegir-los l'article del reglament municipal, és municipal, és un reglament en vigor que parla del caràcter dels resultats de la consulta. Diu que "la voluntat popular expressada a través dels resultats de la consulta popular seran vinculants per a l'Administració municipal", per tant, no ens hem de preocupar de l'opinió dels grups, que l'expressarien en el procés, perquè finalment el resultat seria vinculant.

Dues qüestions: una, senyor alcalde, li he dit moltes vegades que el nostre grup, que assumeix, òbviament, tot allò que hem fet en el passat, encerts i errors, va pagar políticament perdent les eleccions tots els errors que podia haver comès. Per tant, ja li accepto que en podíem haver fet; ara, no em digui que no varem fer consultes, perquè es va fer una consulta sobre la destinació i el projecte del Cinema Modern en la qual van participar 238 persones i tothom va dir que eren molt poques, 238 persones. Sap quanta gent ha participat en el projecte del centre cívic del Barri Vell? Bé, que jo sàpiga cap. I en aquest? Que jo sàpiga, cap. En el procés de la Devesa van participar 800 persones. Això és el que jo he vist en els diaris, nosaltres no hi érem. Perdoni, però de 800 a 0, doncs, miri, hi ha una certa distància. Em fa molta gràcia que riguin, però poden riure tant com vulguin, però la qüestió és que consultes se'n van fer.

Sobre temes del pressupost municipal, li dic el reglament pretén que es puguin fer i si vostès han guanyat les eleccions dient, entre altres coses, que creuen molt en la participació ciutadana i que nosaltres no ho havíem fet bé, miri, el que han de fer és demostrar allò que quan estaven a l'oposició vostè mateix signava. I li ho reitero, li reitero el que diu la moció que vostè va presentar en aquest Ple. No cal perquè ja l'he llegit, però que comparteix l'esperit del reglament i creu en la bondat de mecanismes com la consulta popular. Si hi creu, té ara una oportunitat d'or per demostrar-ho.

I d'altra banda, jo li reitero el mateix que li ha dit el senyor Olòriz: algú que creu molt en la participació no aprova la inversió més important del mandat amb un negoci polític com el que farem avui. Jo crec que li ha explicat molt bé el senyor Olòriz i subscriu fil per randa les coses que li ha dit: amb el vot d'una persona, dos vots trànsfugues dels seus partits, vostè creu que aquí afegint-hi el vot de qualitat és la forma d'aprovar la inversió més important d'aquest mandat? A vostè li sembla democràticament molt elegant aquesta fórmula? Jo crec que la veritat, evidentment que ens recordarem d'aquest dia d'avui, evidentment que ens en recordarem. Però ens queda clar una cosa: si vostè tingués majoria ens passaria pel rodet, i ara no en tenim cap mena de dubte, i no tenint majoria, miri les coses que està fent.

Pensi-s'ho dues vegades. Jo li reitero també com deia el senyor Olòriz, retiri el punt de l'ordre del dia, retiri el punt de l'ordre del dia i pensem-hi bé. Això no es pot aprovar i deixar condicionat el proper mandat durant tant de temps i fins i tot l'altre per un vot de qualitat. No es pot fer això d'aquesta manera. Això democràticament no es pot fer.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només unes breus matisacions. Aclarim-ho bé, vostès hi han passat una mica de puntetes, però haurien de ser més honestos sobre aquest punt: com a la votació hipotètica de la consulta sortís un hipotètic "sí" de la ciutadania, això no eximeix aquest Ple de prendre l'acord que avui portarem a Ple, i per tant, és un acord que s'hauria de prendre igualment amb una majoria qualificada, amb vot de qualitat o no. Què farien vostès, hi votarien a favor o en contra? Ajudarien a aprovar això o no, perquè no es podrien escapar d'aquest debat, no podrien dir: "Oh, la ciutadania ja ha decidit, que votin uns altres". Haurien de dir què farien en aquesta

hipòtesi, estan disposats a votar que sí? Estarien disposats a votar que sí? Doncs, m'alegro molt de saber-ho ara, perquè quan varem parlar de les possibilitats de fer un debat ciutadà a través de les comissions informatives perquè poguéssim haver-hi un intercanvi d'opinions, vostès van deixar molt clar que passés el que passés no canviarien l'opinió.

I per cert, no és un matís, jo no tenia clar en absolut quin seria el vot del Partit Popular abans de la comissió informativa, de fet, més aviat sí que el tenia i també m'havia manifestat més d'una vegada que hi votava en contra. I per tant, parli per vostè i per algun altre més, però no parli pels altres grups, perquè ha servit a més per posar arguments a sobre la taula.

I vostè ha citat la deixalleria de Campdorà, senyor Olòriz, sap per què es va deixar de fer? Sap per què es va deixar de fer? Sap que vostès ja la van treure a licitació i sap que va ser l'alcalde que va desistir del procés de licitació quan ja estava en marxa i no pas per un procés reflexiu de "és veritat, falta un any per les eleccions..."? No, miri, nosaltres havíem demanat moltes vegades que es retirés aquest punt, i a més a més, perquè hi ha documents que consten a l'expedient –i li prego que els vagi a consultar– que diuen que financerament això no era viable. I els ho deien i els ho varem dir: "Hi ha documents, hi ha una reunió feta amb la presència de l'aleshores president de la Generalitat amb un pool de bancs i caixes en les quals es recerca el finançament d'un projecte que superava els 150 milions d'euros". I malgrat això, malgrat que en un informe allà va quedar clar que no hi havia finançament, malgrat això, vostès van treure a licitació el projecte de consultoria tècnica que pujava més de 5 milions d'euros, cap a 6 milions d'euros concretament. Fixin-se, eh?, consultoria tècnica, aquí no estem parlant de patrimoni, aquí no estem parlant d'obres, aquí no estem parlant de 3,9 o 2,3 milions d'euros, cap a 6 milions d'euros de consultoria tècnica d'un paper perquè alguna empresa, suposo que molt independent, pogués fer un informe sobre si la incineradora de Campdorà es podia fer o no, malgrat que els veïns els deien que no la volien, malgrat que el grup de l'oposició els deia que no la volien, i no van fer cap tipus de concessió fins que amb informes econòmics en contra, amb la licitació ja feta i convocada, amb els sobres presentats, els sobres es van presentar, de les empreses, si no ho recordo malament, set o vuit i algunes d'elles estrangeres, per cert. Abans d'obrir la plica, amb molt bon criteri, a les vuit del matí del dia de la plica, l'alcalde – i la vaig felicitar per això– va decidir desistir, cosa que és insòlita en aquest Ajuntament, per cert. Va desistir d'un procés de licitació internacional.

Per tant, m'alegro molt que hagi posat aquest exemple, però no s'apunti les medalles que no li pertocuen. Per tant, que quedi clar com va anar aquest procés amb tots els ets i uts. Per tant, no hi ha res a afegir sobre això.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, es produeix un empat amb dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA, i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes, i dotze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

Sotmesa la proposta a una segona votació i persistint l'empat, queda rebutjada pel vot de qualitat de l'alcalde.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CULTURA

5. Adquisició de pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art i acceptació de la donació de l'Arxiu i Biblioteca Rafael i Maria Teresa Santos Torroella, i subscripció dels respectius contractes de compravenda i de donació amb els senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo.

Rafael Santos Torroella (1914-2002), crític i historiador d'art contemporani, va ser una figura cabdal entre els intel·lectuals catalans de la segona meitat del segle XX i amb un gran coneixement de les avantguardes històriques acreditat amb la publicació de llibres sobre pintors com Joan Miró, Salvador Dalí o Pablo Picasso, entre d'altres. És un punt de referència per l'estudi de l'art contemporani. Autor de diversos volums de poesia, fou també dibuixant i impulsor de múltiples iniciatives en el camp artístic i cultural, així com professor de l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona i, posteriorment, amb la transformació de l'escola en facultat, el 1978, i la seva incorporació a la Universitat de Barcelona, catedràtic d'Història de l'Art Contemporani. El 1974 fou nomenat acadèmic corresponent a Barcelona de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando i des del 1981 era membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. L'Ajuntament de Girona, coneixedor de la transcendència del personatge, li dedicà, de juliol a octubre del 2004, una exposició al Museu d'Història sota el títol "Santos Torroella, entre l'art i la poesia".

En el transcurs de la seva vida, conjuntament amb la seva esposa, Maria Teresa Bermejo Hernández, va constituir un fons integrat per més de mil tres-cents objectes que conformen un conjunt evolutiu amb peces que van des dels clàssics moderns fins als artistes dels anys 1960-1970, passant pels de la Generació del 27. El conjunt està integrat per obres de diferents estils, com pintura (olis, acrílics...), aquarel·les, dibuixos ..., escultura, fotografies, ceràmiques, gravat i litografies, llibres de bibliòfils, i joies, i disposa d'un grup excel·lent d'obres dels millors artistes del segle XX (Picasso, Dalí, Miró, Picabia, Grau Sala, Nonell...), completada per obres d'artistes que Rafael Santos Torroella i la seva esposa van conèixer, com Josep Guinovart, Albert Ràfols Casamada, Grau Santos,... i obres d'un valor més sentimental, entre les quals es troben molts dibuixos del propi col·leccionista.

La família també disposa d'una extraordinària biblioteca especialitzada en art, humanisme i literatura, així com d'un arxiu (tant personal com custodi de diversos fons documentals) d'una transcendència determinant per al coneixement del món cultural dels anys 1920-1950. El fons de la biblioteca i l'arxiu de Rafael Santos Torroella està integrat per més de trenta mil unitats bibliogràfiques i documentals.

El passat any 2013, la senyora Maria Teresa Bermejo Hernández, vídua de Rafael Santos Torroella i propietària de la col·lecció d'art així com de l'arxiu i la biblioteca, va manifestar la seva voluntat de vendre les peces d'art i de fer donació de l'arxiu i la biblioteca a aquest Ajuntament.

A causa de la mort, el passat mes d'octubre de 2013, de la senyora Maria Teresa Bermejo, les negociacions per a l'adquisició de la col·lecció i per a la recepció de l'arxiu i la biblioteca, van ser repeses pels seus hereus, els senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo, que, des de l'inici, van manifestat la voluntat de respectar els acords als quals la vídua de Santos Torroella havia arribat amb aquest Ajuntament i que havien quedat reflectits en una proposta de contracte de compravenda i de donació.

Atès que des del govern municipal s'està treballant per impulsar i consolidar una oferta cultural de qualitat i diversa, vinculada a la promoció del turisme cultural, amb la finalitat d'enfortir la marca Girona, alhora que es vol reforçar el paper de Girona com a ciutat cultural i patrimonial de primer ordre per avançar en la línia d'esdevenir un referent internacional, s'ha valorat molt positivament la possibilitat de disposar de les peces artístiques que, amb la seva significació artística i històrica, afavoriran el reforç del paper de Girona com a ciutat cultural i patrimonial de primer ordre i l'avenç en la línia d'esdevenir referent internacional.

Per altra banda, la gestió d'un fons d'art d'aquestes característiques afegeix un gran valor a les propostes patrimonials i creatives en l'àmbit de les arts visuals que s'ofereixen des del Bòlit. Centre d'Art Contemporani de Girona i des de la resta d'equipaments patrimonials i expositius de la ciutat, tot complementant-les i potenciant l'equilibri entre l'activitat expositiva i la creativa.

En aquest sentit, i amb l'objectiu de contrastar i valorar la proposta d'adquisició de les peces d'art, l'Ajuntament va contractar amb l'empresa Artur Ramon, SL, dirigida pel senyor Artur Ramon Navarro, antiquari i historiador de l'art, un estudi valoratiu, que consta a l'expedient, on es justifiquen tant el seu valor com les condicions de la compra que es proposen.

Per altra banda, i en relació a la proposta de donació de l'arxiu i biblioteca, s'ha valorat igualment l'interès de disposar d'aquest fons i d'integrar-lo en un centre d'estudis específic atès que, pel seu alt valor documental i bibliogràfic, esdevindrà una valuosa eina de promoció de la formació, experimentació, investigació, creació, producció i difusió de les lletres i les arts.

Per últim, i atès que la Casa Pastors, la recuperació del domini de la qual per part de l'Ajuntament de Girona està pendent de formalitzar-se amb la Generalitat de Catalunya, és un edifici d'alt valor patrimonial i amb una situació immillorable en el cor del Barri Vell de la ciutat, s'ha considerat com a lloc idoni per acollir, tant les peces artístiques com l'arxiu i la biblioteca, tal com s'expressa a les propostes de compravenda i de donació.

Per tot això, i vistes les propostes de venda de pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art, col·leccionats per la família Santos Torroella, i de donació de l'Arxiu i Biblioteca Rafael Santos Torroella per part dels senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo, en la seva qualitat de propietaris d'ambdós fons per títol d'herència, en favor d'aquest Ajuntament, així com els informes emesos per la secretària general i per l'interventor d'aquest Ajuntament, la Comissió Informativa d'Alcaldia sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

1. Aprovar l'adquisició de les pintures, gravats, escultures, ceràmiques i altres objectes d'art, relacionats a l'annex 1 que consta a l'expedient i subscriure el corresponent contracte de compravenda amb els senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo, en la seva qualitat de propietaris per títol d'herència de les peces esmentades, d'acord amb les condicions que es recullen en el document annex 2 a la proposta.

L'import del contracte és de tres milions nou-cents mil euros (3.900.000 €) que es faran efectius en la forma i els terminis que s'estableixen en el pacte quart del contracte.

2. Considerar la despesa plurianual de caràcter excepcional, atès el disposat a l'article 174 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, atenent el període i imports compromesos a futur següents:

2015 set-cents mil euros (700.000€)

2016 sis-cents mil euros (600.000€)

2017 sis-cents mil euros (600.000€)

2018 cinc-cents mil euros (500.000€)

2019 cinc-cents mil euros (500.000€)

3. Destinar la quantitat d'un milió d'euros (1.000.000 €) a fer front al compromís de pagament de l'any 2014, d'acord amb el pacte quart del document de compravenda de la col·lecció i atenent l'establert a la base 30a d'execució del pressupost municipal de 2014, amb càrrec a la partida 2014.120.33381.62900 - Adquisició col·lecció Santos Torroella, partida que serà habilitada amb l'aprovació de l'expedient de modificació de crèdit per transferència entre partides i atesa l'afectació

que s'acorda en aquest acte del cànon inicial resultat del conveni subscrit amb la societat Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter SA per a l'exercici 2014 i següents al finançament de la despesa municipal relacionada al cicle integral de l'aigua (subministrament i sanejament) i que permet alliberar el crèdit previst al pressupost municipal per a l'exercici 2014 de les partides següents:

Transferència negativa:

2014.300.16100.21000 - manteniment xarxa sanejament : 600.000,00

2014.300.16100.60100 - pla sanejament : 285.000,00

2014.201.16100.22101 - servei aigua potable : 115.000,00

Transferència positiva:

2014.120.33381.62900 Adquisició col·lecció Santos Torroella: 1.000.000,00€ Exposar al públic el present expedient en els termes assenyalats per l'art. 169 del RDL 2/2004, art.20 del RDL 500/1990, de 20 d'abril, i l'art.86.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Acceptar la donació de l'Arxiu i Biblioteca Rafael i Maria Teresa Santos Torroella, i subscriure el corresponent contracte de donació amb els mateixos senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo, en la seva qualitat de propietaris per títol d'herència, d'acord amb les condicions que es fixen en el document annex 3 a la proposta.

5. Trametre aquest acord al departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, als efectes de l'emissió de l'informe previst a l'article 206.3 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

6. Facultar l'alcalde president per a la signatura dels documents que es derivin de l'execució d'aquest acord i elevar a escriptura pública el contracte de compravenda esmentat a l'apartat 1 d'aquest acord.

L'execució d'aquest acord queda supeditada a l'acreditació, per part dels senyors Rafael Pérez Bermejo i José Ignacio Pérez Bermejo i la senyora Cristina Pérez-Modrego Bermejo, de la formalització de l'acceptació d'herència i del pagament dels impostos que se'n deriven, així com al compliment de l'apartat 5 d'aquest acord en relació a l'informe del departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, n'hem parlat a bastament en el punt anterior, però també en els darrers mesos, en les darreres setmanes, des de molts punts de vista i avui en tornem a parlar per si aquest Ple considera oportú de prendre aquest acord.

La decisió d'adquirir la col·lecció d'art del senyor Rafael Santos Torroella i l'acceptació de la donació gratuïta del seu fons documental i bibliogràfic responen a diversos criteris que intentaré resumir tot seguit.

Primer: perseverar en l'estratègia, que jo crec que és àmpliament consensuada, de projectar Girona com una ciutat capital cultural en un nou espai de joc sobretot, no només, però sobretot per a la interrelació, la nova interrelació amb Girona i Figueras i la revitalització d'aquest espai euroregional en el qual estem feliçment connectats o, diguem-ne, més connectats.

Hi ha un model de ciutat que ve de lluny, no és un model nou de ciutat, hi ha un model de ciutat que ve de lluny i que ha de continuar. I hi ha un marc de possibilitats de relacionar-nos amb Barcelona i de fer política cultural nacional, és deixar de ser perifèria per ser centre. L'estratègia de Girona capital cultural euroregional ja ve, si m'ho permeten, recollida en el mateix Pla estratègic de cultura, que si em permeten, els citaré en algunes ocasions, perquè crec que val la pena que hi recorrem, perquè s'hi van esmerçar molts d'esforços i perquè recull algunes de les consideracions conceptuals que ens ajudaran a enriquir aquest debat.

Què deia en relació amb els reptes de futur el Pla estratègic de cultura? Posicionament i lideratge: hi ha un repte important de caràcter estructural sobre la posició que Girona vol ocupar a diferents nivells. En un moment en què l'euroregió avança com a realitat territorial, es fa necessari que Girona reforci i defineixi la posició que vol ocupar. A un altre nivell, també hi ha reptes amb relació al reforç en el lideratge de l'entorn immediat metropolità i de les comarques gironines que caldria concretar en estratègies concretes.

Estem, en són conscients tots vostès, veient els efectes que té la millora de la connexió amb Barcelona –queden per veure els que hi haurà d'haver en el futur amb Perpinyà i Montpeller–, fet que a la pràctica ens situa de manera clara dintre de l'esfera d'influència i d'acció de Barcelona. Per tant, Girona té al davant, pel que fa a aquesta estratègia de situar Girona i reforçar Girona com a capital cultural en aquest punt de l'euroregió, té un potencial extraordinari que té la intenció, l'obligació d'intentar aprofitar.

Segon: fer-ho a través, tot això, també a través de l'art modern i contemporani a partir d'un relat que ens permeti un discurs internacional, un discurs nacional, un de regional i un de local, tots ells molt potents, basats en la qualitat i en l'excel·lència. I diguem-ho clar també, hem de situar l'art contemporani local i regional al nivell que tenim el patrimoni, el teatre, la música o la gastronomia. Per tant, l'operació que proposem, l'operació que els proposa el Govern ens obra portes a connectar-nos millor amb el món, a obrir vies de col·laboració molt estretes que avui no són possibles, però que a partir d'aquest projecte poden ser possibles, vies de col·laboració molt estretes amb equipaments nacionals com el Museu Nacional d'Art de Catalunya i amb tot el sector privat, que esdevé una peça clau avui per parlar de l'art.

Tercer: situar la cultura i el turisme cultural com a gran oportunitat per al desenvolupament econòmic i social de Girona, i contràriament al populisme, la cultura genera llocs de treball, la cultura genera riquesa, la cultura ens permet superar l'economia especulativa i ens garanteix molt millor el futur per a una ciutat com Girona. I en parla també, encara amb més claredat, el mateix Pla estratègic de cultura de Girona quan parla que l'aposta pel valor afegit i la creativitat és la millor resposta a la crisi econòmica, això era vàlid el 2010, és vàlid avui. En aquest sentit, el repte passa per com se situa Girona en l'àmbit de les indústries creatives i els serveis d'alt valor afegit. I en parla també d'una manera molt clara en tota una línia, perquè li dedica la línia 4, a la cultura, una oportunitat de desenvolupament econòmic. Hi ha esment al binomi cultura-turisme, als grans esdeveniments culturals, diu: "Finalment, el fet de ser un entorn creatiu i el fet de transmetre una imatge de ciutat cultural on el talent i l'excel·lència ocupen un espai important, també s'ha de valorar en termes econòmics. Tot i que, evidentment, aquest impacte induït és més difícil de quantificar, el cert és que esdevé estratègicament interessant per al desenvolupament econòmic de la ciutat". No s'ho inventa aquest Govern això, això està debatut per experts, publicat, àmpliament compartit. La cultura no és un luxe, la cultura no és un element superflu, la cultura no és un element decoratiu; la cultura, i més a Girona, és motor econòmic. I em fa l'efecte que tots vostès tenen referents que en termes econòmics tenen un cost molt superior al que proposem de centre d'art contemporani que funcionen com a motor econòmic i que ningú no els qüestiona.

Quart: articular a l'entorn d'un equipament cultural d'alt valor afegit únic i excepcional un projecte d'art modern i contemporani que a partir de l'irrepetible i imprescindible relat construït per Rafael Santos Torroella al llarg de tota la seva vida basteixi un nou centre on s'aixoplugui el patrimoni d'art contemporani local i s'hi projectin els creadors contemporanis locals del present i els creadors del futur. Tenim un deute pendent amb els nostres creadors i amb el nostre patrimoni d'art contemporani.

I la Casa Pastors és ideal per resoldre el desafiament que tenim, perquè ens permet, a més a més, estalviar la quantitat de diners que hauríem de destinar a construir el

projecte original del Bòlit, ho recorden vostès, un cost no inferior als 10 milions d'euros a construir a la zona d'Emili Grahit. Ens permet, per tant, destinar aquells recursos que hauríem destinat igualment a la construcció del Bòlit i ens permet de dotar de contingut i de programa molt productiu un equipament, Casa Pastors, que tots dèiem que havíem de situar com a prioritari en aquest mandat. Ara estem proposant una operació molt més eficient: allà on dèiem que havíem de fer una gran inversió, tots, alguns la identificaven, d'altres no, a la Casa Pastors, i se suposa que si tenia la transcendència que alguns li van donar, crec recordar fins i tot amb alguna roda de premsa in situ durant la campanya electoral, és perquè hi volien gastar algun diner, no crec que es fes sense inversió o amb inversió zero. I si, a més a més, teníem, perquè és així i perquè forma part de l'estratègia nacional de cultura, la necessitat que Girona disposi d'un centre d'art contemporani, em sembla que és molt més eficient si ajuntem aquestes dues necessitats i en fem una que, a més a més, sigui feta a partir d'uns criteris de màxim rigor: l'interès general del conjunt de l'operació i el projecte de centre d'art modern i contemporani que hi va associat, l'eficiència del projecte –i jo ja ho he dit, casem dues necessitats de ciutat en una de sola–, la sostenibilitat econòmica de l'operació, que ni recorre al crèdit ni redueix o posa en risc cap dels programes i compromisos que aquest Govern ha anat impulsant i adquirint, singularment els de les polítiques socials, que en els darrers anys han vist incrementades molt notablement, com mai cap altre govern no havia fet, les seves partides. Sostenibilitat econòmica de l'operació. I finalment, com ja he assenyalat la coherència absoluta amb el Pla estratègic de cultura de Girona, que, a més a més, queda acreditada amb l'informe del 4 de setembre de l'any passat signat pel doctor en història i director de la Casa Masó, senyor Jordi Falgàs, i el cap de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, el senyor Narcís Casassa. Qui el vulgui llegir, trobarà moltes de les respostes que encara retòricament es pregunten en el públic quan estan perfectament ben contestades i ben contrastades, entre altres, en aquest informe.

Deixin-me que els faci un parell d'anotacions sobre la figura de Santos Torroella i sobre el seu impressionant llegat que proposem situar a la ciutat de Girona. Per parlar de Santos Torroella, nascut aquest any precisament fa justament cent anys, estem a l'any del centenari, reproduiré el text que l'aleshores regidora de Cultura de l'Ajuntament, la senyora Lluïsa Faxedas, va deixar escrit a la presentació del catàleg de l'exposició celebrada al juliol del 2004. I cito textualment, com diria aquell: "Va ser un artista i intel·lectual nascut a prop de Girona, a Portbou, i que sempre va mantenir un lligam íntim amb l'Empordà i amb les comarques gironines en general. Santos Torroella és un personatge cabdal –personatge cabdal– per entendre una part molt important de la història intel·lectual d'aquest país en la segona meitat del segle XX."

Un altre doctor, el doctor Francesc Fontbona, un dels historiadors de l'art amb més prestigi, defineix Santos, a qui va conèixer, com un home de lletres singularíssim. I torno a obrir una cita: "Escriptor, poeta en català i en castellà, dibuixant vinculat als moviments d'avantguarda des dels seus inicis de la preguerra, amic de Dalí, impulsor de les trobades intel·lectuals entre escriptors catalans i castellans, crític d'art important, historiador de l'art, catedràtic de belles arts que sabé impulsar tota una generació de pintors: Artigau, Arranz-Bravo, Bartolozzi, Llimós, Serra de Rivera, Miquel Vilà, etcètera".

Santos Torroella va escriure sobre Miró, Dalí, Picasso. Els seus llibres es poden consultar en biblioteques arreu del món, per tant, allò de personatge cabdal per a entendre una part molt important de la història intel·lectual d'aquest país que deia l'aleshores regidora de Cultura d'aquest Ajuntament és absolutament cert.

Sobre el seu llegat que proposem situar a Girona, s'han de destacar dos grans blocs: per un costat, la col·lecció d'art, i per l'altre, el fons documental i bibliogràfic. En el primer cas, s'ha fixat un preu màxim de 3,9 milions d'euros, a partir d'una taxació que superava els 4,7 milions d'euros. Valoració, taxació acreditada, signada, 4,7; preu

màxim, 3,9. I en el segon cas, en el cas del fons documental i bibliogràfic, es tracta d'una donació sense contraprestació econòmica, la qual cosa no vol dir que no tingui valor, de fet, i així ho diuen els experts, té un valor incalculable.

Per tant, parlem ara del fons breument i la biblioteca: està format per unes trenta mil unitats, és un fons qualificat per tothom com a excepcional, únic i irrepetible. Obro cometes per citar les declaracions del doctor Francesc Fontbona: "El seu contingut és essencial per a la història cultural del nostre país. A part de ser l'arxiu d'una figura principal en els camps de les lletres i de l'art, conté, per adquisició de Santos mateix, l'arxiu de les Galeries Dalmau, la sala d'art més important de la història de l'avantguardisme català des de la qual s'impulsaren figures com Joan Miró i Salvador Dalí". I afegeix el doctor Fontbona: "Això sol ja hauria d'incitar els responsables del patrimoni cultural a adquirir el fons".

El director del MNAC, el senyor Pepe Serra, sosté que "l'arxiu de la sala Dalmau és importantíssim per al patrimoni i la història, el seu valor rau en la capacitat per explicar la història de l'art català".

Entre els trenta mil documents destaquen les prop de 3.000 cartes que corresponen a l'estreta relació que Santos Torroella va mantenir amb figures determinants de la cultura del segle XX, des de Dalí, Miró, Picasso, fins a Carles Riba, Joan Fuster, Camilo José Cela, Rafael Alberti, Eugeni d'Ors, etcètera. I alguns documents excepcionals que tenen una rellevància històrica inqüestionable, i els en citaré un, el manuscrit original de la cèlebre conferència que Salvador Dalí va pronunciar al Teatre María Guerrero de Madrid titulada "Picasso y yo".

Tota aquesta documentació i fons bibliogràfic s'ha de posar a disposició de la universitat per voluntat de la vídua del senyor Santos Torroella i dels científics que vulguin fer recerca sobre grans figures mundials i que podran tenir accés a dades inèdites que podrien estimular tesis doctorals i altres treballs d'alt valor afegit per als nostres universitaris. I és de destacar que aquest fons s'ha de mantenir amb relació a les obres d'arts que li acaben de donar valor i sentit, a més d'eixamplar-ne la dimensió. Sobre la col·lecció d'art, que molts de vostès coneixen, perquè n'hem parlat molt, però crec que és bo que en fem també alguna pinzellada. Segons l'informe del senyor Artur Ramon, especialista en art i en compravenda d'art de reputació irreprotxable i de prestigi internacional, la col·lecció és piramidal, s'estructura en un grup excel·lent d'obres dels millors artistes del segle XX, especialment Picasso i sobretot Dalí, i alguns exemplars de Miró.

Entre les obres supremes de la col·lecció hi ha rareses com l'únic dibuix surrealista conegut de Remedios Varo, una tinta de la germana de Jorge Luís Borges, la Nora, una composició de Picabia com les que guardava André Breton. Totes obres cobdiciades pel mercat internacional de primer nivell.

També destaquen els millors olis de la germana de Rafael, l'Ángeles Santos, que va morir l'any passat. Una pintora singular dins del surrealisme. Naturalment, en aquest grup l'Artur Ramon inclou obres menys valuoses, però extraordinàriament rares, com un dibuix de Nonell de la sèrie dels "Bojos de Boí" i un retrat surrealista d'Antoni Tàpies, entre altres coses i obres molt notables. Aquest és el primer grup.

El segon grup el formen obres d'artistes que Rafael i la seva dona Maite van conèixer com Guinovart, Ràfols-Casamada, Grau Santos, Llimós, etcètera.

I hi ha un tercer grup purament testimonial d'obres amb un valor més sentimental que artístic que no s'han entrat a valorar, que no vol dir que no tinguin valor.

Per tant, de les més 1.200 obres d'art, recordin 30.000 peces documentals, més de 1.200 obres d'art que qualifica o que valora amb un total de 4.725.810 euros, valor que li dona, ho fa de la manera següent: en un primer grup inclou les obres que al seu criteri superen els 1.000 euros, en el segon, les que són inferiors a aquesta quantitat i, en el tercer, les que estaven sense valorar, amb el matís explícit del senyor Ramon, que no vol dir que no tinguin valor.

Al primer grup, aquest de les de més de mil euros, hi ha un total, de les 1.200 obres d'art, de 396; en el segon grup, aquell de menor valor, 830. Però aquestes 396 elles soles –elles soles– ja sumen 4,5 milions d'euros.

En el seu informe, el senyor Artur Ramon aclareix que ha valorat les obres en funció dels preus del mercat en el moment en què va fer la valoració, abril de 2013. I deia literalment: “El meu criteri s’ha basat a fixar un preu que avui tant un comerciant com un particular en una subhasta compraria, m’he basat en el mètode comparatiu a través de les bases de dades Artprice i Artnet, així com en el coneixement del dia a dia del mercat de l’art”. He de recordar que la defensa de la valoració la va fer el senyor Artur Ramon en una d’aquestes comissions, en què no només va poder explicar i argumentar la seva taxació, sinó que va dir una cosa molt clara, que segurament vostès no comparteixen, però ho va dir rotundament: “He valorat molt per sota del preu aquesta col·lecció”. Això va dir-ho.

Però al marge de la valoració numèrica, el senyor Artur Ramon va voler deixar clar el següent: “Vull remarcar –deia– que més enllà del valor econòmic, aquesta col·lecció té un valor únic com a testimoni d’un temps i d’un país en un moment molt concret, i moltes obres de la mateixa avui no es podrien reunir ni pels mateixos valors econòmics, simplement perquè en el mercat és molt difícil trobar algunes peces tan excel·lents com aquestes, autèntiques joies de l’art del segle XX.”

Bé, aquesta valoració va servir de base, després de negociacions molt intenses i d’una relació que ja venia de lluny, inclús amb aquest mateix Ajuntament, d’un preacord amb la senyora Maite Bermejo, la vídua del senyor Santos Torroella, per adquirir la col·lecció per un import de 3,9 milions d’euros i la donació del fons, d’aquest valuós fons a la ciutat de Girona.

En aquesta negociació es faciliten uns pagaments diferits i s’inclou la possibilitat de descomptar el preu final del valor de les obres que no estiguessin disponibles. Què vol dir això? Doncs, que amb això s’obre la porta a una operació de dació en pagament que contribuirà a reduir el preu final de l’operació, de tal manera que a data d’avui i després de negociacions amb la Generalitat de Catalunya, amb el conseller Mas-Colell i amb el conseller Mascarell, de les quals he anat també informant els grups, de la Generalitat, que està implicada activament en aquest projecte, perquè té interès en el projecte, podem preveure raonablement que el cost final per a la ciutat de Girona se situarà a l’entorn dels 2,3 milions d’euros. Perquè comptem amb 300.000 euros de la Diputació de Girona i comptem amb l’efecte de la dació en pagament, que és un terç del valor que s’estima d’aquesta col·lecció, la qual cosa a l’Ajuntament el cost d’aquesta operació a pagar ara amb sis anys és de 2,3 milions d’euros. Sí que hi ha un valor de 3,9 que hem negociat, és clar, però s’aniran deduint no només les aportacions directes d’altres administracions –ja he assenyalat la Diputació de Girona–, sinó l’efecte negociat també amb la Generalitat, amb qui hem estat intensament en contacte des de fa mesos, que beneficiarà la ciutat de Girona.

Per tant, l’Ajuntament i la Generalitat, ja els ho avanço, perquè aquest és l’acord, signaran un conveni, si prospera aquest punt de l’ordre del dia, pel qual les obres que la Generalitat rebi en concepte de dació en pagament i que, per tant, reduiran significativament el cost d’aquesta operació, les cedirà a l’Ajuntament de Girona i cedirà també, i no és menor des d’un punt de vista econòmic, la totalitat de la Casa Pastors. Són dues aportacions de molta importància econòmica que demostren el suport d’altres administracions, com sempre se’ns havia exigint, i que fan encara més sostenible l’import de l’operació.

Vull recordar només, per acabar, en relació amb la Casa Pastors, que hi ha informes d’arquitectes amb la màxima experiència en la rehabilitació del Barri Vell de Girona que situen a l’entorn dels 4 milions d’euros el cost d’una rehabilitació per encabir aquest projecte de centre d’art modern i contemporani que projectem a l’entorn i no exclusivament, a l’entorn de la col·lecció de la qual es proposa la compra avui.

I vull recordar finalment una altra cosa: la Casa Pastors, el conveni signat entre aquest Ajuntament i la Generalitat consistia que la ciutat només en rebia la meitat. Posin, si us plau, valor també a l'increment de l'altre 50 per cent al fet que és la totalitat de la Casa Pastors que reverteix a la ciutat. Posin-ho en valor, si us plau. Perquè jo crec que es despatxen molt alegrement xifres, desconsideracions en relació amb una operació que és complexa, que és llarga i que, evidentment, té el moment que té, posin, si us plau, en valor tots els elements que conformen aquesta operació, que és de llarg abast i que la fan molt més sostenible del que vostès pretenen dibuixar.

Aquesta és, lamento haver-me allargat una mica més, i no he posat el comptador, i demano disculpes, però crec que valia la pena, vostès ho han sentit tot això, moltes coses d'aquestes, però per la gent que ens està seguint, que la gent que és avui al Ple, que la gent que pot tenir dubtes, lògics, i a la qual haurem d'explicar moltes coses a partir dels propers dies, fer-los-hi aquesta explicació. I tota la documentació està a disposició de tots vostès.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, permetin-me un parell de puntualitzacions en relació a unes intervencions anteriors. No he demanat la paraula per al·lusions, però crec que caldria aclarir un parell de coses: en primer lloc, el senyor Olòriz no sé d'on ha tret que jo hagi canviat d'opinió en relació al fons Santos Torroella, perquè, entre altres coses, com a Reagrupament mai havíem fet pública la nostra posició, varem dir fa amb prou feines una setmana que la nostra assemblea havia decidit abstenir-se. I per tant, aquesta és la primera vegada que varem dir què fariem en aquest Ple.

Després una altra cosa, sí que és veritat que no vaig assistir a les comissions de treball sobre aquest fons, el debat sobre aquest fons per la senzilla raó que jo no em dedico professionalment a la política i, clar, jo he de treballar, i per sort o per desgràcia, el meu torn de treball coincideix amb el torn de tarda nit i, per tant, m'és impossible assistir-hi. I per tant, no vaig poder-hi anar. Però m'he preocupat i he llegit totes les conclusions, he parlat amb gent, per tant, m'he documentat a bastament, senzillament per poder oferir també a l'assemblea de Reagrupament que es va reunir el màxim d'informació.

Lamentablement, no puc assistir a moltes coses que es fan a la tarda nit, com vostè segurament no pot assistir a moltes coses de rang municipal que es fan durant el matí, perquè suposo que al matí, doncs, també exerceix la seva professió.

Per altra banda, doncs, també m'agradaria puntualitzar a la senyora Pia Bosch, que jo li rebutjo el qualificatiu de "trànsfuga" que m'ha adreçat, i si vol li ho explicaré: nosaltres, almenys jo, sempre m'he presentat arreu on he anat com a regidor de Reagrupament al Grup de la CUP. El que ha canviat ara és que seré regidor de Reagrupament fora del Grup de la CUP. Nosaltres quan ens varem presentar a les eleccions, a la candidatura de la CUP mai ens varem amagar que hi anàvem com a representants de Reagrupament i en aquest sentit així sortia a la publicitat, a la propaganda electoral i arreu. Per tant, jo sempre he sigut regidor de Reagrupament en el Grup de la CUP.

I fins i tot també li aclariré, per si no ho sabia, que en l'acord electoral es preveia que en els casos esporàdics en què l'opinió de Reagrupament i l'opinió de la CUP no coincidissin, jo tenia el dret a emetre un vot diferenciat en aquest plenari, cosa que no ha succeït fins ara i que avui és el primer cop que passa.

A partir d'aquí, si això per vostès es pot definir com a trànsfuga, per mi trànsfuga és una altra cosa.

I a partir d'aquí entrem ja en matèria: la compra del fons Santos Torroella sempre ho hem dit és un tema complex, un tema que des del punt de vista de Reagrupament té elements positius i negatius. Un tema, per tant, amb llums i ombres. Per una banda, en

el projecte que trobem excessivament car, com la majoria de grups, no hi veiem un pla estratègic pel que fa al sector de les arts plàstiques a la ciutat al darrere. Creiem també que caldria una major implicació del col·lectiu d'artistes gironins en tota aquesta operació i no queda encara prou definida la participació d'altres institucions –en aquest sentit, celebrem les paraules que ha dit ara el senyor alcalde–, però no queda prou aclarida la participació d'altres institucions i els possibles acords amb diversos museus. És a dir, queden massa punts encara per aclarir per poder-hi votar a favor.

Per exemple, ens costa d'entendre que es vulgui emprendre un projecte d'aquesta envergadura sense haver parlat a fons abans amb el sector de les arts plàstiques gironí per establir-hi les complicitats necessàries per poder-ho portar a terme.

A més a més, també tenim el temor, i ja s'ha expressat abans, que emprendre aquesta operació, la compra d'aquest fons més tot el que ha de venir al darrere, una operació que tindrà una incidència econòmica important per a les finances municipals, pugui hipotecar el nostre futur i comporti efectes negatius amb partides pressupostàries de vital importància per a determinats sectors i col·lectius de la ciutat en uns temps de crisi com els actuals. Per tant, ja li avanço que la nostra formació estarà amatent en aquest fet i vetllarà perquè això no succeeixi.

No obstant això, no obstant aquests dubtes, també pensem que si aquest projecte tira endavant i les coses es fan ben fetes i evolucionen bé, també cal valorar que tot i que la compra d'aquest fons tingui un cost elevat, si serveix per tirar endavant la reforma de la Casa Pastors perquè esdevingui la seva seu, en un indret, com ja s'ha dit, privilegiat, davant de la Catedral, i tot això fa a més a més que ens oblidem del projecte faraònic del nou Bòlit, tot plegat pot ser molt positiu per a la ciutat, sobretot si s'aconsegueixen els acords oportuns amb altres museus, institucions i aquesta infraestructura està oberta a la participació dels artistes gironins. En aquest punt concretament no s'entendria, per exemple, que després de gastar-nos tots aquests diners en la compra d'aquest fons, els artistes gironins encara tinguessin problemes per exposar les seves obres a la ciutat.

Per altra banda, també cal valorar la importància que té el fons gràfic i sobretot documental de la col·lecció Santos Torroella des d'un punt de vista acadèmic, encara que alguns hagin insistit a menystenir-lo darrerament. En aquest sentit, creiem que si Girona esdevé la seu d'aquest fons, això pot ser molt positiu des d'un àmbit cultural i universitari per als estudiosos i experts en l'art del segle XX i també per al teixit comercial de la ciutat.

Per tant, amb tots aquests matisos, creiem que la posició més coherent per la nostra banda és la de l'abstenció, una abstenció que nosaltres no entrem a valorar quin partit beneficia o perjudica des del punt de vista de l'aritmètica municipal, sinó que volem que sigui coherent amb l'opinió majoritària dels associats de Reagrupament que es van reunir recentment en assemblea per tractar aquesta qüestió i que em van encomanar que en el Ple defensés aquesta posició.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, la sort està donada, el peix està venut. És cert, vostè ha fet una intervenció jo penso que molt correcta com a alcalde de les posicions del seu Govern i ha tret documents que podríem subscriure. És cert que el paper ho aguanta tot. Per això la política ha de convertir el paper en realitat. I moltes vegades quan fem política ens adonem que no tot el necessari ho podem fer, i hem de triar entre el necessari. El nostre grup pensa que del necessari que ha de fer l'Ajuntament en aquest any i en els propers anys no és prioritari el fons Santos Torroella.

De totes les intervencions que vaig escoltar a la comissió i de les no poques preguntes que vaig fer, una era si era imprescindible el fons Santos Torroella per al projecte cultural de la ciutat, majoritàriament es va dir no era imprescindible, és a dir, la ciutat de Girona té darrere molts anys de treball en el món de la cultura, té un món cultural

viu en què probablement sigui més important consolidar el que tenim i fer-li un relat, això va sortir molt sovint, la necessitat d'un nou relat adaptat al que tenim, i sobretot que en l'art contemporani, és cert, i en això estem d'acord, senyor alcalde, projectes faraònics cap, ni en cultura ni en res. Però és que vostè mata un projecte que ja està mort, no cal rematar-lo, a ningú li passa pel cap aquí que es pugui fer un projecte d'aquesta mena, perquè si tinguéssim els diners necessaris per fer-lo, òbviament, tenim altres prioritats.

Però això ho decidirà el Govern d'aquí a un any i escaig, que serà el que es farà càrrec d'aquesta ciutat. El Govern actual, que està en minoria, té sempre la possibilitat d'aconseguir una majoria, i en temes clau sempre, almenys jo li he escoltat aquesta voluntat seva de tenir una majoria suficient, i sempre li escoltat a l'oposició i ara que projectes de ciutat necessiten àmplies majories. Vostè ha estat a l'oposició i sap que no es passa gaire bé a l'oposició. Bé, es treballa menys, també cal dir-ho, és veritat, a veure, tens menys possibilitats de treballar en el real, d'estar al dia a dia fent coses. I sobretot la diferència és que és molt poc agraït. Però sap què és moltes vegades en un govern poder a l'oposició dir coses que el Govern rebutja.

Bé, agafant aquest fil, ara és un bon moment per pensar, és un bon moment per deixar les coses com estan i no precipitar una decisió que té conseqüències jo penso que insospitades.

Miri, jo a això de perdre votacions estic acostumat. Fa bastants anys em vaig quedar sol en aquest Ple contra el tren d'alta velocitat. Vint-i-quatre van decidir que era fantàstic i jo vaig pensar que no, em vaig sentir dir de tot, que un dia estava a l'estratosfera, l'altre estava a les mines de no sé on, era molt poc modern. I la veritat no és que m'hagi donat la raó, és que el que penso és que ha sigut pitjor del que molts pensaven en aquells moments: tenim una estació de tren d'alta velocitat al centre de la ciutat, tenim una zona zero i tenim allò que era més important, treure el viaducte del tren convencional, que donava sentit a tot això, igual que com estava. Jo estic segur que ara, estic segur que si els vint-i-cinc que havien de votar, espero, si aquells vint-i-cinc ara es trobessin aquí no crec que quedés sol –no crec que quedés sol.

He tingut la sort des d'aquell moment de sempre estar molt ben acompanyat, estar amb un grup, dos, tres, ben acompanyat. Sovint no votar solament el meu grup les decisions, una cosa bastant satisfactòria, però en moments com aquests jo penso que ni són tots els que estan, ni estan tots els que són. És una decisió que avui, miri, pot ser que la decisió anterior de fer un referèndum es pogués aprovar amb el vot de qualitat, és molt discrecional fer un referèndum o no. La compra del fons Santos Torroella, que afecta entre sis, vostè diu com mínim sis, ja ho comptarem, o com a màxim deu o dotze, també ho comptarem. Però que això significa en un pressupost d'inversions que és de 5-6 milions a l'any màxim i que hem de fer moltes inversions, significa una part considerable dels propers anys. Això, la decisió ara a un any i pocs mesos de les eleccions és com a mínim imprudent.

Els arguments s'han donat, les opinions estan sobre la taula, el meu grup es referma en el vot negatiu.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, ens costarà acostumar-nos a la nova situació, bé, de mica en mica s'omple la pica, esperem que no s'ompli més, perquè al pas que anem aquest Ple.

Bé, dit això, senyor Puigdemont, vostè en la seva intervenció ha parlat de la cultura, molt, ha parlat molt de la cultura, i ha dit que a Girona la cultura no és un luxe; des del nostre punt de vista, pensem que aquesta quantitat de 3,9 milions que vostè ara ha dit aquí que quedarà rebaixada sí que és un luxe.

I dit això, també m'agradaria preguntar-li sobre aquest 1,6 milions d'estalvi que es preveu que assumiria la Generalitat i la Diputació, voldríem saber si això són suposicions, si hi ha proves fefaents amb documentació que ens demostrin això o són

simplement càlculs que fa vostè quan treu la calculadora i calcula, coses que li passen pel cap. Com una vegada en una reunió bilateral entre vostè i jo em va dir que el retorn que tindria aquest museu, seria, com que tindrem tants visitants, multipliques per tants, a tant l'entrada i, mira, ens surt això cada any, recuperarem tants diners cada any. Si aquest és el mètode, si aquesta és la metodologia, ens agradaria que ens ho aclarís.

A partir d'aquí, nosaltres ens oposem, com ja ho hem dit altres vegades, a l'adquisició d'aquest fons per diverses raons: en primer lloc, per una qüestió de política cultural. Nosaltres no podem avalar la política cultural d'un govern municipal de Convergència i Unió que a hores d'ara no té regidor de Cultura i que en tres anys de mandat no ha desenvolupat correctament i com caldria el Pla estratègic de cultura. Des que Convergència i Unió ha arribat a l'equip de Govern –i això també dit aquí, i s'ha de remarcar també, no és una característica només del seu equip de govern, sinó que l'anterior també ho feia–, des del nostre punt de vista, hi ha una política cultural erràtica que funciona molt a cop de titular. Premia les grans iniciatives fora de Girona i, en canvi, no té en compte prou, des del nostre punt de vista, la creació local, l'artista local, els projectes comunitaris de ciutat.

En l'àmbit de la cultura a Girona per nosaltres hi ha moltes mancances i molts de dèficits que estan bastant definits, està clar que calen algunes infraestructures, calen línies d'acció i sobretot, des del nostre punt de vista, el que més cal és explotar el propi patrimoni que ja tenim, perquè a la ciutat tenim molt i molt de patrimoni cultural. I des del nostre punt de vista, i no diguem això només nosaltres, sinó que ho diuen també creadors, no s'està explotant de forma adequada, no s'està traient prou rendiment o prou suc al patrimoni cultural que ja tenim.

També hi ha una qüestió, en segon lloc, de projecte de museu. Nosaltres ens fa la sensació que en certa manera ens demanen una mena de xec en blanc, ens diuen que aquesta serà una oportunitat única i ens demanen que donem suport a aquesta opció, perquè serà, bé, segons vostè ha dit, el *no va más*, perquè, és clar, generarà molta activitat econòmica i d'això es dedueix que generarà molts llocs de treball, i, és clar, es difícil segons vostè que en oposem a això. Però per nosaltres aquest punt de vista, aquesta manera de procedir no és prou seriosa. Nosaltres encara a hores d'ara no hem vist un projecte museístic seriós, no sabem com encaixarà aquesta col·lecció amb la resta de museus i el conjunt del patrimoni de la ciutat, no sabem quin grau de protagonisme tindrà la creació local més enllà d'algun titular i alguna conversa informal. Només sabem que es farà a la Casa Pastors i que això farà incrementar i molt el cost de l'operació. No hem vist tampoc un pla de finançament. Ens diu que altres administracions hi invertiran, però per nosaltres aquesta possible altra inversió d'altres administracions també és diner públic i també per això cal ser molt curós. No hem vist tampoc cap estudi seriós del suposat retorn econòmic i turístic, ni una trista projecció, ens hem de creure el que ens diu l'equip de govern, el que ens diu l'alcalde de la ciutat i el que ens diu el lobby que tant insisteix en aquesta qüestió. I pensem que amb això no n'hi ha prou.

Sobre la col·lecció Santos Torroella, ja s'ha dit per activa i per passiva que no és el llegat d'un col·leccionista, sinó el d'un crític d'art, i això ha generat que aquesta col·lecció no tingui una entitat pròpia per si mateixa, qui li donava una coherència i qui li donava un relat era el crític Santos Torroella. Això vol dir que la gran majoria de peces són regals, records, molt valuosos, és cert, per entendre la figura de Santos Torroella, però que no tenen prou entitat, hi insisteixo, per conformar una col·lecció en un museu.

Segur que és interessant mantenir la unitat de la col·lecció i segur que és interessant que es quedi al territori, però realment ha de ser l'Ajuntament de Girona qui emprengui aquesta croada per salvar aquesta col·lecció? Per què hem de ser Girona els

escollits? No sabem si aquesta ha de ser la nostra feina com a ciutat i com a servidors públics.

Respecte a la taxació –i aniré acabant–, tenim molts dubtes que aquest sigui el preu just de la col·lecció. Ja se sap que hi ha hagut persones destacades del món de l'art que ho han posat en qüestió.

Pel que fa a la inversió cultural i a la situació econòmica, efectivament, nosaltres també pensem que la cultura és un dret i que és un dret bàsic i que en temps de crisi la cultura hi té molt a dir. Ara bé, concebre l'art com a quelcom elitista, elititzar-lo pensem que no és la millor opció de cap de les maneres. L'art és un dret, des del nostre punt de vista, i no ho diem nosaltres, sinó que ho diuen institucions internacionals, un dret al qual la ciutadania ha de tenir accés, perquè la cultura ens projecta i ens civilitza. Però el fet que elititzem la cultura, el fet que la cultura la passem pel sedàs de la comercialització absoluta, pensem que no és l'opció més adequada.

Fa molts anys, i entro ja en l'apartat gairebé final, fa molts i molts anys que se'ns diu que des de les administracions no hi ha recursos per atendre moltes qüestions. Precisament algun dels seus mateixos regidors ens ha manifestat a nosaltres la seva preocupació profunda per la situació socioeconòmica de la ciutat, per la situació de la pobresa energètica. No ens diguin, si us plau, que som populistes per plantejar aquests dubtes. També podrien ser vostès populistes per vendre fum, per vendre llocs de treball a cabassos comprant aquest fons d'aquesta col·lecció.

Pensem que invertir en cultura vol dir optimitzar recursos, treure suc del patrimoni que tenim, aprofitar el potencial dels creadors locals, no necessàriament haver de fer grans inversions que no sabem què ens raportaran.

D'altra banda, i pel que fa a la presa de decisió, queda clar que entre el sector cultural de la ciutat no hi ha consens, fins i tot alguns mitjans de comunicació estan aconsellant que qui prengui aquesta decisió sigui el conjunt de la ciutadania, perquè la ciutat s'ha fracturat respecte a aquest tema. Vostè, senyor Puigdemont, ha partit la ciutat en dos, en detractors i defensors, amb aquest tema. No hi ha consens entre els creadors, no hi ha consens entre el sector cultural, no hi ha consens també entre els regidors i regidores que conformen aquest consistori. Com ha dit el senyor Olòriz, una decisió d'aquest calibre, d'aquestes conseqüències pressupostàries per als propers anys, des del nostre punt de vista, i com ell explicava, hauria de tenir més consens.

Aquest tema s'ha convertit en un tema de ciutat, ja no és un tema que correspongui només als regidors i regidores presents en aquest Ple. Per tot això, nosaltres insistim que la solució hauria estat donar la paraula a la ciutadania i manifestem la nostra posició que és votar en contra d'aquest punt.

Fa ús de la paraula la senyor Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, dir que el meu grup no ha posat mai en dubte el valor d'aquesta col·lecció ni tota la part més estrictament cultural en relació amb aquesta col·lecció, amb aquest fons més que col·lecció, igual com també la figura de Santos Torroella, que ha explicat l'alcalde. Per tant, jo crec que l'alcalde en aquest sentit ha fet una bona explicació que tots podem compartir i en la qual tots podem, doncs, estar d'acord, per tant, no em repetiré ni entraré ara altre cop a parlar en aquest sentit del valor que té aquest fons d'art.

Jo volia començar la meua intervenció, i espero que el senyor Olòriz no s'ho prengui malament, parlant precisament de la comissió, perquè per nosaltres ha sigut important. I perquè al meu grup municipal sí que l'ha ajudat i, per tant, ha posat de relleu i de manifest que quan nosaltres varem presentar aquella moció conjuntament amb el Partit Socialista varem ser molt sincers en la nostra intervenció i varem explicar quins eren els motius per presentar-la. I en aquell moment, jo mateixa com a portaveu del grup parlava que necessitàvem més informació per prendre una decisió definitiva en

relació a quin era el nostre posicionament sobre aquesta adquisició, perquè teníem dubtes. I demanàvem la comissió per clarificar tots aquells dubtes que poguéssim tenir amb relació a aquest tema.

Jo avui he de dir que la majoria de dubtes se'ns han clarificat. Ens en queda algun, és veritat i precisament perquè ens en queda algun avui el vot del meu grup no és afirmatiu, sinó que és una abstenció, perquè si no me quedessin dubtes, si ho tingués tot molt clar o en positiu, els hi donariem el "sí". Vostè sap, i a més l'alcalde ho sap, perquè jo li he traslladat personalment, ens queden alguns dubtes i, per tant, el que farem és allò que també varem dir en el Ple del mes d'octubre que és no posar pals a les rodes, d'acord?, perquè ja varem dir que la comissió no era ni per perdre temps o guanyar temps en aquell moment com en algun moment s'havia apuntat, sinó que era per tenir seguretat.

Tenir seguretat per a què? Doncs, perquè possiblement estem parlant de la inversió més important que farà aquest Ajuntament en els propers anys. Estem parlant de 3,9 milions d'euros en set anys, que, per tant, sí que si els repartim en aquests set anys al final la quantitat final que ens queda es pot assimilar a algunes obres d'urbanisme que fem, no?, perquè acabem invertint entre 400 i 500.000 euros en els propers anys. Sí que el primer esforç és el del milió d'euros d'enguany, d'acord?, però que en el seu conjunt possiblement sigui una de les més importants que abordarem.

I, per tant, nosaltres necessitàvem i volíem tenir la seguretat que la decisió que preníem era la millor decisió per a la ciutat de Girona, per al seu desenvolupament econòmic i per als seu futur.

Vaig dir-ho en aquell moment, i ho repeteixo, nosaltres en cap moment hem volgut dir "sí" perquè sí, ni "no" perquè no, sinó que hem volgut tenir clar i estar segurs que allò que votaríem i que allò que permetríem seria bo per a la ciutat.

La comissió, com deia, ens ha servit, ens ha servit de molt. És veritat que hem escoltat persones que deien que no calia comprar aquesta col·lecció o al preu que s'està posant de relleu que es comprarà. Però sí que hi havia altres persones, doncs, que apostaven clarament per aquesta adquisició i per tirar endavant aquest projecte. Nosaltres hem intentat, doncs, fer-nos una composició de lloc amb unes opinions i amb les altres per arribar, doncs, a la conclusió que, efectivament, la nostra ciutat necessita reactivar-se econòmicament.

És veritat que tenim situacions que no desitgem a la ciutat, és veritat que hi ha situacions, com deia el senyor Olòriz, de pobresa a la ciutat que s'han d'abordar i que crec que s'estan abordant des de l'Àrea de Serveis Socials de la millor manera possible. Però també és veritat que per solucionar realment el problema de crisi econòmica de la ciutat el que cal és reactivar-nos, el que cal és crear riquesa, el que cal és crear ocupació. I això només es pot fer si les inversions que es prioritzen, si les inversions que es porten a terme estan enfocades i encaminades a aquest objectiu, a reactivar l'economia. I per nosaltres aquesta que se'ns planteja avui, després d'haver-ho valorat molt i d'haver-ne parlat amb molta gent, amb la gent que va comparèixer a la comissió, però amb molta altra que no va poder comparèixer, creiem que sí que ens pot permetre en un futur, o a mitjà o a curt-mitjà termini, més que futur –perdonin–, aconseguir aquesta reactivació econòmica.

Perquè la cultura aporta reactivació econòmica, i jo estic d'acord amb l'afirmació que ha fet el senyor alcalde, i també el turisme. I no podem perdre de vista que estem parlant també d'un projecte que ens ha de fer créixer i ens ha de fer obrir amb relació al turisme cultural a la ciutat de Girona, que pot passar del turisme cultural a què estem acostumats fins a dia d'avui o més cultural, de patrimoni, eh?, a fer un salt qualitatiu amb aquest nou centre d'art a la Casa Pastors.

Amb relació a la Casa Pastors, vull fer-hi una breu referència: nosaltres si una cosa hem tingut molt clara des del primer moment, i així ho vaig traslladar a l'alcalde, és que a la Casa Pastors alguna cosa s'havia de fer, era un compromís de tots rehabilitar la

Casa Pastors. I per tant, l'opció de fer-hi un centre d'art contemporani nosaltres la varem acceptar des del primer moment, ens va semblar una bona manera, una bona sortida de què fèiem amb aquell immoble. I crec que són coses diferents en el sentit que la rehabilitació, i per tant, la inversió a la Casa Pastors s'havia d'afrontar amb la compra del fons Santos Torroella o sense la compra del fons Santos Torroella, no? És un tema en el qual jo crec que en campanya electoral la majoria de partits, forces polítiques varem estar d'acord.

Quins són els dubtes que ens queden i per això una abstenció. Hi ha un però. Quins són? Bé, doncs, el projecte museístic que vindrà després i el projecte estratègic de turisme cultural que el mateix sector li ha demanat a l'alcalde.

Per què dubtes? Bé, doncs, perquè encara no s'ha plasmat, encara no s'ha començat a treballar. Nosaltres haguéssim preferit començar-lo a treballar abans d'aquesta votació –ja ho sap el senyor Puigdemont–, però, bé, no ha estat així. Nosaltres estarem amatents que efectivament es treballi i que efectivament es compleixi tot allò, doncs, que s'ha explicat i que s'ha parlat, doncs, que es faria. Perquè és important, és important l'adquisició, i hi estic d'acord, perquè és una inversió de molts diners i és diner públic, però sobretot i més important, i nosaltres estarem amatents i seguint el tema, és gestionar bé el que ve després o el dia després de l'adquisició d'aquest fons. I aquí estic convençuda que no només l'equip de govern, sinó tots els grups polítics s'hi han d'implicar i també s'hi ha d'implicar la societat gironina, perquè és una cosa de tots, és una cosa de tots, dels artistes gironins, dels privats gironins que tenen col·leccions molt importants i que, per tant, també es veuran beneficiats en poder participar en aquest centre d'art contemporani, per tant, ha de ser una cosa de tots. I jo espero que malgrat avui ens hagués agradat que aquest debat hagués sigut més serè i més tranquil, que no ho ha sigut, ha sigut molt pujat de to sobretot en la seva primera part, doncs, sí que a partir del dia després baixi aquesta tensió, aconseguim serenor, aconseguim tranquil·litat i ho treballem tots junts.

I per acabar, també ens hagués agradat –i ho sap el senyor alcalde, perquè li vaig traslladar des del primer dia– que aquest fos un tema que sortís endavant amb més adhesions, amb més grups municipals al seu costat. Ell sap que jo li ho vaig traslladar, aquesta era una preocupació del meu grup que no ho pogués tirar endavant amb un suport més ampli. Per tant, ens hagués agradat que fos així, no ha estat possible, el senyor Puigdemont és l'alcalde i té el vot de qualitat, i per tant, està més que legitimat per utilitzar-lo, però sí que és veritat que ens hagués agradat, com suposo que en el mateix alcalde també li hagués agradat, poder comptar amb més suports, no?

Per tant –i ja vaig acabant–, en resum, nosaltres ens abstindrem perquè aquest projecte pugui tirar endavant. Creiem que si es fa bé, la ciutat en sortirà beneficiada, però, sobretot, fem-ho tots junts, fem-ho tots els grups junts a partir del dia després de l'adquisició. I sobretot, fem-ho amb la societat gironina, que per mi no és cap lobby, sinó que el que és en aquests moments és una gran ajuda per tirar endavant.

Pren la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, costa resumir tantes i tantes hores de feina com hem dedicat a treballar sobre aquesta qüestió, perquè els asseguro que, evidentment, és la inversió més important del mandat, ho dèiem abans, però que hi hem dedicat moltíssim temps, moltíssima reflexió, i per tant, doncs, m'agradaria fer una intervenció matisada sobre aquesta qüestió.

I vull començar pels elements positius que ha tingut el debat que s'ha encetat al voltant d'aquest tema. És positiu que haguem pogut debatre sobre la situació present i futura de les col·leccions d'art modern i contemporani a Girona i és positiu que s'hagi reconegut que hi ha la necessitat de poder valoritzar aquestes col·leccions, que és una de les coses, doncs, que quan s'havia fet abans, doncs, projectes diversos sobre l'art modern i contemporani s'havia dit i s'havia reiterat.

És positiu que s'hagi parlat de la necessitat de donar suport i fomentar la creació artística a la ciutat.

És positiu que haguem parlat de la necessitat d'obtenir la plena possessió de la Casa Pastors per part de l'Ajuntament, malgrat que encara, malauradament, doncs, no la tenim documentada i, per tant, no la tenim.

És positiu que haguem parlat de com s'hauria de fomentar el turisme cultural, i no ens han pas dit que haguéssim de fer això que anem a fer ara, eh?, però que n'haguem parlat, que ens hagin explicat els diferents experts, doncs, que hem consultat com l'estratègia del turisme cultural necessita tota una sèrie de coses, entre d'altres, un pla estratègic de turisme que tingui en compte aquesta especificitat gironina.

És positiu que haguem parlat de la col·laboració pública i privada i haig de dir que és molt positiu pel nostre grup sentir que després d'haver votat en contra quan els varem portar una moció demanant que implementessin el Pla estratègic de cultura i després d'haver rebut l'anterior regidora que va promoure el Pla estratègic de cultura una carta de l'actual alcalde quan era cap de l'oposició dient que no recolzava el Pla estratègic de cultura perquè no tenia prou suports, que avui el senyor alcalde hagi reivindicat el Pla estratègic de cultura i ens hagi llegit parts senceres del mateix Pla estratègic de cultura, que nosaltres, evidentment, compartim al cent per cent. I la demostració que les compartim al cent per cent i que també ho feien els anteriors equips de govern socialistes, doncs, és que com vostès saben a Girona els pressupostos de cultura des de feia molts anys havien estat el doble del percentatge que ho són en ciutats mitjanes de la mida de Girona a Catalunya. Per tant, sempre des de fa molts anys, amb alcaldes socialistes, hem tingut en aquesta ciutat una clara aposta per la cultura, per tots aquests elements que vostè ha llegit i que jo ara no reiteraré, per descomptat.

Varem crear a contracor de l'equip de govern una comissió informativa especial que ha tingut moltes virtuts, i els en diré una de molt important: pel que ens ha dit ara l'alcalde, que a mi personalment no m'ho havia dit amb aquesta concreció, els ho puc ben assegurar, la comissió a hores d'ara ja ha estalviat a la ciutat 1,7 milions d'euros, perquè el fet de demorar la decisió ha fet que la transmissió en herència d'aquest fons, doncs, hagi generat una fiscalitat que en aquest moment, pel que sembla, vindrà a minorar el cost per a la ciutat de Girona en, pel que ens ha dit ara mateix l'alcalde, 1,7 milions d'euros. Per tant, no sé de què s'exclama el públic. Jo li demanaria, senyor alcalde, que demanés una mica de calma, perquè les coses s'argumenten a favor o en contra, però es tracten tal com és.

Quan vostè amb les presses que ens va posar el mes de juliol –amb les presses que ens va posar el mes de juliol– i després el mes de setembre, volia que votéssim de seguida a favor de destinar 3,9 milions d'euros a la col·lecció. Nosaltres li dèiem que no enteníem les presses, li ho tornem a dir avui: no entenem les presses. En el temps que ha passat tenim sobre la taula la mateixa, exactament la mateixa opció que ens va portar, hi ha hagut una transmissió entremig; vostè ens diu que la fiscalitat que ha generat aquesta transmissió minorarà el cost per a la ciutat, no ho tenim documentat. Esperem-nos, perquè nosaltres estem convençuts que si ens esperem... –li demano que demani silenci, si us plau - (*Es demana silenci.*) Gràcies. Esperem-nos, retiri el punt de l'ordre del dia, li ho torno a dir, esperem-nos, perquè si anem treballant sobre aquesta qüestió i acabem de saber exactament això de què vostè ara ens ha informat, però que no és el que aprovem, perquè el que aprovem és que destinarem 3,9 milions d'euros a aquesta operació, això és el que aprovem, i amb unes condicions molt concretes. Tinguem la plena possessió de la Casa Pastors, que no la tenim documentada, tinguem-la. Li ho vaig dir l'últim dia que varem parlar, tinguem la plena possessió de la Casa Pastors, que no la tenim documentada. Tinguem clarament documentat de quina manera aquesta fiscalitat que es genera vindrà a minorar el cost. Tinguem documentats tots aquests aspectes que en aquest moment no estan documentats, perquè el que aprovarem és exactament el mateix que estava en el

document que ens va donar el mes de juliol. I si tenim tot això, li ho vaig dir, el nostre grup no posarà traves que aquesta operació es pugui fer.

Sí que li vull fer tota una sèrie de consideracions, perquè a nosaltres ens deixa perplexes que ens porti el mateix acord que ens va donar el mes de juliol. S'ha parlat moltíssim al llarg d'aquests mesos i en aquest temps i en la comissió s'han fet diverses consideracions. Consideracions sobre el valor econòmic del fons i el valor cultural, que nosaltres no posem en dubte el valor cultural, però sí li voldria llegir algunes afirmacions d'algun dels experts que han comparegut, experts de reconegut prestigi que han comparegut a la comissió.

Miri, obro cometes: "Algunes de les peces del fons són bones per integrar-les en un context on ja n'hi hagi d'altres del mateix autor o de la mateixa època per tal de donar-los un context, però per elles mateixes posades les unes al costat de les altres no tenen la força de crear col·lecció ni de ser reclam extern. Per això, es pot concloure que aquestes obres són dèbils per unir el nom de Girona a uns noms internacionals de l'art que puguin ser una crida o senyal d'atracció turística."

Vostè ha citat la regidora Lluïsa Faxedas, que va fer el pròleg d'aquest catàleg, aquest catàleg és el catàleg de l'exposició que es va fer en el Museu d'Història de la Ciutat i es va fer aquesta exposició amb les peces més importants de la col·lecció. Van estar exposades del 8 de juliol al 10 d'octubre de 2004 quan s'havia ofert a la ciutat la possibilitat d'adquirir aquest fons, la ciutat va declinar i va fer, en canvi, una exposició temporal que va rebre 1.735 visites al llarg dels mesos que va estar exposada a la ciutat. Aquesta és realment la capacitat d'atracció que van tenir en aquell moment, l'any 2004, les peces més importants d'aquesta col·lecció. Per tant, sí, té el de la regidora, però sí té també el que va fer la regidora en aquell moment quan va tenir l'oportunitat, doncs, d'entrar en contacte amb aquest fons i van establir un criteri, ella i l'alcalde d'aquell moment, que va ser que el que feien amb la col·lecció era fer una exposició temporal.

Consideracions econòmiques sobre la col·lecció, miri, jo no poso en dubte la taxació, només faltaria, però han comparegut experts a la comissió –experts– que ens diuen que les obres estan sobrevalorades pels preus de mercat que en aquest moment avui s'estan pagant. I ens van fer comparacions amb les valoracions que està fent avui mateix Artprice, Christie's, etcètera, altres operadors internacionals, sobre alguns dels artistes i algunes de les peces similars a les que estan en aquest fons.

Quedi clar que llegint el contracte que ens porta a votació al cost de l'adquisició se li han de sumar altres costos, als 3,9 milions, per exemple, l'IPC dels pagaments que s'ajornen, el cost dels trasllats, el cost de la catalogació i digitalització del fons i l'edició de les obres completes del crític, el cost de manteniment, assegurança, restauració i el cost del compliment de tots els altres compromisos que s'adquireixin amb els hereus que no han estat valorats econòmicament.

Sobre la rehabilitació de la Casa Pastors, ja li ho hem dit, per nosaltres la Casa Pastors és un element clau per al turisme cultural de Girona, en varem parlar molt durant la campanya. Sap que no és per nosaltres aquesta la destinació que hauria de tenir la Casa Pastors, però, bé, vostè és l'alcalde, vostès governen i vostès poden decidir; per nosaltres la Casa Pastors hauria de ser el punt en què es pogués articular aquest relat de ciutat que tots els experts en turisme diuen que ens falta. I li varem posar l'exemple d'operacions de millora del relat que s'han fet en diferents ciutats europees, li varem posar l'exemple de Bolonya, que ho ha fet recentment amb un projecte importantíssim que es va tancar l'any 2012 i es va inaugurar l'any 2012. I li hem posat molts exemples diversos en què el relat de la ciutat i el relat patrimonial ajuden a fer molt més atractiva turísticament una ciutat.

L'altra qüestió, el valor afegit turístic d'aquesta col·lecció. Miri, al juliol, al juliol del 2013, quan vostè ens va dir que aquesta ciutat portaria molts visitants a la ciutat, nosaltres li varem demanar un informe dels experts en turisme cultural que

coneguessin bé la ciutat. Li varem suggerir que fos la Universitat de Girona, on hi ha els experts que han fet els estudis sobre turisme. Aquest informe de moment nosaltres no l'hem vist, però sí sabem el que van dir els compareixents en la comissió experts en turisme. Ens van dir el valor cultural de la col·lecció està fora de dubte, el valor turístic de la col·lecció és tendint a zero. I els ho dic, perquè és com va ser. En la compareixença de la degana de Turisme en l'opinió dels experts en turisme de la ciutat, el valor turístic de la col·lecció, el valor turístic afegit d'aquesta col·lecció és molt petit, tendint a zero, cosa que no li treu valor cultural, són dues coses totalment diferents, una cosa és el valor turístic, una altra cosa és el valor cultural. Però crec que com que el tema del valor turístic s'ha utilitzat moltíssim, doncs, crec que és important que diguem què han dit els experts.

De moment un altre contrainforme, nosaltres no l'hem vist, i li haig de dir que els que han donat aquesta informació són científics que coneixen bé els fluxos turístics de la ciutat de Girona.

No hi ha pressa, podem esperar-nos a tenir-lo, podem esperar-nos a tenir aquest informe, per tant, jo no li poso en dubte que pugui obtenir en algun lloc algun informe que digui això; el que nosaltres hem demanat i el que nosaltres hem obtingut és aquesta opinió. I per tant, el valor, el cost-benefici directe d'aquesta operació, deixant de banda el valor cultural, el cost-benefici de creació, de generació de llocs treball per la possibilitat d'atraure turistes directament per part de la col·lecció li asseguro que no queda gens clar ni gens acreditat a partir de tots els treballs que s'han fet fins ara.

D'altra banda, el cost econòmic. Miri, jo li he de dir que si el Reina Sofia es va gastar l'any 2013 1,6 milions d'euros en adquisició de col·leccions, el Reina Sofia es va gastar l'any 2013 1,6 milions d'euros en compra de col·leccions, de peces –i els asseguro que el Reina Sofia té com a principal objectiu de la seva existència el que nosaltres anem a fer ara. L'Ajuntament de Girona, que no té com a principal objectiu col·leccionar, fer bones col·leccions d'obres d'art, gastar-se de cop 4 milions, hem de tenir raons molt i molt i molt fonamentades. I aquestes raons molt i molt i molt fonamentades no ens les han donat, no ens les han donat fins a dia d'avui. Per tant, mirin, no ens han convençut.

Sobre el centre d'art, hem tingut oportunitat de poder parlar d'altres col·leccions, d'altres col·leccions que s'han de valoritzar, i en això estem d'acord, en això estem totalment d'acord, però ningú ens ha demostrat que es necessiti el fons Santos Torroella per valoritzar les altres col·leccions que té la ciutat, ni la col·lecció de l'Àngel Marsà, ni les col·leccions de la Diputació que estan dipositades en el Museu d'Art de Girona, ni la col·lecció de l'Emília Xargay que compartim amb l'Ajuntament de Sarrià, ni, ni, ni totes aquelles altres col·leccions que vostès poden trobar quan en el web municipal es parla de les col·leccions d'art que hi ha a Girona en magatzems, perquè no hi ha lloc per exposar-les. Ningú ens ha demostrat que es necessités la col·lecció Santos Torroella per valoritzar aquestes col·leccions. Doncs, comencem pel començament –em sembla que ho deia el senyor Olòriz– valoritzem allò que ja tenim.

I per acabar, i no perquè ho deixo per al final sigui menys important, perquè en aquest moment és especialment important fer unes inversions en què el cost-benefici sigui molt clar, perquè verdaderament sí que s'ha d'invertir en cultura i sí que s'han de generar llocs de treball, i nosaltres som favorables a la inversió en cultura i som favorables a la inversió en el turisme cultural, però fent bons negocis, fent negocis que tinguin un retorn clar. Fem negocis en què les coses estiguin claríssimes, no podem permetre'ns fer mals negocis en aquest moment o negocis sobre els que tinguem dubtes. I si la Generalitat creu que aquesta col·lecció s'ha de quedar a Catalunya, la Generalitat és qui ha de fer l'adquisició, perquè, a més a més, ningú ha demostrat que hi hagi un altre interessat a adquirir aquesta col·lecció fora d'aquí. Es va dir que el MNAC estava interessat; els asseguro que el MNAC en aquest moment no comprarà aquesta col·lecció. I el Reina Sofia, mirin, ja els he dit el que es va gastar el Reina

Sofía l'any 2013 i els dic també que el Reina Sofía no comprarà aquesta col·lecció, i els dic de bona font totes dues coses. No diem el que no és, si ens esperem tenim més possibilitats d'obtenir-la a un millor preu.

Hi ha uns nous propietaris, no hem intentat cap renegociació de les condicions del contracte de compravenda.

Sobre el fons arxivístic no hi ha cap dubte del valor...

Intervé el senyor alcalde per assenyalar a la senyora Pia Bosch que fa un quart d'hora que parla.

Reprèn la intervenció la senyora Pia Bosch, qui expressa, vaig acabant, moltes gràcies. Li agraeixo moltíssim la seva generositat, perquè em sembla que aquest és un tema que ho mereix i li ho agraeixo, li ho agraeixo de nou.

S'utilitzen els ingressos que genera el servei de l'aigua potable, no ens sembla que siguin els ingressos que s'han d'utilitzar, diguem-ho també.

Però no ens sembla que en aquest moment en què les necessitats socials i econòmiques de la ciutat són tan importants, una operació que no té gens demostrada la seva rendibilitat a l'hora de generar llocs de treball, a l'hora de generar tantíssimes coses que s'han dit que generaria, no cal córrer. I jo li ho torno a dir, esperant-nos uns mesos ens acaba de dir que hem obtingut una minoració del cost per a la ciutat d'aquesta col·lecció, acabem-ho de negociar bé, tinguem la plena propietat de la Casa Pastors. I si féssim això, potser no hauria de recórrer a la poc elegant fórmula democràtica que sembla que s'utilitzarà per aprovar la inversió més important del mandat, i que li ho asseguro, farà que ens recordem d'aquest dia, però segurament, li ho torno a dir, no pels motius que vostè desitjaria.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, moltes gràcies. Algunes respostes de tipus global, d'altres més puntuals, perquè crec que val la pena. Jo he de dir que celebren algunes coses, i els ho dic amb tota sinceritat. Òbviament, agraeixo el suport que han expressat el regidor Carles Bonaventura i la portaveu del Partit Popular, la senyora Concepció Veray, que permetrà que tiri endavant aquesta proposta, perquè hem estat treballant-ho molt, molt i hi ha hagut moments d'incertesa, moments en què això no era possible, moments en què ha estat possible i cadascú legítimament al llarg d'aquest procés, tots els grups, i els agraeixo el treball que hi han dedicat, perquè s'hi han dedicat tots els grups, i és una cosa que crec que sí que honora la institució, els esforços que han fet han servit per a alguna cosa. Per tant, jo d'entrada vagi l'agraïment per a tots els grups, el treball que hi han dedicat des de qualsevol de les posicions a endinsar-se a fons del que és una, i això també els ho vull agrair, inversió. I agraeixo que hagin utilitzat tots aquesta paraula i no una paraula com tipus «despesa», sinó que hem fet un gran esforç tots plegats per entendre que és una inversió, en la qual vostès poden discrepar i tenen tot el dret del món a discrepar, però que fonamentalment encara que discrepin es tracta d'això, d'una inversió. I vostès avui han fet servir tots aquesta expressió i els ho vull agrair, perquè ha contribuït, crec, al bon to d'un debat que sabem que és molt important, que té punts de confrontació, però que em fa l'efecte que no ha de perdre en cap moment per què som aquí i per què portem les coses que portem.

Bé, senyor Bonaventura, vostè reclamava i crec que ha estat una reclamació feta per algun altre, un pla estratègic de les arts plàstiques i una participació del sector i participació de les administracions. Creguin que és el que hem parlat en la mesura que hem tingut oportunitat de parlar-ho, el que hem de fer a partir d'ara, crec que toca fer-ho a partir d'ara, crec que no toca fer-ho *avant la lettre*, crec que és el moment en què ens hi hem de posar i és el moment d'aclarir alguns dels dubtes, satisfer algunes de les reclamacions, pagar un dels deutes que tenim contrets. Ho vull recordar, el sector

de l'art contemporani a la ciutat de Girona ha estat maltractat i no ha estat tractat igual que s'han tractat altres sectors culturals. Per tant, no és cap caprici ni cap gràcia que fem al sector de les arts plàstiques el fet que vulguem que tinguin la mateixa preeminència que tenen altres disciplines culturals sobre les quals no discutim ni inversió ni projecció internacional ni resultats econòmics per a la ciutat de Girona.

Per tant, hi serà aquest pla estratègic, hi serà aquest diàleg i estiguin convençuts que, a més a més, tindrà una vessant turística, tal com hem parlat també amb el sector, que ha de ser-hi, que englobi el conjunt del que de fet molt experts que van comparèixer – la gent té memòria selectiva i té record selectiu –, però molts dels experts que van comparèixer, alguns dels citats aquí, diuen que precisament el problema que té la ciutat de Girona ha estat històricament que no ha tingut un relat coherent i col·lectiu i una política de museus coherent i col·lectiva. Això ho han dit i està escrit.

Fixin-se, jo voldria citar la mateixa doctora Vidal que s'ha citat aquí per intentar desacreditar l'operació. A l'acta de la comissió es diu: "La col·lecció no aportarà turisme per raó de la forma en què estan gestionats els museus". No diu que no en pugui portar, diu: "Com que els museus estan gestionats d'aquesta forma..." I, mirin, nosaltres ja sé que portem ara dos anys i escaig, però comprendran que crec que la càrrega important sobre com es gestionen els museus no ens l'han de posar a nosaltres. Diu: "La col·lecció no portarà turisme per raó de la forma en què estan gestionats els museus."

2. "Turísticament, la col·lecció pot ser important" –turísticament, la col·lecció pot ser important– "sempre que prèviament es millori la infraestructura turística."

3. "L'afluència de turisme no vindrà per un discurs sobre l'art contemporani, perquè bàsicament l'interès turístic és monumental, si bé amb la deguda gestió d'un centre d'art podria generar un efecte d'atracció de cares al futur."

Escolti'm, això ho diu la doctora Vidal, està a l'acta. Per tant, home, potser sí que en algun moment determinat pot haver dit alguna frase, però el que va dir, i si som honestos i volem citar les coses exactament com pertoquen, la doctora Vidal va dir tot això.

Senyor Olòriz, parlava vostè que no és imprescindible, una necessitat d'un nou relat local. Imprescindible, efectivament, no hi ha res, evidentment, imprescindible, imprescindible no hi ha res. Però jo crec que ja tenim prous exemples, i en la meua exposició ho he intentat assenyalar i fer-ho amb èmfasi, que la cultura ens ajudarà a sortir de la crisi. No és un element annex, ens ajudarà. I la ciutat de Girona ha de fiar en gran part el seu futur i la seva sortida de la crisi a la cultura i el turisme cultural. Per tant, si som una ciutat excel·lent en molts àmbits, i ho som, per què no hem de buscar l'excel·lència també en l'art contemporani? Jo crec que això és el que fa, no és imprescindible, però que el fa necessari per poder dotar a l'equipament del relat que necessitem.

Ens preguntaven que hi han moltes col·leccions, m'agrada que faci aquesta pregunta, perquè la col·lecció Marsà dorm el son dels justos des de fa més de vint anys i potser no era necessària la compra d'una col·lecció com la de Santos Torroella, potser no, però la veritat és que sense la col·lecció amb trenta anys o trenta-dos que han governat no ho han fet –no ho han fet. Per tant, potser sí que ens pot ajudar a desencallar i a donar valor al nostre patrimoni d'art contemporani, a posar en valor els nostres creadors, posar-los al costat de les grans figures de l'art contemporani i de la modernitat del segle XX. Jo crec que això ens hi pot ajudar molt.

El senyor Navarro parlava de com podíem demostrar el compromís de la Generalitat i la Diputació, i jo he negociat amb responsables que tenen la capacitat de decisió de la Diputació, amb els consellers que he esmentat i els directors generals per concretar ja un acord, que si el dic avui al Ple aquí és perquè estic en condicions de dir-lo. I consta a l'acta. No demanin una..., perquè imagini's que el fons no prospera, realment vostè voldria que ara incorporéssim, per exemple, a la ciutat la Casa Pastors sense un

projecte clar, però ja amb les despeses de manteniment? De moment, escolti'm, si la Generalitat..., que pagui ella de moment, no? Ara, en el moment en què tenim possibilitats de desencallar el projecte de centre d'art modern i contemporani és el moment que hem segellat amb la Generalitat, i ja li he avançat que signarem un conveni que recollirà les dues coses. Jo els ho quantifico, ja els he dit que era aproximadament, perquè finalment dependrà de la valoració que els experts de la Generalitat facin de tot el bé, el terç que probablement han de pagar, que retorni amb l'obra d'art a la ciutat de Girona. I per tant, hi haurà un conveni que recollirà això i que recollirà la transferència de la Casa Pastors. És veritat que s'ha produït aquest fet, però s'ha produït per un fet del qual jo crec que no ens hem d'alegrar, és perquè s'ha mort la senyora Bermejo a l'entremig, és veritat. I això ens dona una posició, diguem-ne, d'avantatge, però, creguin-me, no ho sé, jo no m'alegro que s'hagi mort la senyora Bermejo, entre altres coses, perquè portàvem més d'un any parlant-hi, va ser una senyora a qui crec que devem molt de respecte i una memòria i una gratitud molt gran i un compromís amb la ciutat de Girona per fidelitat a la memòria del seu marit que francament m'hauria agradat que hagués viscut, sincerament, perquè va viure fins als noranta-sis anys i va estar-ne més de seixanta custodiant un llegat francament important.

Per tant, jo ja li ho dic, senyor Navarro –i crec que això és una pregunta que m'ha fet algun altre grup–, hi haurà un conveni de la Generalitat que recollirà això, perquè està pactat, perquè està dit així. Llavors, si vostè diu: “miri, jo vull el paper avui”, no li puc servir avui això, però si li val la meua paraula i si li val la informació que jo li dono de les negociacions que he fet, perquè, evidentment... (*veus de fons*) No li val –no li val–, bé, d'acord, jo, miri, no hi puc fer més. Jo no sé com dir-ho, però no hi puc fer més. Jo crec que la seva paraula a mi em val si em diu una cosa, però si la meua no li val, no ho sé... Això no li ho puc resoldre, què vol que li digui, espero que quan ho vegi canviï d'opinió.

Diu que no tenim política cultural, home, no ho sé, vostè no crec estigui gaire amatent de l'activitat cultural d'aquesta ciutat en els últims anys, i que sobretot si la fa per comparació, fins i tot per crítica comparada, si m'apura, veurà que aquesta ciutat precisament si un accent ha aconseguit tenir és en l'àmbit de la cultura –és en l'àmbit de la cultura. I a més a més, és una ciutat que ho ha fet invertint culturalment, però fent-ho rendible, és a dir, intentant allargar al màxim els diners públics perquè donin el màxim de programació tot l'any. Per tant, ja no vivim d'un o dos festivals, sinó que feliçment podem aportar a la ciutat de Girona un conjunt d'oferta cultural molt atractiva. No demanem..., ja el tema del xec en blanc ja li he respost amb la pregunta inicial, perquè amb la intervenció inicial del senyor Bonaventura, crec que hi ha un projecte, hi ha els vímets del projecte definits, és a dir, que hi són. Vostès no els poden veure, però hi són, són a l'informe que van fer el senyor Falgàs i el senyor Casassa, hi són claríssimament, hi són en totes les converses que hem tingut, i vostès saben que això no parteix del zero.

Sobre l'impacte econòmic, jo li puc donar referències dels estudis que hi ha sobre impactes econòmics que té el turisme cultural, però podríem agafar la referència, i ja li facilitaré l'estudi, de l'impacte que té el triangle dalinià, que no és només el Museu Dalí, és Púbol, és Cadaqués. I saber el que ells han estudiat que té d'impacte econòmic sobre l'economia local i jo crec que no és cap exageració parlar que si a davant hi ha la Catedral de Girona amb 220-230.000 visitants, estem al Barri Vell, on hi ha, doncs, un volum de gent important, presumir un mínim d'ingrés, doncs, no crec que sigui res francament exagerat, no?

Però vostè ha dit una cosa que sí que voldria refutar, diguem-ho així, si m'ho permet. Vostè diu que està molt preocupat, i jo no ho dubto. Jo no dubto de la seva paraula, per la situació socioeconòmica, només li demano que no pensi que pel fet que vostè estigui preocupat d'això no pressuposi que jo no ho estic, de preocupat. Però les

coses també s'han de demostrar, d'acord?, s'han de demostrar amb fets i amb paraules. I vostès, senyors de la CUP, ni el dia 11 de febrer, és a dir, fa quatre dies, ni el dia 4 no van assistir a cap de les dues comissions importantíssimes de tema social: la primera, la Comissió de Contractació Responsable, se'n recorden? La Comissió de Contractació responsable, no hi van anar. La constitució de la Comissió de seguiment de la moció que va aprovar en aquest Ple per a la sanció dels immobles desocupats, no hi van anar. Sí, sí, ho han aclarit molt bé, vostès no hi poden anar, però tenen dos assessors pagats per aquest Ajuntament que sí que estan professionalment dedicats a la política de l'Ajuntament que podien haver vingut en dues comissions realment molt importants per demostrar aquesta preocupació per la situació socioeconòmica que viuen. Per tant, ho han de demostrar també en el treball del dia a dia i no prejutjar que els altres no tenim aquesta sensibilitat perquè vostès tinguin no sé quina propietat de la patent aquesta de la política i de la preocupació socioeconòmica.

L'impacte econòmic d'aquesta inversió, jo els prego que el mesurin sobre la vida del projecte financer d'aquesta inversió. Per tant, no és un impacte que l'hàgim de tenir sobre el pressupost 2014 ni sobre el 2015, és un impacte que el tindrem sobre uns pressupostos que sumaran més de 600 milions d'euros. I és allà on haurem de ponderar la transcendència o el valor que tindrà aquesta inversió en el conjunt de l'esforç públic d'inversió d'aquest Ajuntament. Per tant, és sobre això. Per tant, quantifiquin la suma final que la ciutat pagarà per aquesta col·lecció en la vida del finançament d'aquesta operació i l'impacte que té sobre les finances municipals en tot aquest període. No facin trampa i agafin el pressupost d'un any per dir: "Miri, 3,9 sobre 100." No, eh?, en tot cas, si fossin 3,9 seria sobre 600, si és que fos així. Per tant, jo els demano que siguin una mica més rigorosos en mesurar l'impacte econòmic que pot representar.

Insisteixo en el tema de la hipoteca, no hi ha crèdit aquí, no es retalla res, no es deixa de fer res. Per tant, escolti'm, el concepte hipoteca aquí no existeix, en tot cas és una inversió que sí que demanarà, i la senyora Veray ho deia i el senyor Palomares – encara que no ha intervingut en les converses, li vull agrair el seu vot favorable– en les converses que hem tingut també ha insistit en una necessitat que jo els convido tots plegats a fer-la possible, que és que l'endemà intentem mantenir la unitat de treball. No demano que coincidim, però almenys que tot aquest treball que hem estat capaços de portar fins aquí el continuem prestant per al bon desenvolupament d'aquest projecte. Jo els demano que malgrat avui hi hagi un sentit o un altre en la votació en continuem parlant. I crec que es pot fer i que la ciutat crec que ho agrairà, independentment, hi insisteixo, del suport que hagi tingut cadascú.

La senyora Bosch ha dit moltes coses que tinc moltes ganes de respondre, algunes coses que hem d'aclarir. La transacció sobre els nous propietaris encara no s'ha fet, aquesta és una compra condicionada a que els hereus acceptin l'herència, òbviament. I per tant, hauran hagut de fer, hauran hagut de satisfer la seva part tributària de tota aquesta operació, i si no hi ha això, no hi ha acord. Això em sap greu haver de dir una obvietat, però és que és així. No hi ha encara aquesta circumstància. Però li insisteixo en el que aprovem, diu: "Les peces no localitzades" –diu allò que els proposa l'annex 2–, "les peces no localitzades" –perquè, per exemple, hagin format part de la dació en pagament– "es relacionen en un llistat independent amb l'objecte de deduir el preu de la compravenda i del pagament del segon lot la quantia de la valoració de la qual es correspon amb l'atorgada pel senyor Artur Ramon en la relació annexada al present contracte." Més clar no pot ser. Si aquesta propietat es desprèn d'un seguit d'obres per pagar l'impost de successions i donacions a la Generalitat, quan nosaltres amb els propietaris actuals fem l'operació de compravenda, deduirem totes les obres que han fet servir per a la dació en pagament, obres que, com ja he anunciat, tornaran a la ciutat de Girona per aportació de la Generalitat de Catalunya. Escolti'm, on és el mal

negoci aquí? Està claríssim, i això ho diu l'annex que jo els porto a aprovació, no hi ha cap dubte sobre això.

Ara, parlem de negocis, això també és interessant de parlar-ne. Mirin, el món de l'art, vostè ha citat alguns experts, no ha dit quins, per cert, però jo li demano una cosa: miri, si vostès tenen un expert de la reputació i solvència professional homologable al senyor Artur Ramon, i el triïn vostès, que en un informe com ha fet el senyor Artur Ramon signat per ell, per tant, jugant-se el prestigi professional, fent valoració peça a peça diu que no val 4,7, sinó que val els 2 milions que vostès diuen, a *bodes em convides*. Però vostès després de mesos de demanar-los d'on treien les xifres que vostès feien circular per la ciutat no han estat capaços de portar una sola valoració firmada per cap expert que acredités que el valor de la col·lecció era aquell que deien vostès i que qui estava equivocada era el senyor Artur Ramon. No ha passat. I com poden comprendre jo sí que no en sé, de valorar econòmicament les obres d'art, i m'he de refiar, perquè ha de constar en un expedient i s'ha de poder explicar bé davant de qui ho demani que hi ha un informe solventíssim que defensa un valor i a partir d'aquest valor hem negociat a la baixa, 4,7 milions, 3,9.

Només un apunt sobre el món de l'art, eh?, és una informació feta el 6 de febrer del 2014 al diari *El País* sobre un quadre de Picasso, fet per un expert que té un blog, que es diu Miguel Ángel García Vega, de referència en el sector, diu: "El mercado del arte no da respiro, acumula récord tras récord." Jo he sentit a dir aquests dies que el mercat de l'art està de baixa, aquest senyor diu el contrari, diu: "L'últim li correspon a Picasso" –diu– "la sala de subhastes Sotheby's va rematar anit a Londres" –una imatge– "per 10,4 milions de lliures, uns 12,5 milions d'euros, el preu mai obtingut per una obra sobre paper" –obra sobre paper, en la relació del senyor Artur Ramon veuran que hi ha algun Picasso sobre paper– "del geni malagueny. La peça, una de petita" – els sona això de les peces petites, eh?, cinquanta per dos, seixanta-cinc per dos–, "Aguada, que prové d'una col·lecció privada." Molt bé, el mercat de l'art està pagant per una cosa que Sotheby's va treure, saben quin era el preu de sortida? 3 milions d'euros. Es va vendre per 12,5 milions d'euros en una subhasta. Molt bé.

Nosaltres a la relació Picassos homologables per tècnica i per mides estan valorats amb seixanta mil, estan valorats un a un aquí d'una manera racional que es pugui defensar i que es pugui explicar lluny de les especulacions del mercat i de la bombolla que hi pugui haver en el món de l'art.

Però tenim precedents en aquesta ciutat, tenim precedents sobre informes, taxacions, bons i mals negocis en el món de la compra d'aquest Ajuntament per crear projectes museogràfics. Els parlaré del Museu del Cinema, perquè val la pena que ho parlem, val la pena, sobretot per veure si hi ha autoritat moral o no per part del grup que fa aquesta acusació gravíssima que hem fet un mal negoci.

Miri, la valoració feta l'octubre del 1993 de l'expert designat pel Ministeri de Cultura sobre el que anàvem a adquirir del Museu del Cinema aquesta ciutat deia el següent: "Este valor" –1.200 milions de pessetes de l'any 93, que l'any 93 eren 7,2 milions d'euros i l'any 2014 són 13 milions d'euros, 13 milions d'euros– "parece realmente excesivo. Teniendo en cuenta este hecho, así como la presencia de series exclusivas de determinados aparatos bla-bla-bla, a nuestro juicio puede oscilar" –el valor de tot això– "entre 790 millones de pesetas y 850 millones de pesetas", és a dir, 2 milions d'euros menys del que de fet al final va pagar l'Ajuntament de Girona. Per tant, van fer cas de la taxació que deia que això valia màxim 850 milions de pessetes i van dir que la propietat que en demanava 1.200 milions no tenia raó? No. Van fer cas de la propietat. Gran negoci, senyora Bosch, amb negocis com aquests no m'estranya que aquesta ciutat tingui aquests deutes acumulats en sectors de l'art com les arts plàstiques, que estan esperant fa molts anys una resposta d'aquest Ajuntament. Això està escrit, això està a l'expedient, això és el seu gran precedent de creació d'un museu. Sap quan va existir el projecte museogràfic del Museu del Cinema? Un any i

mig després de signar la compravenda, un any i mig després de signar la compravenda per un valor superior a la taxació, vostès van crear el projecte museogràfic. I ja no els parlo dels costos de l'habilitació de la torra de les aigües, de la Casa de les Aigües per a això.

Però, a més a més, saben d'on ve l'origen del museu del cinema? Saben d'on ve? Ve d'algun projecte estratègic d'aquesta ciutat? No. Ve d'algun pla estratègic consensuat amb el sector, parlat amb els grups polítics? No. Ve d'una carta del governador civil de Girona d'aquell moment, que li envia una carta al senyor Nadal i li diu: "Escolti'm, a Torroella de Fluvià hi ha un senyor que té unes col·leccions que seria molt interessant que vostè les pogués comprar perquè amb Figueres no s'acaben d'entendre." I el senyor governador civil diu en aquella carta, arrogant-se unes funcions bastant insòlites, diu: "El Ministeri de Cultura ha mostrat el seu interès, la Generalitat a remolc del Ministeri també hi participaria i la Caixa de Girona també coneix el tema i podria intervenir-hi." Fantàstic, el governador civil parlant en nom de la Caixa de Girona i anunciant a l'alcalde de Girona que hi hauria una inversió si comprava unes peces d'un senyor, que després, mirin, les comprem més cares del que deia la taxació.

Escolti'm, amb arguments, amb precedents com aquest vostè vol dir que aquesta compra, que la fem per sota del preu de taxació, amb unes condicions financeres, saben a quant ho paguem això, parlant d'hipoteques? A cent anys, cent anys, un segle. Saben quants en portem pagats? Deu. Noranta anys. Això va ser objecte d'alguna consulta ciutadana perquè els propers governs de la ciutat no se sentissin hipotecats? Cent anys pagant això, amb revalorització, senyora Bosch, de l'IPC cada any, cada any es revaloritza. Home, escolti'm, vostè creu que amb aquests arguments vostè ens pot retreure que hàgim fet un mal negoci?

Doncs, miri, continuem parlant de bons i mals negocis. Miri, parlem de l'auditori, parlem de l'auditori –i això sonarà a alguna de les seves companyes perquè devien tindre responsabilitats de govern en aquell moment–, el diferencial que hi va haver entre allò aprovat i allò que es va finalment acabar gastant amb diner públic –amb diner públic– de l'Ajuntament de la ciutat de Girona. Sap quin era el projecte auditori - palau de congressos? No fa pas tant de temps d'això, escoltin, que no fa tant de temps d'això, eh? Auditori - palau de congressos, projecte, cost de tot, inclòs el projecte: 12.041.000 euros, 12 milions d'euros; cost final –cost final: 18 milions i mig. Fantàstic, gran operació.

Saben què van aconseguir de la Diputació de Girona? 2.300.000 euros. Però saben d'on venien d'aquests diners, saben què eren? Eren el Fons de Cooperació Local dels propers anys, els diners no eren una subvenció que va atorgar a més a més la Diputació per ajudar l'Ajuntament de Girona a l'Auditori, no, van anar a compte d'uns quants anys, no recordo si tres o quatre, del Fons de Cooperació Local que donava la Diputació. Per tant, són diners que es van treure dels carrers de la ciutat de Girona durant tot aquell temps.

Fixi's, 12 milions d'euros, 18 i mig. No creu que amb això paguem alguns quants plans contra la pobresa infantil? No ho creu?

Parlem del Teatre Municipal i veurem també quin sobrecost va tenir el Teatre Municipal, perquè, evidentment, curiosament quan vostès governaven tot això es disparava d'una forma bastant inexplicable i el finançament de l'increment del Teatre Municipal també va anar a les espatlles dels ciutadans de Girona, perquè aquest increment de cost va repercutir en el que havia de pagar l'Ajuntament de Girona. L'Ajuntament de Girona havia de pagar inicialment..., hi ha un *gap* de, mirin..., si ho trobo aquí... Tot això, per cert, auditori, Museu del Cinema, i si volen parlem de la Casa Masó, comporta les seves estructures, les seves fundacions, els seus costos. No és el cas del que plantegem aquí. Però, fixi's, el paper, l'increment..., no li puc donar ara perquè el paper aquí no hi és, ja l'hi donaré si hi té interès, jo suposo que hi tindrà molt interès, ja li farem arribar.

I finalment un altre, que aquest és més recent i aquest els puc parlar també amb molt de coneixement de causa, perquè aquest sí que fa quatre dies d'això, que és la permuta de la finca de Fontajau amb la finca de Sant Josep per l'Arxiu Provincial. Vostès saben que l'Ajuntament de Girona va posar a disposició del Ministeri una finca que era l'antic solar on hi havia els barracons de dret de la Facultat de Dret a disposició del ministeri per construir-hi l'arxiu provincial i que a canvi el ministeri ens donava la finca de Sant Josep. Bé, els tècnics de l'Ajuntament de Girona, que jo me'ls crec, diuen, i ho tenen defensat en diverses cartes enviades a Madrid, que l'immoble que ens donava l'Estat tenia un valor de 4 milions i poc més, 4.900.000 –perdoni–, cap a 5 milions. El Ministeri ho valorava en 8.359.000. En el valor de la finca de Fontajau hi havia més o menys acord, hi havia una diferència també a favor del Ministeri, però no significativa. Aquí sí que hi havia una diferència important, fixin-se, i ho defensem el 17 de setembre del 2008 en una carta. I encara que el 14 de novembre el ministeri diu que no, no, que continua valent 8,3, sense que se sàpiga per què, perquè la documentació que varem consultar en aquell moment era la que hi havia a l'expedient, el 2 de febrer, doncs, diuen: "D'acord, allò que abans dèiem que valia 4,9 ara ja acceptem que val 8,3". Han desaparegut 2 milions d'euros, quan això estava sustentat per informes dels arquitectes, dels aparelladors municipals, que alguna credibilitat tenen i que algun coneixement de la finca de Sant Josep i l'estat en què es troba tenen.

Tot això són bons negocis? Aquests són els referents a què ens hem d'agafar a l'hora de projectar el nostre pla de govern? No, no. I ja ho sé que això no els agrada sentir-ho, però, escoltin-me, no ens donin lliçons, no ens les donin. Haurien de tenir una mica més de prudència, jo els he exposat tot un seguit d'avantatges d'aquesta operació, els he exposat una xifra que gairebé ajusta amb la que vostès demanaven, no hi havia, perquè no hi pot arribar, però gairebé hi ajusta. Els he explicat que això té un impacte, diguem-ne, molt sostenible sobre la vida del pla financer que hi ha al darrere. No em parlin de bons i mals negocis amb això, en tot cas, facin un vot de confiança també als treballs que hem de fer tots plegats, perquè en alguna ocasió en varem parlar, perquè el desplegament de tot aquest projecte compti no només amb la participació activa dels grups municipals, de tots, sinó també amb els sectors implicats, els sectors afectats.

Jo crec que hi poden fer una aportació molt rellevant i poden convertir alguns d'aquests temors que ara vostès tenen en certes i en conviccions profundes sobre la bondat d'aquesta operació.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, a veure, es fa difícil, jo la veritat no volia intervenir més, no. És cert que els ajuntaments tenen una particularitat que no té cap altra institució: el portaveu del Govern és alhora el president del Parlament, això tots el alcaldes que he viscut i he suportat tenien aquesta manera de fer que se'ls agreujava amb el temps que portaven governant.

Jo ja sap que a vostè li tinc amistat i li tindrè abans i després, però m'agradava més al començament del mandat, m'agradava més, perquè, ha guanyat, imagini's si perd. Ha guanyat amb onze vots i això jo penso que l'ha de fer pensar, sobre vint-i-cinc regidors votaran onze que sí. Hi ha la història d'allò d'aquell rei d'Epir que es deia Pirros que guanyava als romans totes les batalles, però perdia exèrcit, eh? I això es parla de "victòries pírriques". Jo no li vull cap mal a vostè, ja ho sap, en allò personal, cap ni un, però tampoc m'ha tractat tan malament en aquesta intervenció que ha fet darrera, però ha tractat potser massa malament alguns altres portaveus, de veritat, eh? Que li portin la contrària és habitual això en la vida política, i els arguments es poden veure com a inconsistents, perquè tu tens els propis, però caure en determinades asseveracions, especialment a mi amb la CUP, tots podem tenir feina, tenir problemes d'agenda, podem tenir-los, si us plau, sí. Jo recordo el Consell Escolar Municipal que no hi havia

ningú de Convergència durant moltes vegades. I ara no retrauré més coses, ja no retrauré més coses, però és veritat, moltes vegades. I això és normal en la coordinació de les coses.

Miri, s'ha de vèncer, però també convèncer, s'ha de vèncer, però també convèncer. I en aquest sentit, jo penso que no ha convençut la majoria d'aquests regidors, que som un reflex de la societat gironina, no ens ha convençut. I això és el que vostè jo penso ha de reflexionar, més que fer-nos reflexionar als altres, que la veritat, ja estem reflexionats.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, miri, senyor Puigdemont, ara aquí veient-lo intervenint amb aquesta passió i amb aquest fervor m'ha recordat una persona que durant molts anys va presidir aquest Ple, que vostè el coneix perfectament i que molts dels aquí presents el coneixien i el van patir. M'ha fet la sensació, senyor Puigdemont, que vostè "nadaleja" (*Rialles*). "Nadaleja" una mica. Vostè va conèixer perfectament el senyor Nadal i el seu tarannà, el senyor Olòriz també el va conèixer, jo el vaig patir des de l'altre cantó de la barricada i molta de la gent de Girona de diverses generacions sabem com les gastava. I a mi em fa la sensació que vostè està fent exactament el mateix que feia ell. Em fa la sensació que vostè és un governant que s'ha obsessionat, que s'ha obsessionat en un tema i que ha decidit tant sí com no per mitjà dels mètodes que sigui –que no li ho discutiré, són legals, és veritat, però des del meu punt de vista no són legítims–, vol tirar això endavant tant sí com no.

I a més a més, està argumentant - ha fet bones argumentacions, li ho reconec - ha dit coses que tenen base tècnica i base sòlida, però, miri, ha fet tot un *revival*, ha posat tot un *revival* d'exemples de coses que va fer malament no l'anterior govern, sinó els anteriors governs. D'acord, ha fet aquest *revival* i ha posat exemples de coses, mals negocis que segons vostè va fer l'anterior govern. Miri, moltes d'aquestes coses que van fer els anteriors governs nosaltres ho havíem criticat i molt durament, i vostè ho sap perfectament. Però, escolti'm, no creu que està fent el mateix que estaven fent ells? Des del nostre punt de vista, sí; des del nostre punt de vista, s'està embarcant en una aventura en la qual vostè mateix ha reconegut en algun moment de les seves intervencions que no sabem quin serà el cost total de l'operació. No deu ser que estem cometent el mateix error? Nosaltres pensem que sí.

I, miri, ja per acabar, ho sento, però no li puc acceptar el sil·logisme pervers del qual ha fet ús: dir, segons vostè, que els militants, les persones del Grup Municipal de la CUP no tenim consciència social o enganyem la gent dient que en tenim i resulta que no en tenim, perquè no hem pogut assistir a dues sessions, jo, disculpi, però em sembla que això no s'aguanta per enlloc. I a més a més, els recordo que vostès tampoc van a totes, alguna també se n'han saltat.

Pren la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, miri, és fins i tot divertit quan es posa d'aquesta manera que es posa. Però ens ha semblat de molt mal gust, de molt mal gust de veritat, l'al·lusió que ha fet a la desgraciada mort de la senyora Bermejo. De veritat. Vostè sap que nosaltres li demanàvem que renegociés el contracte i que necessitàvem temps per renegociar el contracte i entremig s'ha produït aquesta situació i jo li he continuat demanant que renegociés el contracte en base a unes coses que ara li diré. Però és de molt mal gust el que vostè ens ha dit en relació a la defunció de la senyora Bermejo. I li demano que no hi torni, no em posaré com s'ha posat abans en Jordi, però em sembla que no ens mereixem que faci això.

No ens mereixem moltes altres coses, però és evident que vostè porta molt malament que li portin la contrària –li ho deia ara el senyor Olòriz–, ho porta fatal. Si vostè tinguéssiu majoria absoluta, jo no sé quines coses faria, però verdaderament em sembla

que comencem a veure un estil que la veritat no ens agrada gens, eh? És un estil que no té res a veure amb el del senyor Nadal –perdoni, senyor Navarro–, perquè tant de bo tinguéssim ara un alcalde com el senyor Nadal, perquè la transformació d'aquesta ciutat... (*remor de veus*), perdó, ara és el meu torn, senyor Olòriz, ara és el meu torn. La transformació d'aquesta ciutat, la quantitat de coses que s'executaven en un mandat quan hi havia el senyor Nadal, la transformació de la ciutat no la nega ningú. Avui en aquest moment, digui'ns unes quantes d'aquestes accions que s'han fet en aquest mandat, la comparació amb els fets, en fi, crec que està totalment fora de lloc. Hi ha una qüestió importantíssima en aquest cas que és el tema de les presses: és incomprendible, cada vegada ho entenc menys, no ho entenc, acabaré pensant, com deia el senyor Navarro, que és una obsessió. Per què aquestes presses, a què vénen aquestes presses, si no hi ha altres compradors a l'horitzó? A què vénen aquestes presses?

Miri, ara mateix ens ha tornat a donar raons per les quals no hauríem de tenir pressa: estem esperant que els hereus facin l'acceptació de l'herència, no és l'únic bé que heretaran, no sabem com volen pagar les seves obligacions fiscals, no ho sabem. No tenim ni idea de com acabarà tot això. Esperis, per què ha de córrer tant? Esperis, no tingui tanta pressa, perquè segurament si ens esperem farem les coses millor per al benefici de la ciutat. Ens hauria d'explicar per què aquestes presses.

Sobre l'informe alternatiu, miri, tots els que ens escolten han de saber que la ciutat, l'Ajuntament ja va pagar al senyor Artur Ramon per aquesta informe de taxació al voltant de dotze mil euros. Vostè, i li ho vaig dir l'altre dia a la comissió informativa, sap perfectament que el nostre grup no pot gastar-se dotze mil euros en una taxació alternativa, ho sap perfectament. Per tant, el que nosaltres hem fet és refiar-nos d'algun dels experts que han comparegut, i li llegiré exactament el que deia la senyora Pilar Parcerisas a la seva compareixença. Va parlar el valor de compravenda que en el mercat privat es va estar negociant al desembre de 2012 i deia: "Aquest fons d'obra i biblioteca va rebre dues ofertes d'antiquaris de Barcelona l'any 2012, una per 1,8 milions d'euros i una altra per 2,2 milions d'euros". Per tant, queda clar que malgrat que nosaltres no tenim la possibilitat d'encarregar per valor de dotze mil euros un informe de taxació alternatiu sí que li varem dir una altra cosa, li varem dir: a Catalunya hi ha una tradició de llegats importantíssima i li varem explicar que el Museu de Montserrat, el Museu Marés, tantes altres institucions catalanes han rebut donacions d'obra. I jo li vaig parlar que hi ha precedents que les taxacions quan en algun cas s'ha fet una adquisició d'obra a un privat per part d'un agent públic hi ha una junta de qualificació i valoració d'obres d'art de la Generalitat que és filla de la junta de museus que va actuar quan es va adquirir la col·lecció Plandiura l'any 1929, perquè també era una col·lecció que hi havia risc de perdre-la i es va comprar. Que hi hauria d'haver algun informe públic que contrastés l'informe de taxació privat, que no posem en dubte, però que li diguem que fer una despesa, una inversió d'aquesta magnitud basant-nos només en un únic informe privat, per nosaltres no és de rigor.

I deixi'm que li digui que la mateixa senyora Parcerisas deia en el seu informe: "Pagar 4,5 milions d'euros per aquesta obra mereix reflexions més pausades, per aquest preu es pot fer una molt bona col·lecció de contemporani de cap i de nou de primera línia, o bé hi ha altres col·leccions al país a estudiar i a valorar amb relació a l'art contemporani". Perquè, finalment, el fons Santos Torroella no és contemporani, deixem de parlar d'art contemporani, el fons Santos Torroella no és contemporani, és un fons de postguerra amb notes d'avantguarda. No és un fons d'art contemporani.

Permeti'm que li digui també una altra cosa, una puntualització, no vull entrar en tot el debat sobre el centre d'art el Bòlit. El cost del Bòlit era 4 milions d'euros, no 10, sinó 4, dels quals 2 els tenia compromesos la Generalitat, el mateix conseller que ara en aquest moment és conseller de la Generalitat, per cert, que ho era d'un altre govern. 2 els posava la Generalitat i 2 els posava l'Ajuntament. Aquest era el cost del Bòlit. No

ho dic per parlar del Bòlit, perquè encetaríem tot un altre tema que ara en aquest moment no es tracta d'això, però sí que parlem amb rigor de les coses.

Finalment, deixi'm dir-li, evidentment, no li contestaré totes aquestes, diguem-ne, afirmacions arqueològiques, d'arqueologia municipal que vostè ens ha fet, però sí que li diré una cosa: per mi un bon governant és el que intenta deixar la institució i la comunitat a la qual ha de servir millor de com l'ha trobat. És això el que ha de fer un bon governant? Tota aquesta fixació a fer oposició de l'oposició, a parlar contínuament del passat, miri, m'apunto a la proposta del senyor Olòriz: fem un dia un ple sobre el passat, traiem-nos els traumes que pugui haver-hi sobre les diferents qüestions i després fem el que hem de fer que és parlar del present i del futur.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només molt breument, sense ànim de polemitzar. Hi han moltes més valoracions que la senyora Pilar Parcerisas, moltes més, vostè només en cita una, casualment és la que es va manifestar contrària. Tota la resta van dir coses, diguem-ne, que estaria bé que tinguéssim el temps i l'humor per poder-les dir, perquè rebatrien exactament la impressió que vostè ha volgut causar amb la cita de la senyora Parcerisas. Jo els en citaré un amb això, eh?, només perquè sàpiguen que (*remor de veus*) n'hi ha. Com que no vull fer com aquest predecessor que vostès diuen i que creen molta controvèrsia, permetin-me que expliqui un argument que em sembla que és útil. No sé per què vostès ara pensen que el que jo he de dir és menys interessant que el que ha dit la senyora Bosch. Molt bé. Ho dic perquè com que en el debat s'ha situat molt el tema de costos i de *bla-bla-bla*, fixin-se què deia el senyor que va comparèixer en nom del Col·legi d'Arquitectes de Girona, que alguna cosa hi entén, i a més a més havia estat regidor d'aquest Ajuntament: "La intervenció sobre la Casa Pastors és econòmicament barata" —és econòmicament barata— "i és un edifici per albergar-hi una col·lecció d'art com la de Santos Torroella". Bé, hi ha opinions per tots els gustos, per tant, podem agafar-ne cadascú un tros i presentar-lo com un tot, però no és veritat. La comissió té el valor en el seu conjunt i hi ha, doncs, manifestacions com aquestes que acabo de llegir o com les que ha llegit correctament la senyora Bosch que poden induir si les agafes parcialment a una conclusió.

Vegem-ho en tot el seu conjunt i veurem que aquest és un projecte que no s'ha fet precipitadament, fa més d'un any i mig que el treballem, un any de negociacions, converses amb la senyora Bermejo, el mes de juliol passat, de l'any passat arribàvem a un principi d'acord, tots els treballs que s'han succeït posteriorment. Se n'ha parlat. Crec fins i tot que algun de vostès com a portaveu m'ha dit: "Ostres, potser hem fet un gra massa de parlar-ne tant". És a dir, per tant, precipitació cap ni una. Precisament, tots els temes han anat amb una cocció molt lenta i jo crec que sí ara ja toca, sincerament crec que toca per respecte també a la família, que l'Ajuntament digui alguna cosa. Si sí o si no. I a mi m'agradaria com a projecte de ciutat, que casa, hi insisteixo, amb el programa de govern i amb el programa electoral, que això prosperi, de manera que ho posarem ara sí a votació, perquè encara ens queda molt de ple per tirar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, es produeix un empat amb onze vots a favor del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, onze vots en contra dels grups municipals del PSC, la CUP i ICV-EUiA, i dues abstencions del grup municipal del PPC i del regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

Sotmesa la proposta a una segona votació i persistint l'empat, queda aprovada pel vot de qualitat de l'alcalde.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

6. Aprovar les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat d'una plaça de caporal de la policia municipal

Vistes la vacant existent en la plantilla de personal d'aquest Ajuntament, aprovada el Ple Municipal en sessió celebrada el dia 11 de febrer de 2013 i les necessitats del servei.

Atès que per Decret d'Alcaldia de data 12 de juliol de 2011 es va delegar en el Ple de la Corporació l'aprovació de les bases de les proves per a la selecció del personal i per als concursos de provisió de llocs de treball inclosos en l'oferta pública d'ocupació, es proposa l'adopció del següent acord:

APROVAR de conformitat amb l'establert en l'article 70 de la Llei 7/2007 de 12 d'abril de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei de Règim Local 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i l'article 21 de apartat g) de la mateixa llei segons redacció introduïda per la llei 57/2003 de 16 de desembre, les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat d'una plaça de caporal de la policia municipal, vacant en la plantilla de personal i objecte d'Oferta Pública d'Ocupació de l'any 2013 i que s'adjunten a la present proposta. Disposar la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província així com en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui manifesta per acord de Ple d'abril del 2013 es va aprovar l'oferta pública d'ocupació que incloïa una plaça de caporal de promoció interna. En aquell moment es va incloure una plaça d'oferta pública, ja que la persona que l'ocupava era un caporal que estava ocupant internament aquesta plaça de sergent. Des de l'aprovació de l'oferta pública del 2013 fins al gener del 2014 hi ha hagut una promoció interna de tres places de sergent i actualment tenim tres places per cobrir de caporals, una que ja està inclosa en l'oferta pública i les altres dues que s'acumulen de la promoció dels dos caporals a sergents. Malgrat que a l'oferta pública d'aquest any 2013 només se'n preveia una, les bases de la convocatòria de caporals preveuen que es podran incloure en la convocatòria les vacants que puguin sortir fins a data d'aprovació per la Junta de Govern Local. Per tant, el que portem a aprovació són les tres places de caporal.

Obert debat, intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, no tinc res en contra, em sembla que forma part d'aquest funcionament regular que ha de tenir el servei i un servei tan important com la policia local, però els recordo que encara almenys el grup no coneix el tema de l'expedient informatiu sobre el tema de l'inspector, no coneix qui ha d'instruir aquest expedient. Se'ns va dir que es buscava una persona que fos al màxim de reconeguda possible. Almenys aquest grup no ha rebut cap informació sobre aquesta qüestió.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en la línia del que hem fet durant aquest temps que tenim representació al Ple municipal, no votarem a favor d'aquesta proposta, perquè no estem d'acord que no es puguin suplir les plantilles públiques per culpa del decret que va treure el PP que limita la reposició, la taxa de reposició. No estem d'acord que, en canvi, aquest decret contempli que sí que es poden reposar les plantilles dels cossos policials. Com que no estem d'acord en això, nosaltres ens abstindrem.

I també aprofitem per preguntar, en la línia del que ha preguntat el senyor Olòriz, com està el tema de l'inspector que ha comentat i a veure si hi hauran notícies en breu.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, votarem a favor d'aquesta proposta, però també em sumo al que han dit els que m'han precedit, en el sentit que no hem rebut cap comunicació oficial de la constitució del que ha de tramitar l'expedient.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, que segueix el seu curs. S'ha fet el que es va dir que es faria en aquella Junta de Portaveus que en vàrem parlar: s'ha nomenat un instructor i un secretari, hi ha un decret on es nomena un instructor i un secretari per a l'expedient. L'instructor si voleu saber el nom és en Sebastià Martínez, que és un tècnic municipal, i la secretària és la Maria Galan. I llavors es va entregar a un penalista per tal que faci tot el procés en la via penal. Per tant, nosaltres un cop ja hem fet entrega perquè s'instrueixi l'expedient informatiu i s'ha entregat al penalista perquè s'envii a fiscalia ja deixem que segueixi el seu curs i que siguin els tècnics qui facin la feina. I per tant, ja ells quan hagin emès un informe us l'ensenyarem, però mentrestant nosaltres no tenim tampoc més informació, perquè ells han de fer la seva feina i no volem en cap moment interferir en la seva feina.

Intervé el Sr. Olòriz, qui manifesta, a veure, amb l'alcalde a Junta de Portaveus es va comprometre –jo no conec el senyor Sebastià Martínez ni la Maria Galan - que es buscaria alguna persona de reconegut prestigi, potser el tenen, però per reconèixer-lo se'ns hauria d'informar. I això era un compromís i penso que és molt important, sé que pot haver-hi molta feina i moltes prioritats. Parlàvem abans de prioritats i d'inversions. Però també ara aquest tema és especialment important per al bon nom de la policia municipal, que molts de nosaltres compartim la necessitat d'aquest absolut prestigi i reconeixement de cap dubte possible. I per tant, era important que els portaveus que ens varem reunir en junta de portaveus tampoc fa pas gaire se'ns informés abastament. Perquè potser podrien haver-hi altres noms. I potser se'ns hauria d'informar que s'havien buscat dos o tres persones i s'havia triat aquest. Ens hauria interessat això.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només sobre això aclarir, efectivament, vostè té raó havia d'haver informat la Junta de Portaveus, però crec que el nomenament d'aquestes persones respon una mica al compromís que havíem adquirit de persones alienes de prestigi que puguin fer una bona feina. I jo els demano que esperin que facin la feina, si realment aquesta feina que fan presenta algun tipus de dubte o algun tipus de llacuna, la refarem, però jo estic convençut que no serà així i que, a més a més, si cal que al final del procés quan hi hagi l'informe conclòs en vulguin parlar amb ells, no hi haurà cap problema.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, jo li recullo almenys la possibilitat que l'informe es pugui discutir amb les persones que l'han fet i puguem plantejar tots els dubtes que hi puguin haver poder-los tractar en junta de portaveus. Em sembla que amb això, ja estaríem satisfets, penso, la majoria.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Palomares i tres abstencions del grup municipal de la CUP i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

7. Inici i aprovació de l'expedient de contractació del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, en el municipi de Girona

Vista la necessitat de contractar el Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, en el municipi de Girona, de conformitat amb l'informe tècnic emès conjuntament per la cap de secció de Gestió Administrativa, la cap de secció de Serveis Socials Especialitzats, el cap de Serveis Socials, Cooperació i Participació i el regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, en data 5 de febrer de 2014, en el qual es proposava l'inici del corresponent expedient de contractació administrativa i l'aprovació dels plecs.

A l'expedient hi consta el plec de clàusules administratives particulars i el de prescripcions tècniques per a la contractació del servei respectiu, mitjançant procediment obert i amb assenyalament de varis criteris de valoració de les ofertes.

En data 5 de febrer de 2014, la Secretària General de l'Ajuntament ha emès informe preceptiu.

Tenint en compte el pressupost de licitació, que ascendeix a 996.620,00 €, IVA exclòs, així com el valor estimat del contracte, que ascendeix a la quantitat de 4.385.128 €, sense incloure l'IVA (2 anys de contracte més 2 de pròrroga i un 10% per a l'eventual modificació prevista al plec), i les condicions juridicoadministratives i tècniques del contracte.

El present contracte s'adjudicarà pel procediment obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració, en virtut dels articles 138.2, 150, 157 i següents del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic (en endavant TRLCSP) i la tramitació de l'expedient serà ordinària, de conformitat amb els articles 109 i següents del mateix text refós. Al tractar-se d'un contracte de serveis inclòs a la categoria 25 (serveis socials i de salut), no es troba subjecte a regulació harmonitzada. De conformitat amb els articles 109 i 110 del TRLCSP.

D'acord amb l'informe jurídic preceptiu, de data 5 de febrer de 2014, emès per la Secretària General de l'Ajuntament de Girona.

De conformitat amb l'acord Plenari d'Aprovació del Cartipàs Municipal de 12 de juliol de 2011 i la Disposició Addicional Segona del TRLCSP, i tractant-se d'un acord sobre contractació administrativa la quantia del qual supera els 2.000.000 euros, l'òrgan de contractació per a aquest contracte serà el Ple de l'Ajuntament.

Vist el previst a l'article 8 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, que regula la delegació de competències, determinant que els òrgans de les Administracions Públiques podran delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa administració, encara que no siguin jeràrquicament dependents, o en els organismes i entitats públiques que depenguin d'aquesta o estiguin vinculades a la mateixa.

D'acord amb l'article 8.6 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, la delegació de competències caldrà publicar-la al Butlletí Oficial de la Província.

En ús de les atribucions conferides en virtut de l'acord Plenari d'Aprovació del Cartipàs Municipal de 12 de juliol de 2011 i la Disposició Addicional Segona del TRLCSP.

Primer.- INICIAR l'expedient de contractació administrativa que ha de regir la licitació del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, incorporant-hi la documentació a que fa referència l'article 109 del TRLCSP.

Segon.- APROVAR, de conformitat amb l'article 110 del TRLCSP, l'expedient de contractació administrativa abans esmentat, pel preu de licitació anual màxim de nou-cents noranta-sis mil sis-cents vint euros (996.620,00 €) IVA exclòs.

L'import anual màxim de la despesa ascendeix a un milió trenta-sis mil quatre-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta cèntims (1.036.484,80 €) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en nou-cents noranta-sis mil sis-cents vint euros (996.620,00 €), de pressupost net, més trenta-nou mil vuit-cents seixanta-quatre euros amb vuitanta cèntims (39.864,80 €) d'IVA calculat amb un tipus del 4 %.

La durada del contracte serà de 2 anys, i es podrà prorrogar per dues anualitats més, per mutu acord de les parts manifestat de forma expressa, fins a un màxim de 4 anys, de conformitat amb l'article 303.1 del TRLCSP.

Tercer.- APROVAR el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques que han de regir la contractació dels serveis abans esmentats, tal i com determinen els articles 115 i 116 del TRLCSP i 67 i 68 del Reglament General de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques.

Quart.- APROVAR la despesa del servei que es finançarà amb càrrec a la partida 2014 512 23300 22610 Programa Atenció a Domicili, del Pressupost municipal.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Cinquè.- CONVOCAR licitació i tramitar l'expedient de contractació ordinària de conformitat amb l'article 110 del TRLCSP, que es tramitarà pel procediment obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració, en virtut dels articles 138, 150 i 157 i següents; no subjecte a regulació harmonitzada; i procedir a la seva publicació en el BOP i al Perfil del contractant, amb caràcter urgent, de conformitat amb l'article 142.1 i 142.4 del TRLCSP.

Sisè.- DELEGAR a l'Alcaldia Presidència, tan àmpliament com ho permeti la legislació vigent, la facultat per a requerir la documentació prevista a l'article 151.2 del TRLCSP al licitador que hagi presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa, així com les prerrogatives d'interpretar el contracte, resoldre els dubtes que n'ofereixi el compliment, modificar-lo i acordar les seves possibles pròrrogues.

Acordada la delegació, caldrà procedir a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província.

Dels Decrets aprovats en referència a la present delegació, i referents a les possibles modificacions i pròrrogues del contracte del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal en el municipi de Girona, se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delega d'Hisenda i Règim Interior, qui explica, l'objecte del contracte és la prestació del servei d'atenció domiciliària a

persones o famílies amb dificultat de desenvolupament o manca d'autonomia personal que es realitzaran al domicili de les persones que els Serveis Socials d'aquest Ajuntament hagin assignat a la prestació dels serveis. Aquest servei inclou dues prestacions: el servei d'atencions personals i el servei de cura de la llar. El contracte, la durada del contracte és de dos anys, es podrà prorrogar-ne dos, d'un més un, per tant, fins a un màxim de quatre. El preu de licitació anual és de 996.620 euros, IVA exclòs, dels quals 837.500 corresponen a atencions personals i 159.120 corresponen a la cura de la llar. Dir que hem posat una clàusula social la qual diu que la finalitat de promoure el treball, per tal de promoure el treball de les persones amb dificultats, la clàusula diu que les baixes i les substitucions de personal que l'empresa adjudicatària d'aquest contracte hagi de cobrir hauran de ser entre persones que es trobin en situació legal d'atur o entre col·lectius de particulars dificultats d'inserció en el mercat laboral, tal com estableix l'article 2 de la Llei 27/2002.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, nosaltres volem dir que ens sap greu que es tregui un nou contracte, un contracte important en aquest Ajuntament sense que la comissió que estem estudiant la contractació social, les clàusules socials, doncs, no hagi arribat a unes conclusions. Quan vam presentar aquesta demanda, varem demanar que si podia ser, doncs, a l'acabar l'any ja tingués els seus primers resultats i ja es poguessin aplicar en els nous contractes del 2014. Estem al mes de febrer i el més calent està a l'aigüera. L'altre dia vam tenir una... Bé, doncs, almenys no tenim notícies que sigui l'aigüera més plena, diguem-ho així, o més freda o més calenta, com en vulguin dir, sinó que sabem, doncs, que no hem vist cap nova documentació. I, és clar, ens preocupa, perquè van sortint contractes importants que creiem que ja podrien contemplar aquestes clàusules socials, a les quals es vam comprometre amb les entitats del tercer sector i a les quals crec que hem de donar una resposta al més aviat possible. I de moment les coses no estan anant en aquesta direcció. Nosaltres demanàriem, una pròrroga de sis mesos, és a dir demanar que no es faci ara, que no s'iniciï l'aprovació de l'expedient de contractació, sinó que esperem una pròrroga, donem una pròrroga de sis mesos per tal que tinguem ja els resultats d'aquesta Comissió de Contractació i així puguem buscar nous sistemes per atendre tot tipus de persones que es puguin presentar en aquests nous contractes que apareguin a l'Ajuntament.

Intervé la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, jo també em sumo al que ha dit la regidora Terés en el sentit que ens hagués agradat que aquest contracte es tramités més endavant, perquè la Comissió per a la Contractació Responsable està en marxa. Es podria fer perquè, en realitat, el contracte que ara està vigent acaba a l'abril i amb la pròrroga, doncs, podríem arribar fins a final d'any i tal. No obstant això, jo m'he estudiant a fons totes les clàusules i crec que és un contracte amb unes clàusules que s'han treballat bastant bé. I també reconec, la importància de la clàusula social que s'incorpora en aquest contracte que va una miqueta més enllà de les que normalment s'inclouen en altres expedients, com ha explicat vostè, la regidora, en el sentit que afavorirà la contractació de persones que estan a l'atur o que tenen dificultats d'inserció. Per tant, el nostre vot en aquest cas serà favorable.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui exposa, en primer lloc, dir a la senyora Terés, Barcelona va estar un any per estudiar tot això, varen estar un any per fer l'estudi i encara tot just ho estan començant a implementar, ells mateixos ens han dit que encara no podien donar resultats perquè havien començat ara el mes de gener, el senyor que va venir, el senyor Miró, que ens va venir a fer l'exposició l'altre dia. No sé quan vàrem aprovar la moció d'aquesta comissió, però sí que dir que crec que fa un mes, mes i mig o dos, ens hem reunit ja dos o tres vegades. Nosaltres anem al ritme

que es pot. Els serveis tècnics estan fent molta feina per estudiar tot aquest tercer sector com posar-ho en les clàusules socials i com fer el que varem establir. Farem més reunions. Hem fet ja dues o tres comissions i crec que això ha d'anar al seu ritme, i el seu ritme és que tot just, si ha tardat un any Barcelona, nosaltres no tardarem un any, potser tardarem dos o tres mesos, perquè tampoc ells ens poden donar els resultats. També li recordo que quan ens varen dir que Barcelona només tenien 12 milions d'euros que feien en el tercer sector, contractacions, nosaltres en tenim 6; per tant, d'un pressupost com el de Barcelona és incomparable al de Girona. Per tant, no anem pas tan malament. Pel que fa a aquest contracte, era molt difícil establir unes clàusules i llavors varem optar per aquesta clàusula, per què? Perquè aquesta gent..., s'ha de subrogar el personal i, per tant, si han de subrogar el personal, tu no pots exigir que aquestes persones tinguin una quantitat, o sigui, que contractin nou personal per tal de complir les normes. Per tant, com l'ha de subrogar i no poden contractar, què és el que es va establir? Es va establir que quan hi haguessin baixes contractessin, estaven obligats a contractar gent en situació d'atur i gent en situacions especials.

Intervé la Sra. Terés, qui exposa, estic d'acord que és veritat que potser han introduït alguna petita millora, però, és clar, han de donar satisfacció a aquesta comissió, o sigui, aquí hi va haver un plantejament molt seriós d'aquest Ple d'avançar en l'estudi. Fa més de dos mesos, varem començar al novembre. La primera reunió, sí, jo hi era, era el mes de novembre, se'n va fer una altra al desembre i ara se n'ha fet una altra. La de l'altre dia precisament era només informativa, no varem avançar en el document, no varem avançar en el document que fa el mateix Ajuntament. Llavors, jo crec que hem de posar una mica celeritat, mentrestant van passant contractes importants. I el plantejament no era el de la reserva de places per a persones, amb exclusió social, sinó precisament el plantejament em penso que era absolutament revolucionari, era un plantejament molt interessant d'atendre, doncs, la ciutadania que està en pitjor situació. I penso que això, doncs, si ho ha pogut fer l'Ajuntament de Barcelona, evidentment que encara ho ha de poder fer més l'Ajuntament de Girona. Bé, només demano això, que intentin, doncs, els proposàvem això, ajornar sis mesos treure aquest contracte i, doncs, acabar de tenir les conclusions, que s'hi hem d'anar tan de pressa, potser ja ho tindrem d'aquí a sis mesos.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui exposa, dir que vostès saben que quan ens varen venir a explicar l'altre dia el senyor Miró l'experiència a Barcelona ens va dir que ells havien creat una comissió mixta, que no havien tingut només en compte el tercer sector, sinó que totes les entitats i tots els ens els havien implicat, com era PYMES i altres tipus d'entitats. Vostès diuen que a vegades anem massa de pressa en coses i massa a poc a poc en altres, per tant, jo l'únic que li dic és que tot ha de tenir el seu temps i s'han de fer les coses ben fetes. I, per tant, per fer les coses ben fetes haurem potser també de crear una comissió mixta com es fa a Barcelona i fer tots els passos que s'han fet a Barcelona, que sap vostè que ells són dotze mesos. Per tant, nosaltres potser ho fem en tres, però tampoc ho farem en un o dos i més quan no teníem coneixement de tot el que comportava.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit Sr. Palomares i cinc abstencions dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

8. Autoritzar la pròrroga per a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris en el municipi de Girona

Per acord de Ple, en sessió ordinària celebrada el 23 de desembre de 1998, es va autoritzar a l'empresa Funerària Poch, SA per a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris en el municipi de Girona per un termini màxim de 15 anys.

Per resolució de l'Alcaldia de 9 de juny de 2005, es va atorgar llicència ambiental (05/0138) de Serveis Funeraris amb incineració i tanatori a favor de Funerària Poch SA (NIF A17434218), amb adreça a la carretera Sant Feliu, 36 de Girona.

Per resolució de l'Alcaldia de 10 de juny de 2009, es va atorgar un canvi de titular a favor de l'empresa Pompes Fúnebres Girona SLU (NIF B50750629) i posteriorment segons acord de la Junta de Govern Local de 30 d'octubre de 2009, l'Ajuntament de Girona, va atorgar autorització a favor de l'entitat mercantil Pompas Fúnebres de Girona, SLU (NIF B50750629) per a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris en el municipi de Girona per un termini que finalitzaria el 23 de desembre de 2013, com a conseqüència de la fusió per absorció de Funerària Poch, SA per part de la referida entitat mercantil, restant aquesta subrogada amb tots els drets i obligacions derivades de l'autorització de data 23.12.1998.

La JGL de l'Ajuntament de Girona, en data 29 de juliol de 2010, atorgà autorització i canvi de titular a favor de l'entitat mercantil Mémora Servicios Funerarios, SL (NIF B81693442) per a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris en el municipi de Girona per un termini que finalitzaria el 23 de desembre de 2013, com a conseqüència de la fusió per absorció de Pompas Fúnebres de Girona, SLU, per part de la referida entitat mercantil, restant aquesta subrogada en tots els drets i obligacions derivades de l'autorització de data 23.12.1998.

En data 20 de desembre de 2013 (RE 2013060069), l'entitat mercantil Mémora Servicios Funerarios SL (NIF B8500112441) ha sol·licitat la renovació de l'autorització per a prestar els serveis funeraris en el municipi de Girona.

RD llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica, que va liberalitzar la prestació dels serveis funeraris.

Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, va definir els serveis funeraris com un servei essencial d'interès general i obligar a les empreses privades a obtenir una autorització municipal prèvia per exercir aquesta activitat. Va definir uns principis generals per les ordenances municipals sobre serveis funeraris. L'Ajuntament de Girona en sessió plenària celebrada el 10 de febrer de 1998 va aprovar definitivament l'Ordenança general sobre la prestació dels serveis funeraris en el municipi de Girona.

Directiva 2006/123/CE del Parlament europeu i del consell relativa als serveis en el mercat interior, transposada mitjançant la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici i la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Decret Legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per l'adequació de les normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del consell, de 12 de desembre de 2006. Aquesta va modificar la Llei 2/1997 en quan als requisits necessaris i mínims per

a exercir l'activitat que poden ser exigits en les ordenances municipals. Llei 20/2009, d'11 de novembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, modificada per la Llei Òmnibus i per la Llei 5/2012.

Primer.- Autoritzar a l'empresa Mémora Servicios Funerarios, SL amb NIF B85012441 la pròrroga per a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris, en el municipi de Girona , pel termini de tres anys , que finalitzarà el 23 de desembre de 2016, actualitzant la fiança fins a 89.280 € i explicitant el que fa referència al magatzem de fèretres , d'acord amb l'art.21 b) i c) de l'Ordenança general sobre la prestació dels serveis funeraris .

Segon.- Aquesta autorització resta subjecta a l'observança dels principis d'universalitat, accessibilitat, continuïtat i respecte dels drets dels usuaris, a les determinacions de la referida ordenança municipal i a prestar gratuïtament el servei de gestió administrativa dels cementiris municipals.

Tercer.- Donar compte, dels preus del 2014 per a la prestació dels serveis funeraris en el terme municipal de Girona, d'acord amb el que preveu l'art.16.3 de la referida ordenança municipal.

Quart.- Comunicar al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i al Registre Civil, el contingut d'aquest acord , en execució de la disposició addicional 8a de l'esmentada ordenança

Cinquè.- Sol·licitar el canvi de titular de la llicència municipal de l'activitat de serveis funeraris amb incineració-tanatori ubicada a la Ctra. Sant Feliu, 36-38, donat que hi ha un canvi de NIF i revisar aquesta llicència municipal atorgada a l'establiment , en els aspectes mediambientals, presentant una avaluació ambiental verificada davant l'Ajuntament i de l'Oficina de Gestió Ambiental Unificada del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, abans de finalitzar el 2018.

Presenta la proposta el Sr. Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, com vostès saben segurament, l'any 1996 hi va haver un Reial decret que liberalitzava l'activitat econòmica i, per tant, també va liberalitzar la prestació dels serveis funeraris que fins a aquell moment havien estat concessions municipals. La llei del 1997 va definir els serveis funeraris com un servei essencial i d'interès general i obligava les empreses funeràries a sol·licitar una llicència municipal. L'any 1998 l'Ajuntament va aprovar definitivament una ordenança municipal sobre la prestació d'aquest servei funerari a la ciutat i el mateix desembre de 1998 es va autoritzar l'empresa Funerària Pou Societat Anònima a la prestació i desenvolupament dels serveis funeraris a la ciutat pel termini de quinze anys. Més tard, al juny del 2011, al Consell de Ministres es va aprovar un projecte de llei de serveis funeraris que regulava el servei, però aquesta llei va decaure per la convocatòria de les eleccions generals. Ara ens trobem amb una llicència que ha caducat el 23 de desembre i que l'empresa ha demanat la seva renovació amb el nom de Mémora Servicios Funerarios Sociedad Limitada, i que en aquest acord es proposa donar-los la llicència per tres anys i aquest termini és el que preveu per actualitzar l'ordenança municipal del servei funerari i adequar-la a la modificació de la Llei de serveis funeraris del 1997, que la Generalitat va aprovar l'any 2010.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, senyor Fàbrega, no és una llicència, o sigui, l'Ajuntament ja no dona llicències, sinó que dona una pròrroga per la prestació i desenvolupament d'un servei, que és un

concepte diferent. Bé, nosaltres no entenem, en primer lloc, el perquè de la pròrroga de tres anys que es vol concedir a l'empresa, a la multinacional americana, hauríem de dir, Mémora, perquè creiem que és excessiu. La nostra proposta és que la pròrroga pogués ser d'un any. D'un any, per què? Primer perquè creiem que s'ha d'estudiar molt més a fons quines són, quina és la realitat d'aquest tema a la nostra ciutat, per una banda, quantes persones s'estan atenent, és que costa una mica parlar d'aquest tema, francament. Quantes persones mortes es tracten en aquests funeraris, quantes persones tenen assegurances. Vostès saben que abans aquest era un tema molt instaurat a la cultura de la nostra societat on les persones anaven pagant una assegurança de per vida per pagar-se l'enterrament, tot això ha fet un canvi espectacular, un canvi molt gran, quines són aquestes tendències actuals. És a dir, no tenim un mapa, no tenim una radiografia de quina és la realitat d'aquest tema a la nostra ciutat. I, per tant, creiem que caldria un estudi a fons també per saber quines són les noves necessitats i les noves realitats. Ens preocupen diverses coses, ens preocupa, per una banda, aquesta mena de pacte entre les empreses que es dediquen a aquest sector, un pacte de no-agressió, perquè ens podríem preguntar com és que no hi ha competència? S'hi han fixat vostès si en cap municipi de Catalunya ni del territori espanyol no hi ha competència, hi ha una empresa o una multinacional instal·lada en una ciutat o en un municipi i no n'hi ha cap altra que li faci competència. Per què? Si està liberalitzat el sistema, què passa? Doncs la raó és perquè hi ha un pacte de no-agressió mútua en el qual un càrtel, podríem dir, en el qual tothom es reserva el seu territori i això assegura també que els preus siguin alts. O no hi havien pensat en això? Si hi ha competència, doncs això permetria baixar els preus. La liberalització precisament el que buscava és el rebaixar els preus per a la ciutadania, perquè parlem clarament i ja sé que és un tema una mica així complicat, però parlem clarament, què costa avui una persona utilitzar els serveis funeraris de moltes ciutats, no només de Girona. Per tant, això creiem que, si hi hagués una veritable liberalització del sistema, baixarien els preus i per a les persones representaria uns costos molt menors. Ens preocupa també saber exactament quines són les competències municipals al respecte, si estan ben delimitades o no ho estan. En aquests moments crec que no hi ha una informació prou clara de saber quines són aquestes competències. Ens preocupen moltes qüestions. Ens preocupa també, ja que ens plantegem el tema de costos, l'elevat cost que suposa utilitzar els serveis funeraris a la nostra ciutat i les dificultats per rebaixar-lo. El regidor que hi havia hagut en aquest Ajuntament que portava aquest tema, l'Enric Pardo, va intentar negociar amb aquesta multinacional que tenim a Girona per buscar preus més econòmics, caixes de cartró, per exemple, que s'utilitzen arreu d'Europa, que són dignes –suficientment dignes–, però que representen uns preus econòmics per a les persones que no poden pagar. Perquè no ens plantegem, per exemple, també imposar, ja que vostès modificaran també l'ordenança, per exemple aplicar tarifació social en els preus del que són els serveis funeraris? I exigir que tothom pagui segons els seus ingressos. Perquè ara només hi ha un hotel: o ets un pobre de solemnitat, que es deia abans, i per tant si tens un enterrament senzillet en els serveis funeraris, però després tens una fossa comú, i això sí que són competències municipals, vas al forat directament i, en canvi, no hi ha una gradació en funció dels ingressos de les famílies, etcètera. Veuran que hi ha molts interrogants. I que pensem que s'hauria de fer un estudi seriós a fons i per fer això amb un any en tenim prou i, d'aquí a un any, doncs fem un plantejament ben fet del tema. No ho sé, nosaltres els fem aquesta proposta i m'agradaria saber si podria ser recollida.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, aquest punt que es tracta ara en aquest Ple municipal és des del nostre punt de vista un punt molt i molt important per a la ciutat. Per desgràcia he tingut un parell de males experiències

en els últims temps i l'última en relació amb aquest tema va ser especialment traumàtica i vaig poder copsar per dintre com funciona aquesta indústria i com de cruel a vegades en pot arribar a ser. És per tot això que nosaltres pensem que cal que això, la privatització dels serveis funeraris, sigui objecte d'un debat ciutadà que des del nostre punt de vista les administracions no poden eludir. El senyor Fàbrega ja ha esmentat el decret de l'any 96 que va suposar la liberalització dels serveis funeraris al conjunt de l'Estat espanyol, un decret que va donar sortida a l'aprovació d'altres lleis i d'altres decrets legislatius que es van saldar amb la privatització al conjunt de l'Estat espanyol i al nostre país, a Catalunya, amb moltíssims municipis que van privatitzar els serveis funeraris. Aquella onada privatitzadora es va transformar en un monopoli, com ha dit la senyora Terés, que a l'Estat espanyol bàsicament controla Mémora, que és efectivament un grup internacional de capital privat dels Estats Units, i un altre grup que és Funespaña. La majoria dels municipis tenen els serveis funeraris externalitzats i privatitzats amb aquestes empreses. Estem parlant d'un monopoli, efectivament, i un monopoli tothom sap que inclús des de la perspectiva capitalista que vostès defensen amb tant de fervor, doncs hauria de ser per facilitar la competència, però això no es produeix aquí, perdó, el monopoli el que fa és restringir la competència, capta els serveis i segresta el negoci només per al seu benefici, per als seus interessos. L'any 2010 l'Ajuntament de Girona va decidir que s'atorgava aquesta autorització a Mémora, a favor de Mémora, perquè prestés aquests serveis funeraris, i això ara ha acabat de finalitzar i ara per això s'està plantejant que fem una nova pròrroga que des del nostre punt de vista, tres anys de pròrroga és excessiu, tres anys de pròrroga per a una empresa privada com és Mémora és excessiu, no és res més que un xec en blanc perquè aquesta gent pugui continuar fent negoci amb la seva indústria que, des del nostre punt de vista, fan negoci d'una forma indiscriminada i exagerada. Nosaltres pensem que efectivament no podem acceptar una pròrroga de tres mesos i que inclús des de la seva perspectiva això s'hauria de reduir. Aquesta pròrroga no hauria de ser superior a un any, per part nostra hauria de ser inclús menor. Dit això, la nostra posició com a grup municipal és que aquest Ajuntament hauria de recuperar serveis públics que han estat privatitzats i externalitzats, igual que en molts altres municipis, amb el resultat que, des del nostre punt de vista, no és positiu ni satisfactori. Per tot això nosaltres els plantejarem en les properes setmanes i mesos un pla de remunicipalitzacions i recuperació dels serveis públics, malgrat els decrets del PP i les lleis d'estabilitat pressupostària, i ho farem perquè pensem que la democràcia no es pot limitar des dels mercats i des de les impositions dels mercats, com és el fet que no puguin haver-hi empreses públiques, ni serveis públics. Pensem que els ciutadans i les ciutadanes de Girona tenen dret a morir-se amb dignitat, tenen dret a tenir uns serveis funeraris assequibles i a l'abast de tothom, i no acceptem de cap de les maneres que en el moment de la mort també hi hagi d'haver-hi classes i diferències socials. Totes les persones, tots els éssers humans som dignes i pensem que les administracions públiques hem de vetllar perquè tothom tingui uns mínims de dignitat. I pensem que continuar amb aquests serveis privatitzats i en mans de Mémora no és la millor mesura perquè això es pugui fer efectiu. Per això nosaltres votem en contra d'aquest punt.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en el nostre cas, si ho tenim ben entès, i jo sentint ara els regidors que m'han precedit en l'ús de la paraula, penso que potser hi ha alguna cosa que jo no he acabat d'entendre i, per tant, li demano al senyor Fàbrega que ens ho aclareixi. Jo el que entenc és que no fem una concessió, sinó que autoritzem aquesta empresa que presti aquests serveis en règim de lliure competència, és a dir, si ve un altre operador i també sol·licita una autorització també per rebre-la. És així? Jo vaig estar preguntant si hi havia altres empreses que s'haguessin interessat per prestar aquest tipus de

serveis a la ciutat i la resposta que em van donar els serveis tècnics va ser que no era així. En tot cas, jo crec que el que fem ara en aquest moment, si ho entès bé, és autoritzar aquesta empresa que presti aquest servei. Per descomptat, si compleix les condicions de l'ordenança, és difícil no autoritzar-lo, per tant, no ens oposarem pas que es faci aquesta autorització, lògicament. Però, en canvi, sí que el fet que ens hagin portat aquest punt a aprovació ha fet que ens interesséssim de nou per l'estat de la legislació que hi ha amb relació a aquest tema. Perquè una de les coses que nosaltres tenim entesa és que l'ordenança de serveis funeraris, que està en vigor en aquest Ajuntament des de l'any 98, es volia revisar justament perquè un cop aprovada la directiva de serveis fos més efectiva la liberalització del servei i no es va revisar pendent de l'actualització legislativa que semblava imminent, quan l'any 2011 el Govern Zapatero va entrar al Congrés el projecte de llei de serveis funeraris. Aquest era un projecte de llei que el Govern de Zapatero, com els deia, va entrar al Congrés dels Diputats per fer efectiva aquesta liberalització, comportava tota una sèrie de mesures que el que feien era exigir que es modifiquessin les condicions per autoritzar la prestació d'aquests serveis, perquè verdaderament facilitessin l'accés d'altres operadors en aquest mercat –em sap greu parlar així, però finalment és així. L'Ajuntament quan va arribar no havia renovat l'ordenança esperant el canvi legislatiu. Aquest canvi legislatiu no es va produir perquè es va fer la convocatòria d'eleccions i, per tant, va quedar pendent la tramitació parlamentària d'aquest projecte i des que hi ha el nou Govern no s'ha tramitat i no hi ha un nou projecte de llei. Per tant, entenent que de moment difícilment hi haurà un nou projecte de llei, jo crec que el que sí que li hauríem de demanar, senyor Fàbregas, és que comencés la revisió per fer una nova ordenança. Vostè avui ens ha dit "això es pot deixar per més endavant", jo crec que això valdria la pena posar-s'hi, posar-s'hi perquè s'ha d'actualitzar. Llavors, per part del nostre grup li demanem que tingui en compte l'informe que va fer l'Autoritat Catalana de Competència sobre el nivell de competència a Catalunya dels serveis funeraris. Aquest informe que es feia a la llum del projecte de llei de serveis funeraris donava tota una sèrie de recomanacions a l'hora de modificar les condicions que posen els ajuntaments a les empreses per autoritzar-les, deia que d'alguna manera es rebaixessin, mantenint les garanties de bon servei, les garanties sanitàries, les prestacions mínimes, les garanties, en fi, que aquest servei es presta amb dignitat, doncs donava tota una sèrie de consells, per exemple, que es poguessin utilitzar, facilitar l'accés dels operadors als tanatoris ja implantats o revisar les normes vigents sobre els tanatoris, etcètera. Per tant, de manera que, això, totes aquestes recomanacions les puguin tenir en compte i verdaderament accelerin una mica no pas a no autoritzar el servei, perquè segur que si es redueixen algunes de les condicions, una empresa que les compleix totes les seguirà complint per sobre d'allò que sigui exigible amb una nova normativa, però sí que li demanem que espavilini amb la revisió de l'ordenança.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, això és exactament com diu vostè, senyora Bosch, senyal que quan va anar a preguntar als serveis tècnics li varen explicar bé. Com que no està fet aquest estudi que diu la senyora Terés i la intenció era de fer-lo, la veritat és que ara el primer que s'ha estat fent és treballar en l'autorització a aquesta empresa, perquè venia d'una autorització de quinze anys, i va semblar com que precisament es vol fer aquest estudi per estudiar el mercat funerari i es vol modificar l'ordenança, doncs els serveis tècnics varen dir que en tres anys potser el nou Govern de l'Estat aprovaria la normativa dels serveis funeraris i així ja ho acabàvem tot. I aquesta és la raó dels tres anys. Amb el benentès que aquesta autorització no té efectes econòmics amb el servei, vull dir que una cosa està deslligada de l'altra i per això havíem pensat que aquests terminis no afectaven la qüestió econòmica dels enterraments. I si d'altres empreses vénen aquí a oferir els serveis o no vénen, és clar,

ara per ara Girona l'ordenança que té és molt restrictiva, quant a nombre de sales de vetlla, tanatoris, sala de cerimònies, vehicles, i el que es tracta precisament és d'ajustar l'ordenança a les necessitats de la ciutadania.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit Sr. Palomares, tres vots en contra del grup municipal de la CUP i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura i dues abstencions del grup municipal d'ICV-EUiA.

9. Revisar les tarifes del servei de taxi per a l'any 2014 sol·licitada per les associacions empresarials del taxi STAC i AETAL.

S'ha desestimat la proposta següent:

Mitjançant escrit presentat en data 7 de gener de 2014 i número de registre d'entrada 2014000579, les associacions empresarials del taxi STAC i AETAL han sol·licitat incrementar les tarifes del taxi per l'any 2014.

La sol·licitud conté la següent proposta:

Concepte	Tarifa sol·licitada

- Tarifa 1 (Laborables de 21:00h a 7:00h, dissabtes, diumenges i festius).	
Baixada de bandera.....	4,70
Km de recorregut.....	0,98
Hora d'espera.....	19,41
Tarifa 2 (Laborables de 07:00 a 21:00h).	
Baixada de bandera.....	2,35
Km de recorregut.....	0,98
Hora d'espera.....	19,41
Suplements	
Sortida de l'estació d'autobusos i RENFE.....	0,85
Paquets superiors a 55x35x35 (cm).....	0,60
Animals domèstics.....	0,60
Avís telefònic.....	1,90
Nit Nadal i Cap d'Any.....	1,90

Atès que l'increment mitjà de les tarifes dels serveis d'autotaxis per a l'any 2014 aprovat per la Comissió de Preus de Catalunya és del 2%, segons certificat emès per la Secretària de la Comissió de Preus de Catalunya de data 19 de desembre de 2013. L'esmentat increment s'aplicarà d'acord amb el Decret 339/2001, de 18 de desembre, pel qual s'estableix un sistema simplificat per a l'actualització dels preus i les tarifes regulats al Decret

149/1998, de 28 d'abril, sobre el règim procedimental dels preus autoritzats i comunicats.

L'article 2.2 del Decret 339/2001, de 18 de desembre, estableix que es poden acollir al procediment simplificat totes les empreses que en l'exercici corresponent els sigui suficient un augment de tarifes igual o inferior al percentatge aprovat.

En el quadre següent es mostren les tarifes vigents i les tarifes màximes que es poden autoritzar de conformitat amb allò establert per la Comissió de Preus de Catalunya.

Concepte	Tarifa vigent	Increment Autoritzat
2%		

--		
Tarifa 1 (tots els dies de 21.00h. a 07.00 h.)		
Baixada de bandera	4,60	4,70
Km de recorregut	0,96	0,98
Hora d'espera	19,03	19,41
Tarifa 2 (tots els dies de 07.00h a 21.00h)		
Baixada de bandera	2,30	2,35
Km de recorregut	0,96.....	0,98
Hora d'espera	19,03.....	19,41
Suplements		
Sortida de l'estació d'autobusos		
i RENFE	0,85.....	0,85
Paquets superiors a 55x35x35cm	0,60.....	0,60
Animals domèstics	0,60.....	0,60
Avís telefònic	1,85.....	1,90
Nit Nadal i Cap d'Any	1,85.....	1,90

D'acord amb el Decret 339/2001, de 18 de desembre, pel qual s'estableix un sistema simplificat per a l'actualització dels preus i les tarifes regulats al Decret

149/1998, de 28 d'abril, sobre el règim procedimental dels preus autoritzats i comunicats.

D'acord amb el Reglament Regulador del Servei d'Autotaxis de l'Ajuntament de Girona.

Primer. Estimar la proposta efectuada pels sindicats AETAL i STAC, per adequar-se a l'increment mitjà autoritzat per la Comissió de Preus de Catalunya per l'any 2014.

Segon. Calcular les tarifes d'acord amb l'increment del 2% autoritzat per la Comissió de Preus de Catalunya per l'any 2014.

Tercer. Autoritzar l'aplicació de les següents tarifes del servei públic d'autotaxis d'aplicació dins del terme municipal (IVA inclòs):

Concepte	Tarifa autoritzada

-	
Tarifa 1 (tots els dies de 21.00h a 7.00h)	
Baixada de bandera.....	4,70
Km de recorregut.....	0,98
Hora d'espera.....	19,41
Tarifa 2 (tots els dies de 7.00h. a 21.00 h.)	
Baixada de bandera.....	2,35
Km de recorregut.....	0,98
Hora d'espera.....	19,41
Suplements	
Sortida de l'estació d'autobusos i RENFE.....	0,85
Paquets superiors a 55x35x35 (cm).....	0,60
Animals domèstics.....	0,60
Avís telefònic.....	1,90
Nit Nadal i Cap d'Any.....	1,90

Presenta la proposta el Sr. Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, en aquest punt el que faig és elevat a aquest Ple la demanda que fan els dos sindicats de taxi de Catalunya STAC i AETAL en representació de Girona per tal que es pronunciïn sobre l'augment de les tarifes en un 2 per cent segons la relació que tenen vostès.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, mirant la Comissió de Preus de Catalunya, aquesta Comissió de Preus autoritza estrictament els preus de tres temes, un és el subministrament d'aigües a poblacions, un altre és el transport urbà de viatgers i un altre les companyies ferroviàries d'àmbit autonòmic. És a dir, hi ha una Comissió de Preus de tot Catalunya i autoritza els preus d'aquests tres temes, i precisament un d'ells és el que ens plantejem aquí, el de l'increment d'un 2 per cent, que és el màxim que ha autoritzat aquesta Comissió de Preus de Catalunya. A veure, repassant dades, mirant l'IPC, per exemple, l'IPC del 2013 era un 0,2%, això del 2%, és a dir, que la mateixa Generalitat ja autoritzi un preu que pugui pujar un 2% quan l'IPC és un 0,2%, bé, ens sorprèn una mica. A més a més, aquests dos sindicats d'empresaris taxistes ja van venir l'oportunitat també de posar propagandes als cotxes, per tant, ja van poder, diguéssim, guanyar uns diners més en relació amb el que haguessin pogut fer fent només els seus serveis. I també valorant que, és clar, els increments possiblement deuen tenir les seves justificacions per arribar al 2%, però hi ha moltíssims altres sectors, moltíssims, que si poguessin, si també estiguessin sota l'empara d'aquesta Comissió de Preus de Catalunya, probablement també necessitarien fer un increment d'aquestes característiques. I molts altres, la majoria, no només no els poden fer, sinó que molts d'ells fins i tot han estat retallats per sota, per tant, podríem dir amb números negatius.

Per tant, la nostra proposta seria que, bé, una mica més enllà fins i tot d'aquest l'increment de l'IPC que és el 0,2% plantejàvem que aquest increment fos del 0,5%, podríem arribar a acceptar això; però un 2%, no. Però, a més a més, hi ha una altra qüestió i és que, perdonin, però fem una mica el ridícul, perquè decidim el que decidim en aquest Ple la competència no és d'aquest Ple, sinó que és de la Generalitat de Catalunya, i a mi no m'agrada jugar a cuinetes, ja m'ha passat l'edat. És a dir, no m'agrada jugar aquí a discutir temes, a votar-los, prendre decisions, quan després són altres que passaran olímpicament del que decidim en aquest Ple i ho decidiran. Per tant, no m'agrada aquest tipus de democràcia en la qual se'ns fa jugar.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per anar per feina, nosaltres no estem d'acord amb aquest increment del 2% que ve determinat per aquesta Comissió de Preus de Catalunya, pensem que no són moments de fer més increments de tarifes perquè està havent-hi increments de tarifes per terra, mar i aire, i el conjunt de la ciutadania això ho està patint des de molts àmbits. A més a més, aquí estem parlant del sector del taxi i si parlem de taxi vol dir que parlem de mobilitat i, des del nostre punt de vista, un dels principals problemes que tenim a les ciutats és precisament un model de mobilitat basat en l'ús del vehicle privat individual –això m'ho hauran sentit dir a mi infinitat de vegades, però és el que hem defensat sempre i el que continuarem defensant. És per això que, quan s'incrementen tarifes, ja sigui en l'àmbit de l'Àrea Metropolitana de Barcelona o en l'àmbit de la nostra mateixa àrea metropolitana, s'incrementen tarifes del transport públic, s'incrementen tarifes dels trens i de diversos mitjans doncs fa un flac favor a la mobilitat sostenible, i fa un flac favor a la lluita contra el canvi climàtic, i fa un flac favor a la lluita per una ciutat més habitable i amb més qualitat de vida. El taxi pensem nosaltres que és un sector que pot tenir molt i molt a dir en la mobilitat sostenible que es pugui generar en una ciutat. Dit això, nosaltres pensem que, abans d'abordar aquesta puja lineal de la tarifa, caldria solucionar altres problemes que té el sector del taxi, que de problemes en té molts, com per exemple que el sector del taxi està pendent d'abordar una reforma que li permeti fer una transició cap a un model de flota híbrida o mixta, la qual cosa donaria més competitivitat i donaria més prestigi al sector del taxi. Hi ha moltes reclamacions que no s'atenen com, per exemple, que a la ciutat de Girona hi hagi més parades, que es replantegin serveis. Una de les solucions que aporta el sector del taxi a un dels

principals problemes que per desgràcia hi ha hagut en aquest país és el tema de l'oci nocturn de la gent jove i la gent no tan jove que opta per sortir a les nits i que amb molt bon criteri decideix aparcar el cotxe privat i decideix optar pel transport públic o pel taxi, doncs pensem que això no s'ha explotat prou. El taxi pot prestar un molt bon servei a aquest sector de persones que volen gaudir de l'oci nocturn i que això els pot afegir un plus de seguretat i un plus de tranquil·litat que ens donaria molta seguretat a tots, inclòs a les administracions. Tot això no s'està fent, no s'estan abordant aquestes reformes, que és evident que no es poden fer només des de l'Ajuntament de Girona, efectivament hi intervenen altres administracions. Però aplicar linealment unes tarifes que des del nostre punt de vista tampoc funcionen bé, perquè no pot ser que a la tarifa 1, que s'aplica tots els dies des de les nou del vespre fins a les set del matí, és una franja horària en què encara hi ha molta gent que surt i, és clar, si en aquest tall horari hi afegim aquests increments de preus derivats del desdoblament de la tarifa, doncs això no va a favor de la innovació i de la renovació i de la modernització del sector del taxi. Per això nosaltres pensem que és poc intel·ligent fer aquestes pujades lineals, encara que depenguin de la Comissió de Preus de Catalunya, però pensem que el Ple de la ciutat té dret a pronunciar-se i a fer-ho amb contundència. I la posició del nostre grup municipal és que no donarem suport a això per les raons que els hem donat. I també agrairíem, que ja saben que hi ha una reivindicació del sector del taxi que és el famós número aquell de telèfon que ells el reivindiquen com a sector públic i que això està ara mateix privatitzat, doncs pensem que això s'hauria de desbloquejar.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, una mica arrel del que deia la senyora Terés, nosaltres som conscients que la Comissió de Preus ha autoritzat aquest increment fins –fins– a un 2%, o sigui, no ha autoritzat un 2%, sinó fins a un 2%. I, per tant, en aquest sentit, sí que considerem que possiblement, o no acabem de veure clar la necessitat d'arribar a aquest 2%, que potser l'increment podria ser més just. Nosaltres entenem la reivindicació d'aquestes dues associacions empresarials del taxi, nosaltres sabem que és un sector que també està patint la crisi i, per tant, en aquest sentit entenem aquesta demanda que fan, però tenint en compte que potser no caldria arribar a aquest 2% o podríem acabar d'ajustar d'alguna manera aquests increments, el meu grup s'abstindrà en aquesta votació.

Fa ús de la paraula el Sr. Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui explica, nosaltres ens hi oposem, s'han dit coses que nosaltres compartim. Creiem que a la ciutat de Girona el taxi té recorregut, vull dir, té recorregut de futur, potser també n'hauríem de parlar a dins del Pla de mobilitat de quina manera es pot activar i de quina manera es pot promocionar que el taxi sigui una eina, una eina que en aquests moments no s'està utilitzant segurament de la manera que a altres ciutats s'utilitza. Girona també cal dir que és una ciutat –juntament amb Salt, que el taxi el tenim unificat–, doncs que les distàncies són curtes, però no hi ha una cultura d'agafar taxis, com a altres capitals semblants a les nostres. També cal dir que la ciutat de Girona, per una de les coses que he estat mirant, si no ho recordo malament, és la cinquena capital de província de l'Estat més cara, la baixada de bandera no és barata, són quatre euros amb setanta, amb la puja que em penso que ens proposen són quatre euros amb setanta. I lògicament això tira enrere moltíssima gent tenint en compte que, per exemple, les pensions a l'Estat espanyol han pujat un 0,25% i, per exemple, els pensionistes o la gent gran és en altres ciutats com Girona molt usuària d'aquest tipus de serveis com el taxi i aquí la gent lògicament es tira una mica enrere. L'altra cosa que han comentat els altres regidors i que és veritat és la Comissió de Preus, aquesta Comissió de Preus diguem el que diguem ens supera i, per tant, doncs no té, diguem-ne, massa sentit, "salvo" que per part de les patronals i dels sindicats del taxi de Girona hi hagués una reflexió de parlar-ne, de voler-ne parlar, de voler

resoldre una mica el tema. Però també s'ha de dir que tot i haver-hi seixanta-tres llicències, em penso que aquest sector hi ha molt minifundi, per dir-ho d'alguna manera, i no sé si hi ha cinc o sis entitats que representen el sector. I, per tant, una de les coses que primer haurien de fer, són lliures, evidentment, però una de les coses recomanables és que tinguessin una veu unificada –el més unificada possible– i que també tinguessin la seva força, per dir-ho d'alguna manera. Això seria una cosa molt important. En qualsevol cas, nosaltres ens hi oposem i, per tant, votarem que no a la proposta.

Fa ús de la paraula el Alcalà, qui exposa, a veure, senyora Núria Terés, si portem el debat aquí és perquè en el ROM ens diu que la modificació de preus l'hem de portar aquí, per això és el motiu, no és per perdre el temps, és una explicació, d'acord. Referent al tema del telèfon del taxi, el que comentava també el senyor Quim Bonaventura, hi ha una mica de conflicte, no s'entenen bé entre les diferents llicències de taxi i estem intervenint jo com a regidor de l'àrea i també el Defensor del Ciutadà per mirar de desencallar aquesta qüestió i des de fa molts de mesos que estem treballant i és un tema força complex que també, si vol participar a les reunions, amb molt de gust serà benvingut. I referent a l'augment de preu vaig demanar a aquests dos sindicats –representants dels sindicats– que m'expliquessin el motiu de per què aquesta necessitat, que estem parlant de quantitats molt petites, que sí, que no deixen de ser quantitats, és un 2% i, en vistes del que em varen argumentar, el nostre vot serà favorable.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació és desestimada per dotze vots en contra dels grups municipals de PSC, CUP i ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura, onze vots a favor dels grup municipal de CiU i el regidor no adscrit Sr. Palomares i una abstenció del grup municipal del PPC.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

10. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 57-PA 115 Carrer Guillerries.

El PMU 10 Guillerries, aprovat definitivament per acord del Ple de la Corporació, en sessió del dia 4 d'abril de 2006, va ser impugnat mitjançant recurs contenciós administratiu, sobre el qual va recaure Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 990/2010, de data 23 de desembre de 2010, per la qual es declarava la nul·litat de l'esmentat Pla de Millora Urbana.

L'anterior resolució judicial fou recorreguda en cassació, i posteriorment confirmada la nul·litat de l'instrument de planejament derivat (PMU) per Sentència del Tribunal Suprem, de 16 de maig de 2013.

En execució de l'anterior resolució judicial, els serveis tècnics municipals han procedit a la redacció de la Modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 57 PA 115 Carrer Guillerries, que té com a objectiu una actuació de dotació, amb increment d'edificabilitat de 10m²; i les corresponents cessions, d'una banda del 15% respecte de l'esmentat increment d'aprofitament; i per altra les majors reserves de zones verdes i espais lliures públics, a les quals, atesa la impossibilitat material d'ubicar-les dins l'àmbit objecte de la modificació del pla general, els hi seran d'aplicació l'article 100.4 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, mitjançant valoració

econòmica, que alhora resulten suficientment compensades, per la cessió gratuïta de 21m2, incorporats anteriorment, al PMU Mercat de Santa Eugènia.

A la vista de l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ACORDAR la suspensió de llicències d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lacions o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, d'acord amb el que disposen els articles 73.2 i 74.2 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 57-PA 115 Carrer Guillerries, d'acord amb el que disposa l'article 96 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, en relació amb els articles 99 i 100 del propi text refós.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en el Butlletí Oficial de la Província, i en la premsa local.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, qui exposa, com bé vaig informar i varem debatre crec que amb molta profunditat a la Comissió Informativa, el que portem és una modificació del planejament en compliment d'una sentència dictada pel Tribunal Suprem, de 16 de maig de 2013, i és incorporar un pla de millora urbana en el planejament de la ciutat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

11. Aprovar provisionalment la Modificació puntual del Text Refós del PGOU núm. 56 de desafectació de sòls per canvi d'ubicació de l'enllaç de l'AP- 7.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 9 de desembre de 2013, va aprovar inicialment la Modificació puntual del Text Refós del PGOU núm. 56 de desafectació de sòls per canvi d'ubicació de l'enllaç de l'AP- 7.

L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6526, de 20 de desembre de 2013, en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, núm. 245, de 24 de desembre de 2013, i en el Diari de Girona, del dia 25 de desembre de 2013, pel termini d'un mes, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

A la vista de l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord

APROVAR provisionalment la Modificació puntual del Text Refós del PGOU núm. 56 de desafectació de sòls per canvi d'ubicació de l'enllaç de l'AP- 7, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, qui exposa, espero que aquesta també vagi igual de bé que l'anterior. No, és que ho trobo molt bé. Senzillament és el segon pas d'una qüestió que ja es va entrar aquí al Ple de l'Ajuntament que, si bé recorden, el traçat de l'autopista –l'accés a l'autopista– va canviar, havíem afectat uns terrenys, doncs ara seguim el pas següent, l'aprovació inicial, ara aprovació provisional, i després vindrà en el proper Ple, la definitiva.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS A LES PERSONES

12. Aprovar la modificació del reglament regulador de la participació de la comunitat educativa i de l'administració local en el control i la gestió de les llars d'infants públiques del municipi de Girona.

L'Ajuntament de Girona en sessió Plenària de data 16 de novembre de 2010, va aprovar el Reglament regulador de la participació de la comunitat educativa i de l'administració local en el control i la gestió de les escoles bressol de titularitat pública ubicades en el municipi de Girona.

Atès que des dels Consells Escolars de les escoles bressol i llars d'infants s'ha proposat ampliar la temporalització de les eleccions i des del Servei Municipal d'Educació es valora positivament la simplificació del procés tot garantint la participació de les famílies, es proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent acord.

Primer.- Aprovar inicialment la modificació dels articles 17 i 18 del Reglament regulador de la participació de la comunitat educativa i de l'administració local en el control i la gestió de les escoles bressol de titularitat pública en el municipi de Girona, per tal d'ampliar la temporalització de les eleccions dels membres dels Consells Escolars dels centres a dos anys. El text serà el següent:

Article 17.

Les eleccions per a la constitució inicial o per a la renovació del consell es duran a terme durant el primer trimestre del curs i són convocades per la persona que ocupa la presidència del consell amb un mínim de quinze dies hàbils d'antelació a la data de realització de les votacions. Bianualment, l'ajuntament fixarà les dates del procés electoral.

Article 18.

Els membres elegibles del consell es renovaran cada dos anys, sense perjudici que es cobreixin, fins al proper procés electoral, les vacants que es produeixin.

Les vacants es cobriran amb les persones pertanyents al mateix sector o col·lectiu que la persona que hagi cessat que haguessin quedat en el lloc immediatament posterior en el procés electoral.

Segon- Sotmetre aquestes modificacions a informació pública pel termini de trenta dies hàbils, mitjançant la publicació de l'anunci corresponent al BOP i al tauler d'edictes de la Corporació, per al seu examen i presentació d'al·legacions i suggeriments. S'entendran aprovades definitivament si durant aquest termini no es presenten al·legacions ni suggeriments.

Tercer- Les modificacions, una vegada aprovades definitivament entraran en vigència a partir del dia següent a la seva publicació íntegra al BOP.

Presenta la proposta la Sra. Muradàs, qui exposa, l'Ajuntament de Girona en la sessió plenària de data 16 de novembre de 2010 va aprovar el reglament regulador de la participació de la comunitat educativa i de l'administració local en el control i la gestió de les escoles bressol de titularitat pública ubicades en el municipi de Girona. Atès que des dels consells escolars de les mateixes escoles bressol i llars d'infant s'ha proposat ampliar la temporalització de les eleccions i des del Servei Municipal d'Educació es valora positivament la simplificació de tot el procés garantint la participació de les famílies, es proposa al Ple de la Corporació aprovar inicialment la modificació de dos articles del reglament regulador de la participació de la comunitat educativa i de l'Administració local per tal d'ampliar la temporalització de les eleccions dels membres dels consells escolars dels centres a dos anys.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, només volia fer una puntualització. El que va costar arribar al fet que els centres educatius d'escoles bressol municipals i llars d'infants tinguessin consells escolars de centre, això va ser tot un procés, finalment es van demanar competències a la Generalitat de Catalunya perquè a les llars d'infants també fos així, perquè creiem o creïem –i continuo creient-hi– en la veritable participació a través dels consells escolars municipals. Va costar, com deia, i jo puc entendre i comparteixo que a vegades aquests processos es fan excessivament «farragosos», excessivament complexes, i la simplificació jo vull entendre que no només vol dir fer-los cada dos anys, sinó que podria també simplificar molt més el que són els processos electorals, amb bé de la participació. És a dir, a mi em faria por que l'esperit LOMCE, per una banda, o un excés de pragmatisme poguessin limitar la participació no només de les famílies, sinó també de les mateixes educadores. Bé, votarem a favor perquè si és aquesta la decisió del conjunt del servei, doncs hi hem de votar a favor. Però, bé, jo crec que això hagués tingut altres solucions que no fessin perillar el que vol dir la representativitat i la participació.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

MOCIONS:

13. Moció que presenta el grup municipal del PSC per l'elaboració del Pla Integral de Barri del Sector Est.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

En un context de crisi econòmica com l'actual, que impacta fortament en la nostra societat i que fa patir a moltes famílies, un dels fenòmens que observem amb preocupació és el de l'increment de les desigualtats. Nombrosos estudis indiquen que la diferència entre els que tenen més i els que tenen menys ha augmentat en els darrers anys. Aquest fet, sumat a les polítiques de retallades i de contracció de la despesa pública social, provoca que no s'aconsegueixi combatre la desigualtat amb eficàcia, i tampoc ajuda a bastir l'entorn social i cultural idonis per abordar aquesta problemàtica de forma proactiva.

Específicament a Girona, el que aquí exposem no ens és estrany. Si ens fixem en les dades -les que tenim, i les que s'estan recopilant-, som capaços de copsar que a la nostra ciutat també existeix una geografia de la desigualtat, en la qual hi ha barris més

castigats per la crisi i que pateixen de forma més notable que d'altres la preocupant reducció de benestar i d'oportunitats que acompanya a la recessió.

Així doncs, proposem en aquesta moció actuar concretament sobre el sector Est de la ciutat, que és precisament una de les zones més sensibles en el sentit que venim exposant fins ara. Les últimes dades sectorials d'atur, d'octubre de 2012, ens indicaven que la desocupació en aquest sector era del 55'10%, més del doble que la mitjana de la ciutat (24'12%).

El mateix podem dir citant altres indicadors claus per entendre l'evolució de la igualtat i més específicament de la igualtat d'oportunitats: les dades educatives i de formació, importantíssimes en aquest sentit, són ben explícites: fins a un 34'55% dels ciutadans del sector Est no tenen la ESO ni el graduat escolar, i només un 10'91% dels habitants de la zona posseeixen formació universitària. Unes xifres que són completament inverses a la d'altres sectors de la ciutat.

Aquestes dades, només per citar-ne dues -malgrat que en podríem exposar moltes d'altres- són un exemple de l'estat socioeconòmic del sector Est de la ciutat; que ha estat sempre víctima de certs desajustos estructurals -que ara, amb la crisi, s'han vist agreujats-, tot i les mesures que s'han dut a terme des dels poders públics.

En aquest sentit, en el passat s'havien realitzat accions diverses, en diferents àmbits, que van impactar de forma positiva sobre els barris més vulnerables. El programa "Onyar Est" o els més recents plans integrals de barri que reben el nom de "Integrant Accions" en són un exemple.

Des del grup socialista creiem, però, que l'impacte de la profunda crisi que vivim, en el sector Est de la ciutat -motiu de la present moció-, requereix d'un nou impuls i de noves actuacions per part de l'administració i específicament del consistori. Necessitem enfortir la xarxa de protecció social i impulsar les mesures necessàries per tal de que la crisi econòmica no impacti tant severament sobre els més febles i malmeti la cohesió social.

Entenem, a més, que continuem necessitant solucions integrals per tal de resoldre aquest problema, que vagin més enllà d'un àmbit concret. Les variables que afecten a la generació o a la perpetuació de les desigualtats -i conseqüentment també a l'exclusió i a la marginació social- són múltiples, i com a tal requereixen d'actuacions polièdriques i transversals. És en aquest sentit que es proposa al Ple de la Corporació el següent ACORD:

- Que s'elabori un Pla Integral de Barri per al Sector Est de la ciutat, que abordi amb noves mesures i un nou impuls la problemàtica concretada en la part expositiva de la moció des de diferents àmbits: urbanisme i habitatge, educació, salut, medi ambient o economia i treball, entre d'altres.

Presenta la proposta, la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, la moció que anem a tractar és una moció que en la seva exposició de motius és bastant clara. Vivim, vostès ho saben, en un context de crisi econòmica, aquesta crisi econòmica afecta òbviament moltes famílies, tots els barris de la nostra ciutat, però una de les conseqüències més preocupants d'aquesta crisi, avui en dia ho està reconeixent ja absolutament tothom, tant els organismes internacionals com els propis, és un increment intolerable de les desigualtats, un increment de la distància entre aquells que més tenen i aquells que menys tenen. Aquest increment de la desigualtat

no és només entre persones, sinó també entre territoris, entre sectors socials, i això sumat a les polítiques de retallades i a la disminució de la despesa pública fa que en aquest moment haguem de fer, des del nostre punt de vista, un esforç superior al que estem fent, el major esforç que puguem fer per combatre aquestes desigualtats també a nivell territorial. Pel que fa a la ciutat de Girona, les dades en diversos aspectes tant en temes d'habitatge, com d'escolaritat, com dels diferents paràmetres que es mesuren a l'hora de mesurar la qualitat de vida, ens diuen que també hi ha una geografia de la desigualtat que s'està incrementant, que hi ha barris que estan patint més la crisi, que la pateixen d'una manera més preocupant els seus habitants i, entre d'altres, nosaltres avui volíem parlar del Sector Est de la nostra ciutat. Tenim, dades que ens diuen, per exemple, l'estudi que es va fer sobre l'atur encarregat per aquest Ajuntament, que era d'octubre de 2012, que la desocupació està arribant en aquest sector a superar el 50 per cent, per tant, més del doble de la ciutat. També algunes altres dades que algunes no les tenim, diguem-ne, de fonts oficials, però sí que ens van arribant, i és que les dades educatives i de formació ens diuen que el fracàs escolar s'està incrementant i l'absentisme escolar també s'està incrementant. Només per posar dos aspectes que ens van demostrant que en un moment de dificultats, aquells que ja tenien dificultats prèviament pateixen encara més aquestes dificultats. Per a nosaltres que considerem que des de fa molts anys, des que hi ha ajuntaments democràtics, s'han fet sempre molts esforços en aquesta zona de la ciutat i s'han fet nosaltres creiem que en la línia adequada, vam començar amb el programa Onyar Est, s'han anat fent després diferents accions i s'ha procurat donar-los una perspectiva integral, doncs ja fa uns anys que està en funcionament el programa Integrant Accions, és una bona manera de treballar. Però des del nostre punt de vista en aquest moment la situació ens requeriria un esforç superior al que s'està fent i, per tant, els demanem que fem aquest esforç extraordinari en un moment també extraordinàriament difícil, i els demanem que fem un pla integral per al Sector Est. Un pla integral vol dir posar al voltant de la mateixa taula tots els agents que ja hi ha ara en les accions que s'estan fent des d'Integrant Accions, però afegir-n'hi d'altres. I pensar des del punt de vista que s'està pensant ara, però afegir-n'hi d'altres. I intentar que pel que fa a urbanisme i habitatge, pel que fa a educació i pel que fa a salut, pel que fa medi ambient o economia i treball, siguem capaços de donar-li una volta més i pensem noves fórmules per ocupar-nos d'un territori de la ciutat que mereix la nostra atenció i que, a més a més, la qualitat de vida d'aquest territori és també la qualitat de vida de la resta de la ciutat. Hi ha aspectes que s'estan tractant, ja ho sabem, des del pla Integrant Accions, doncs molt bé. Però també sabem que, per exemple, en els darrers temps, malgrat que s'ha incrementat l'absentisme escolar, tenim menys hores i menys atenció de promotores i promotors escolars. Sabem que malgrat que la situació en aquest moment és complicada, per exemple, a nivell energètic –i en vam parlar fa molt pocs dies–, doncs no hem donat voltes a com podríem fer alguna intervenció més, diguem-ne, global que ens permetés fer en aquest barri un aprofitament, per exemple, de la biomassa, que n'hi ha molta i molt propera en aquells entorns. I com aquest tema n'hi han d'altres, que nosaltres pensem que si no es fa un esforç en aquest moment pot produir-se un deteriorament progressiu de la situació que nosaltres apreciem que comença que ens porti que sigui cada vegada més difícil d'aturar els efectes d'empitjorament de la qualitat de vida sobre la població que s'estan produint darrerament. Per tots aquests motius, aquesta és una moció constructiva, que no va en contra de ningú, al revés, va a favor d'atendre un territori de la ciutat, doncs els demanem el seu suport. Deixin-me dir-los també que la Unió Europea ha tret ja enguany i fa molt pocs dies les bases de la convocatòria de Fons Social Europeu de 2014-2020, que sabem que en aquestes bases de convocatòria del Fons Social Europeu, que recull totes les estratègies de l'Europa 2020, hi ha els elements que ens parlen de com s'han de fer les propostes i els projectes que demanen suport de fons

europaus per als propers anys i creiem que és perfectament factible que les propostes que es facin d'aquest pla integral es puguin posar en la línia que el Fons Social Europeu ara mateix ens ha explicat que li vol donar suport i pensem que, quan surtin les primeres convocatòries del Fons Social Europeu que sortiran, tot fa preveure, a la tardor-hivern d'aquest any, tinguéssim a punt aquest pla integral per poder accedir als fons, que seran importants, que la Generalitat administrará i, diguem-ne, podrà administrar a benefici dels municipis catalans, doncs poguéssim aportar un projecte que pogués ser tributari de rebre ajuda d'aquest Fons Social Europeu, que hauria de ser per a nosaltres la fórmula que hauríem de trobar per poder finançar aquest projecte. I, per tant, doncs els demanem el seu suport pensant que, si comencem a treballar ara, a la tardor o a l'hivern podríem tenir a punt un projecte d'aquestes característiques per poder aspirar a ser finançats.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, els que volem i els que treballem per un nou estat, per un nou estat català lliure, per un nou model de societat, tenim l'obligació d'aprendre dels errors del passat per intentar corregir-los. En aquest sentit, volem un estat més just, més solidari, més equilibrat, més sostenible, un estat que no deixi ningú pel camí, que lluiti contra les desigualtats, com molt bé s'ha dit, unes desigualtats que evidentment tenen una traducció, tenen una presència a vegades molt dura en els municipis, a les diferències principalment entre el centre i la perifèria, entre el centre i els barris. El centre de les ciutats massa sovint viu d'esquenes als barris i això creiem que cal corregir-ho. Hem de posar fi a les diferències que existeixen entre un centre que creix i uns barris que malauradament massa sovint s'estanquen i que és on van a parar tots aquells que no poden seguir, tots aquells que són víctimes d'un sistema econòmic injust. Entenc que aquesta moció va en aquest sentit i no tenim cap dubte, per això, que el Sector Est necessita aquest pla integral que s'ha proposat i, per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, jo pensava que retirava la moció, havia pensat que la moció es retirava i que s'argumentaria la importància que podia tenir, perquè ja a la Junta de Portaveus li vaig dir que no era apropiat parlar de la Zona Est un cop més en un ple sense treballar a fons el que es vol fer. Jo durant anys he estat treballant amb el programa Integrant Accions i una de les coses que em va quedar és la transformació d'aquest pla Integrant Accions, perquè ja fa temps que calia transformar-lo. I un dels disgustos més grans que vaig tenir –i sé que compartit amb l'Amèlia Barbero, en aquest cas– de no fer un pla de barris a la zona, que pensava –i pensava més d'un– que era un element clau important en un moment en què la crisi no era tan despiedada, en què l'Administració pública tenia més recursos i que el 50 per cent d'intervenció de la Generalitat podia fer realment una acció integral. Mirin, jo no crec en la Zona Est, la Zona Est és un eufemisme, jo crec que hi han quatre barris molt diferents –molt diferents–, però de vegades en aquesta ciutat s'ha volgut amagar a l'armari alguna realitat molt dura i molt complicada. Hi ha una realitat molt dura i molt complicada que es diu Font de la Pólvara, molt dura i molt complicada. I de vegades per amagar a l'armari, doncs, altres situacions, s'ha agafat l'eufemisme de Zona Est. Poder en el seu moment era un bon eufemisme si haguéssim sigut capaços de transformar-ho, però portem trenta anys i no s'ha transformat. I a vegades hi ha molta gent a la zona que té la llufa, una llufa complicada perquè és una llufa solidària. A vegades jo he parlat amb gent del barri i algunes actituds «és que tal, què passa aquí amb això», però ells cada dia aguanten coses que jo dubto que ningú del centre de la ciutat aguantés ni cinc minuts. I, per tant, m'empipen, la veritat, potser és l'edat i els anys que porto a l'Ajuntament, però m'empipen molt els plans, perquè el paper ho aguanta tot, el que m'agrada són les accions. Jo la meva proposta era aquesta, era senzillament

asseure's amb les entitats que a cada barri hi han, sabent les prioritats que fan i fer un esforç, un esforç de microcirurgia, aquest esforç concret de millorar coses molt determinades de determinats barris. Perquè hi ha una qüestió molt més profunda que és Font de la Pólvora, que això no ho podem fer més que amb contenció fins que no arribi una situació econòmica que ens permeti una transformació integral. I això, perdoneu, són molts milions, però molts, ni 5, ni 3, ni 10, ni 20, molts milions. I, si no, prometem fum –prometem fum–, i penso que en aquests moments amb crisi, de fum, el mínim. Ho torno a repetir: agafar la proposta que aquí s'ha donat, crear les condicions oportunes a partir d'Integrant Accions, reunir sobretot els veïns i que els veïns tinguin més veu i fer un pla que sigui integral, però sobretot particularitzat a cada un dels barris –Vila-roja, Grup Sant Daniel, Mas Ramada i Font de la Pólvora, perquè en alguns casos calen coses diferents i realitats diferents, ens exigeix això. I, bé, i treballar en aquesta perspectiva. Per aquesta raó i sentint-ho molt m'abstindré i els que em coneixen saben que si tinc alguna preocupació és per les zones que estan més fumudes de la ciutat, però no vull caure en “paripés”, de veritat, en “paripés”, ja no. Esperar que Europa doni no sé què? Europa en aquests moments el que està és retallant, no donant, m'explico? És a dir... Sí, em diràs que no, però, mira, portem trenta anys, què nassos ha canviat? Els millors se n'han anat, punyetes. I, per tant, no volia fer aquesta discussió en aquest Ple, perquè penso que és molt més complexa i a vegades hi han coses, sobretot en allò social, i com no he tret jo el pla aquí, que s'ha de fer amb discreció, treballar molt, parlar molt a dins i a fora, poc, i sortir poc al diari.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, a veure, en primer lloc, dir que a nosaltres igual que als habitants dels barris que ara parlarem no ens agrada aquesta definició de Sector Est perquè pensem que és excessivament tècnica i cartogràfica, és una definició de brúixola, la Zona Est, no ho sé, no diu res, la Zona Est de què? Del municipi? No ho sé, no pensem que sigui una bona definició, perquè aquesta definició que és molt tècnica i molt cartogràfica el que fa, nosaltres pensem, és no respectar la identitat local dels barris de Mas Ramada, de Vila-roja, del Grup de Sant Daniel i de la Font de la Pólvora. Efectivament, la nostra ciutat no és una excepció, la nostra ciutat ens ha reproduït una situació que s'ha donat a moltíssims llocs del conjunt de l'Estat espanyol, problemes estructurals que s'han resolt a base de construir un gueto i el nostre municipi ha viscut això, ho va viure en el marc de la transició i es van prendre una sèrie de decisions, com s'han fet moltes en aquest país, a través d'operacions urbanístiques, operacions socioeconòmiques, que es va optar per arraconar un problema i que no es veiés, i el problema s'enquista i efectivament és molt complicat resoldre'l. I entenent que la paraula «resoldre'l» té diferents significats per a uns o per a altres; nosaltres ho podem entendre d'una manera, d'altres ho entendran d'una altra manera, com ha de ser aquesta resolució. Ara bé, jo penso que no hem de ser hipòcrites tots plegats i hem d'acceptar que hi ha un problema greu a la Font de la Pólvora i que no n'hi ha prou només amb parlar-ne nosaltres. És un problema endèmic que arrosseguem de lluny, hi ha disciplines del món de la geografia –saben vostès que jo he estudiat la carrera de geografia–, hi ha professionals molt bons que han escrit llibres sobre aquest tema, sobre com resoldre-ho, inclús ells mateixos diuen que no es pot resoldre ni a curt, ni a mitjà, ni a un raonablement llarg termini, o sigui que hem de tenir molta i molta paciència amb tot això. A la Junta de Portaveus una mica ja va sortir aquesta discussió, aquest debat, entre el senyor Joan Olòriz i la senyora Pia Bosch, les discrepàncies que hi havia hagut a l'anterior Govern a l'hora d'abordar la situació del conjunt dels quatre barris, de Mas Ramada, de Vila-roja, de Font de la Pólvora i del Grup Sant Daniel, que efectivament, com diu el senyor Olòriz, són molt diferents en la seva estructura, en la seva situació socioeconòmica, comparteixen un espai, comparteixen un espai però hi ha una idiosincràsia molt i molt variada. Va sortir aquest problema i el senyor Olòriz

ens va recomanar que seria millor no portar aquesta moció a Ple. Nosaltres vam manifestar a la Junta de Portaveus que no podien votar en contra d'aquesta moció, però sí que pensem que el barri de Mas Ramada, de Vila-roja, de Font de la Pólvora i del Grup Sant Daniel necessiten molt més que un simple acord d'aquest Ple. Nosaltres pensem que cal un pacte de ciutat i pràcticament de país, no per resoldre-ho, perquè no podem prometre fum ni vendre filigranes, perquè sabem que no és així, però com a mínim intentar pal·liar els greus problemes que hi han allà, que són estructurals. Per això pensem que, com a mínim, hi ha d'haver un gran pacte ciutadà que vagi més enllà del simple joc partidista entre uns i altres. Nosaltres com que sóc més novells en això i en aquest mandat, bé, hem arribat en aquest mandat, doncs hem pogut veure que en un moment de canvi polític que hi ha hagut a la ciutat, un nou govern, un anterior govern, hi ha hagut un foc creuat molt sovint amb moltes qüestions de la ciutat i aquest n'ha estat un. I nosaltres pensem que tots plegats hauríem de fer un pacte, un pacte com a mínim circumscrit en aquest Ple, per treballar plegats a favor dels quatre barris que integren aquella zona de la nostra ciutat de Girona, només d'aquesta manera superaríem el fet que des de l'oposició diguem unes coses i quan governem en diguem unes altres. I, dit això, i aprofito per dir-ho, nosaltres el que no podem fer des del Grup Municipal de la CUP és dir que quan nosaltres governem resoldrem els problemes de Mas Ramada, de Vila-roja, de Font de la Pólvora i del Grup Sant Daniel, perquè és mentida, no ho podem resoldre, no tenim ni les eines ni els mitjans per resoldre-ho, l'únic que tenim són les ganes i les eines del diàleg per, com a mínim, treballar –i amb això estic molt d'acord amb el senyor Olòriz– i no sortir als diaris, treballar, picar pedra, construir coses i sobretot fer partícips a la gent, que a més a més és molt complicat. Però també és veritat que sí que pensem que la moció parla d'elaborar un pla integral, jo penso que això hem d'elaborar aquest pla integral no contra l'equip de Govern actual, sinó a favor dels quatre barris. És a dir, nosaltres proposem d'anar a favor i no a la contra, d'anar a favor de la ciutadania, perquè estem parlant de milers de persones, milers de persones que per desgràcia han patit les polítiques radials de la nostra ciutat de privilegiar els barris del centre que acumulen inversions, acumulen la cohesió social, i les perifèries de les ciutats s'han quedat amb les servituds negatives que ningú ha volgut. I pensem que això s'ha de trencar amb aquesta radialitat i amb aquesta tendència i per fer-ho nosaltres pensem que aquest pla pot ser una oportunitat, però hem de fer-ho sense presses, sense sortir al diari i parlant tots, i no enfrontant-nos per una qüestió simplement partidista.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo crec que, i potser m'equivoco, però espero que no, jo no crec que hi hagi cap grup municipal representat en aquests moments en aquest plenari que vulgui votar en contra de millorar la situació d'aquest barri o d'aquests quatre barris de la ciutat. Jo estic d'acord que tots coneixem la zona com a Zona Est i, per tant, tots quan parlem d'aquella zona doncs o tendim a parlar de la Zona Est englobem els quatre barris. Sí que és veritat, i aquí s'ha dit, el senyor Olòriz ho ha dit en la seva intervenció, són realitats molt diferents i és veritat que les necessitats que té Font de la Pólvora no són les mateixes que té Vila-roja, ni les que té Grup Sant Daniel, ni les que té Mas Ramada. Per què? Doncs perquè la situació de cada un és diferent, perquè la història de cada barri és diferent i perquè l'evolució que ha fet cada un d'aquests quatre barris també és molt diferent. Però sí que és veritat –i la senyora Bosch feia referència a algunes dades que sortien a l'estudi del mercat laboral que es va fer des d'aquest Ajuntament– que, en algunes zones d'aquesta Zona Est i molt concretament a Font de la Pólvora sobretot, hi ha dades que realment són esfereïdores i que fan que es posi a sobre la taula que alguna cosa més de la que s'està fent hem de fer perquè només amb el que estem fent és més que evident que no s'està solucionant el problema o si més no, el senyor Olòriz ha dit una paraula que jo estic totalment d'acord que era “contenció” a Font de

la Pólvora hem de fer la contenció perquè no vagi a més. Bé, doncs crec que fins ara possiblement no s'hagi emprès prou mesures com per fer aquesta contenció, perquè sí que ha anat a més, i aquestes dades que la senyora Bosch ens explicava ho demostren. Per tant, jo no sé si el nom ha de ser pla integral o ha de ser un altre nom, jo no sé si el format de moció d'un sol grup municipal, com és el que ha arribat en aquest Plenari, era el més adient. Possiblement, jo a la Junta de Portaveus no vaig poder ser-hi perquè vaig estar tota la setmana al llit amb la grip, però si en aquesta Junta de Portaveus ja es va posar a sobre la taula aquest sentiment una mica que es necessitava anar tots a una per resoldre aquest tema, doncs possiblement el més raonable seria, això, deixar aquesta moció sobre la taula i intentar entendre'ns tots i anar tots a una, que també se li ha demanat al PSC, en aquest cas a la senyora Bosch, que és la que intervingut, per part dels altres portaveus. Però el que sí que és evident és que s'hi ha de fer alguna actuació d'urgència per intentar pal·liar la situació en un primer moment, però que s'ha de fer un..., o s'ha de posar a sobre la taula i hem de tenir una visió de dos, tres, quatre, cinc o deu anys vista. Perquè la solució que es pot donar o que s'ha de donar en aquesta zona, i molt concretament en algun barri molt concret d'aquesta zona, també li han dit, senyora Bosch, no se soluciona d'avui a demà, ni se soluciona només amb fons europeus. Jo no dubto que fons europeus n'hi han i efectivament jo també era una de les preguntes que li volia fer, si vostè no ho explicava, que era d'on pretenia treure els diners. Vostè se m'ha avançat i ja ha explicat el tema del fons europeu. Jo crec que aquest no s'ha de perdre de vista, jo crec que l'equip de Govern ha de retenir bastant el que es pugui accedir a accedir a fons socials europeus per aquest tipus de mesures. Ara bé, com he dit, jo crec que no hi ha cap grup municipal que vulgui anar en contra d'un tema que sigui millorar una zona i un barri de la ciutat, però sí que penso que possiblement no caldria fer-ho a través d'una moció i d'un pla integral molt tancat, sinó dir: "Escolti, n'hem de parlar, parlem-ne tots, fem-ho en Junta de Portaveus, en comissió". Això jo crec que segur que trobarem quina és la millor manera, posem a sobre la taula el que s'hagi de posar sobre la taula, parlem amb els tècnics d'aquest Ajuntament, que ens expliquin també què estan fent o què tenen previst, com tenen previst desenvolupar les accions que estan definides i treballem-ho tots junts. El senyor Olòriz deia «també amb els veïns», efectivament jo crec que s'ha de tenir molt en compte la veu de la gent que viu en aquesta zona de la ciutat. Per tant, nosaltres, ja li dic, votar-li en contra no li votarem en contra, si la deixa a sobre la taula, li agrairem i ens posarem a treballar colze a colze amb tots els grups per intentar trobar una solució; si la mantenen, nosaltres ens abstindrem, però perquè creiem que aquesta no és la manera de tirar endavant un projecte tan important com és la millora d'aquest barri de la ciutat.

Intervé el Sr. Berlosó, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui exposa, senyora Bosch, tal com diuen en la seva moció en la seva part expositiva, és cert que a la nostra ciutat existeixen barris més castigats que altres i, en el Sector Est, vull dir, Font de la Pólvora és un d'ells. Continuem recordant que en el passat s'havien realitzat accions diverses que van impactar de forma positiva sobre els barris vulnerables, es tracta del programa Onyar Est i més recentment, l'any 1997, el programa Integrant Accions. Programa viu encara en aquest moment, programa actualitzat, transversal, reforçat econòmicament, cogestionat amb diferents departaments de la Generalitat, participat per entitats del tercer sector, directors d'escoles i veïns. A la seva proposta, demana s'elabori un pla integral que contempli diferents àmbits. M'atreviria a dir que quasi en la seva totalitat es treballen en el pla Integrant Accions. Senyora Bosch, amb tot el que hem anat sentint, vull dir, que han exposat els diferents portaveus dels diferents grups que componen aquest Consistori, li proposo deixi a sobre la taula seva moció i em comprometo a crear una comissió amb participació de representants de tots els grups i tècnics de la casa i veïns per

revisar el pla i incloure aquells àmbits que no contempli i reforçar aquells que la comissió entengui necessiten un nou impuls.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui exposa, agrair les intervencions constructives. Per descomptat, la nostra moció parteix del reconeixement de la feina feta, no se li escaparà que l'any 97 quan va començar el pla Integrant Accions jo era regidora de Serveis Socials, per tant, seria absurd que no, diguem-ne, assumís..., i a més a més, crec que al llarg del temps els diferents regidors que s'han ocupat d'aquest tema en aquesta ciutat i tot el Consistori en general, i el senyor Olòriz ho va ser després, jo sí li reconec les feina feta, no en tinc cap dubte que va treballar de la millor manera que va saber i ho va fer extraordinàriament bé, com els altres regidors també van fer tot el que varen poder, només faltaria. La nostra impressió és que cal un nou impuls i que hi ha un nou instrument que en aquest moment s'obre. Les convocatòries que sortiran dels fons socials a Catalunya ens diuen que arribaran 1.980 milions d'euros del Fons Social Europeu a Catalunya, dels quals el 65 per cent serà gestionat directament per la Generalitat. Per tant, ha augmentat el percentatge de Fons Social i que es podrà gestionar directament des del territori. Per tant, per a nosaltres la via que obren els projectes que es diuen així «desenvolupament local a càrrec de les comunitats» ens permet pensar que puguem en aquest moment elaborar quelcom que sigui més ambiciós, que agafi àmbits que potser en aquest moment no estem tractant, perquè estem tractant temes socials. Però jo li deia, segur que Integrant Accions funciona però per a mi saber que en un any en què ens diuen que l'èxit escolar si la demostració de l'èxit escolar o un indicador d'èxit escolar pot ser quin número de graduats de l'ESO hi haurà aquest any, ens diuen que com a molt potser n'hi haurà un, quan altres anys n'hi ha hagut disset, divuit, etcètera, els indicadors no són bons i no pot ser que en un any en què se'ns diu això hagin disminuït les hores de promotors escolars. Una cosa no lliga amb l'altra. Per tant, segur que estan fent moltes coses, no en tinc cap dubte, però segur que no s'està fent prou, tampoc en tinc cap dubte. I, per tant, la nostra petició, la nostra voluntat a l'hora de portar aquesta moció al Ple és per una part que aquest tema es posi a sobre la taula, però també que hi hagi un compromís d'intentar poder optar a tenir, a poder construir i a poder optar a tenir un projecte ambiciós per al sector, ambiciós que reculli l'atenció a les necessitats dels diferents barris. Ningú diu que tinguin tots les mateixes necessitats, però li asseguro que encara que siguin necessitats diferents, Vila-roja té també necessitats, com també en té Mas Ramada, com també en té el Grup de Sant Daniel. Per tant, en aquest sentit, cadascú té les seves, evidentment, però si les contemplem integralment, com hem fet en el passat, i hi pensem més, li donem més voltes, som més ambiciosos i volem optar a ajuts que en aquest moment per a nosaltres hem de voler optar, doncs tenim més possibilitats si ho fem ben fet. A la Junta de Portaveus no es va demanar això que estan dient ara, li ho asseguro, es va entrar en un debat que jo no hi vaig entrar, va ser un debat que va encetar el senyor Olòriz, però jo no tinc cap interès de discutir amb ell sobre aquest tema, el que m'interessa és el present i m'interessa el futur. Hi han motius tècnics pels que es va fer el Pla de barris allà on es va fer, jo crec que les coses en el passat es van fer tan bé com es va poder i, per tant, en aquest sentit, no hi entraré. Però, miri, el Fons Social Europeu diu que vol impulsar el creixement intel·ligent, sostenible i integrador; a nosaltres aquest tema ens interessa, ens interessa el present i ens interessa el futur. I, en aquest sentit, nosaltres en ares que això es pugui fer realitat i tenint en compte que això no vol dir que no es faci un pla integral, no li direm que no d'asseure'ns a parlar en una comissió sobre el tema. Però també li dic que si constatem, després d'aquesta reunió, que continua tenint sentit voler fer un projecte més ambiciós per a aquests barris, en el proper Ple o el següent, en funció del temps que tinguem a l'hora de fer les reunions, tornarem a portar el mateix tema, perquè per a nosaltres aquesta és una bona opció per als veïns

i veïnes d'aquesta zona de la ciutat. I vull ser saludar, a més a més, el president d'una de les associacions de veïns que ens ha volgut acompanyar avui en aquest Ple, d'aquesta zona. I, en fi, la retirem, per tant, la moció del Ple acceptant aquest compromís i amb el compromís que tornarem a portar aquesta moció al Ple en funció d'allò que treballem mentrestant.

14. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA pel foment de l'ús de la bicicleta i els camins segurs a les escoles.

S'ha desestimat la proposta següent:

La ciutat de Girona ha avançat molt en els darrers anys en mobilitat sostenible i pacificació del trànsit. Amb l'objectiu de fer una ciutat més habitable per a les persones calia ampliar els espais per a aquestes i reduir l'espai del vehicle privat, els beneficis ambientals, econòmics i de qualitat de vida són notoris i han estat compartits per la majoria de la població entitats de la ciutat. És cert, però, que queda molta feina per fer, les millores en la connexió del transport públic dins i fora de la ciutat i, sobretot, una aposta decidida per prioritzar a tot arreu de la ciutat la mobilitat a peu o en bicicleta.

En aquest sentit el paper de les administracions públiques és fonamental, el planejament urbanístic i la promoció de l'ús de la bicicleta generen incentius molt potents a l'hora de decidir com ens movem per la ciutat. Per fer-ho necessitem planejaments de mobilitat globals, pensar la mobilitat de la ciutat com un tot i no fer pedaços, el planejament urbanístic, el transport públic, la pacificació del trànsit etc... han d'anar de la mà per aconseguir una mobilitat eficient i més sostenible.

La promoció d'hàbits de mobilitat sostenibles i saludables, com anar a peu o en bicicleta, forma també part d'una ciutat educadora, de la qual Girona sempre n'ha fet bandera i que tan bones dinàmiques educatives ha generat. Però hem de garantir que es pugui fer de forma segura i, a dia d'avui, a moltes parts de la ciutat la seguretat dels i les ciclistes i vianants un tema pendent pel que hem de fer una gran aposta si veritablement volem una ciutat sostenible. Per això cal que l'ajuntament faci una aposta per incentivar aquesta mobilitat en tota la ciutat i una bona oportunitat per començar a fer-ho és la mobilitat escolar. L'accés en carril bici a tots els centres educatius de Girona així com la planificació de rutes segures a peu compleix una quàdruple funció: educa per a l'autonomia, promociona hàbits saludables, potencia la mobilitat sostenible i millora la seguretat en aquest desplaçaments.

Entenem que a través de la Taula de Mobilitat de Girona i en la redacció del Pla de Mobilitat Urbana hem de fer una aposta decidida per a que infants i joves de la nostra ciutat es puguin moure fàcilment i amb seguretat, ja sigui a peu o en bicicleta, en els seus desplaçaments, especialment els escolars.

Per tot això proposem:

1-Que el Pla de Mobilitat de la ciutat inclogui un informe per garantir la connexió de tots els centres educatius amb carrils bici segregats.

2-Que en el marc del pla de mobilitat es faci un estudi per determinar la millor manera de marcar "camins segurs" al voltant de les escoles a partir de la senyalització, la pacificació del trànsit i l'accés fàcil dels/ de les vianants allà on sigui possible.

3-Que en l'elaboració i execució d'aquestes mesures s'inclougi la participació dels centres educatius per tal d'adaptar-les a les circumstàncies de cada escola i coordinar-ne les accions.

Presenta la proposta la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, seré ràpida, perquè em sembla que a aquestes hores... A veure, en primer lloc, li contesto al senyor Alcalà el que li he dit en privat, això no és una noció que es porti al Ple perquè desconfiï que a la Taula de mobilitat no es pugui parlar d'aquest tema, gens, al contrari. Però ens va semblar que potser era un tema que es podia debatre també en el Ple perquè tenia el seu interès pensar en aquest model de ciutat ciclable i a peu des de la seguretat. A veure, la moció és molt senzilla i molt concreta, i nosaltres el que pretenem és que Girona com a ciutat educadora que també ha vetllat molt de temps, i hi està vetllant, pels temes de la mobilitat sostenible i saludable, doncs pugui fer una incorporació amb sentit en el Pla de mobilitat en temes com és els camins escolars segurs i com és accedir als centres escolars amb bicicleta. Creiem que això seria una aposta molt important, representa una quantitat molt important de persones a la ciutat cada dia i, bé, un dels temes que ens plantegen més des de les comunitats educatives amb les quals algunes d'elles hem parlat d'aquest tema és el tema de la seguretat. I moltes més persones s'atrevirien que els seus fills poguessin anar a peu a les escoles o hi poguessin anar amb bicicleta, si hi hagués un mínim de seguretat. Sé que s'està treballant i s'està treballant bé, sempre hem lloat el nostre regidor de Mobilitat. perquè crec que està fent una molt bona feina i passos molt importants endavant, però creiem que potser aquí caldria tractar-ho d'una manera específica pel que fa referència a això, als camins escolars segurs i a la mobilitat amb bicicleta als centres educatius. I aquesta és la moció, decidir en aquest Ple si estem d'acord o no estem d'acord amb aquest punt per tal que sigui incorporat al Pla de mobilitat que s'està redactant en aquests moments. I m'aturo aquí.

Obert debat, intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, molt sovint hem parlat al Ple de temes de circulació, de temes de mobilitat, de com posar límits a l'ús del vehicle privat, a l'ús del cotxe a la ciutat, sobretot al centre. L'altre dia jo mateix m'hi vaig referir quan vaig parlar de les zones blaves i les zones verdes a la Devesa, i concretament quan vaig demanar la necessitat de millorar la xarxa de Girocleta, la necessitat de fer més aparcaments dissuasius, de millorar i abaratir el transport públic, etcètera. Crec, per tant, que aquesta moció també va en la bona direcció, sobretot per la voluntat de començar ja a fer pedagogia entre la gent més jove a les escoles, a favor de l'ús de la bicicleta i de connectar aquests col·legis, ja sigui amb bicicleta o per les vies segures a peu. Per tant, hi estic d'acord i el meu vot serà favorable.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, a nosaltres ens sembla una molt bona proposta i evidentment, com no pot ser de cap altra manera, la votarem a favor. Precisament nosaltres vam proposar a tres regidors, en converses bilaterals, –el senyor Jordi Fàbrega, la senyora Muradàs i el senyor Alcalà–, que les escoles verdes que hi ha a la ciutat de Girona creessin els seus propis plans de mobilitat a fi i efecte que el problema que tenim molt greu a les escoles a les hores punta, que és molt i molt greu al conjunt de la ciutat, no només a les escoles –escoles de primària, vull dir–, sinó transició nacional a d'altres centres educatius de grau superior o grau mitjà, doncs que aquests plans de mobilitat que es creessin en cada centre ens ajudessin a solucionar el greu problema que tenim als voltants d'aquests centres escolars a les hores punta, que a més a més genera un problema greu als barris on hi han els centres escolars.

Malauradament, com explica la moció presentada pel Grup Municipal d'Iniciativa Verds, doncs tenim un problema amb el model de mobilitat, abusem en general del cotxe i pensem que efectivament cal impulsar mesures des de les administracions – que el senyor Alcalà és molt sensible a aquest tema i hi està treballant–, des de la Taula de Mobilitat també s'hi està treballant, però tot suma i cal accelerar una mica. I, en aquest sentit, pensem que és una bona proposta el que presenta avui el Grup Municipal d'Iniciativa i nosaltres, com no pot ser de cap altra manera, hi donem tot el nostre suport.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup no li donarà suport a aquesta moció, però li explicaré molt ràpid el perquè, senyora Terés, i ho entendrà. Miri, el meu grup va ser precisament el que va presentar la moció en aquest Plenari amb relació a la Taula de Mobilitat, amb la creació i reactivació de la Taula de Mobilitat. Nosaltres pensem que és en aquesta Taula de Mobilitat, on tots els grups municipals estan representats, on és el moment de posar a sobre la taula totes aquestes propostes. No fer-ho i prendre un acord aquí que condicionaria *sine qua non* la Taula de Mobilitat, perquè l'acord d'aquí s'hauria de complir al cent per cent, doncs seria restar-li importància; la importància que nosaltres creiem que realment té la Taula de Mobilitat amb la qual tots vam estar d'acord perquè és aprovar per unanimitat que aquesta Taula de Mobilitat havia de fer la feina per la redacció del Pla de mobilitat, que també és jo ho crec que un punt en què tots vam coincidir durant la campanya electoral que feia falta. Per tant, nosaltres creiem que aquesta proposta és interessant, nosaltres creiem que està bé, però li agrairíem i li demanem que a la propera reunió de la Taula de Mobilitat la posi sobre la taula a la reunió de la Taula de Mobilitat i la parlem i la debatem no només els grups municipals, com estem fent ara, que si l'aprovesin voldria dir que s'hauria de complir, sinó que també la puguin opinar i puguin parlar-ne i puguin dir la seva tota la resta de col·lectius que estan representats a la Taula de Mobilitat i no estan representats ni tenen veu ni vot en aquest plenari. Aquesta és la raó per la qual nosaltres no li donarem suport i, ja dic, li demano que la proposi a la propera Taula de Mobilitat i que la parlem entre tots.

Intervé el Sr. Bonaventura Ayats, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres ens abstindrem no pas perquè la moció no ens agradi, la moció està bé, el que passa és que és veritat que tenim una Taula de Mobilitat que està en marxa, que ha penjat les seves primeres conclusions, i aquestes primeres conclusions en un principi estan obertes a afegir-hi coses. El que heu escrit la gent d'Iniciativa en un principi no té cap tipus de problemàtica des del nostre punt de vista, s'hi hauria d'afegir segurament algun programa que també ajudés la cultura que dintre de l'escola es creés una cultura d'utilització de la bicicleta. També s'hauria de parlar molt probablement que dins de l'escola hi hagués espais per aparcar la bicicletes, cosa que això en alguns casos es produeix però en d'altres no. I en un principi, tot i que la música és bona, és veritat que en aquests moments hem decidit que aquesta part de la ciutat, que és la mobilitat, l'hem de tractar –l'estem tractant– dintre de l'espai de mobilitat que tots d'alguna manera o altra hi estem participant. Jo volia demanar-vos que, com tot el que s'ha dit, retiréssiu la proposta en el sentit que la taula està oberta, les propostes poden ser discutides i també és donar una mica de... Bé, l'última Taula de Mobilitat que va haver-hi de Pont Major va ser molt informativa, va ser informativa perquè el regidor Alcalà ens va estar explicant tota una sèrie de coses que volien plantejar. I, bé, ja suposo que en breus setmanes m'imagino que podem entrar ja a parlar de la lletra del Pla de mobilitat, que no és un pla d'un any ni de dos, sinó que si no ho recordo malament és de sis. I, per tant, en principi hem de posar la dallonses. Si no retireu la moció, nosaltres ens abstindrem.

Intervé el Sr. Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, senyora Terés i al Jordi Navarro per les paraules que han fet referents a la meua persona, la veritat és que estic treballant i treballo molt a gust i la veritat, i molt il·lusionat. Bé, dit això, permeti'm que li digui, senyora Terés, i li comentava abans, que em va sorprendre quan vaig veure que presentarien aquesta moció, precisament pels arguments que han estat donant aquí. Vostès sempre han parlat de participació, però a l'hora de la veritat, si ens presenten aquesta moció i aquesta moció sortís favorable, ens condicionaria, tal com ha dit la senyora Veray, el compliment estricte d'aquesta moció. Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida i Alternativa formen part de la Taula de Mobilitat i aquestes propostes que fa ara ja vàrem tenir l'ocasió de formular-les dins del procés de participació de la Taula de Mobilitat i en la redacció del Pla de mobilitat urbana. De les nou sessions que s'han fet a la Taula de Mobilitat en dos anys i mig de mandat, hi ha hagut cinc sessions que s'han treballat en temes del Pla de mobilitat urbana. En concret a la sessió del 2 de juliol de 2013 es van debatre les línies estratègiques que, per cert, abans que es comencés el debat, es va demanar que es retiressin. A la sessió del 16 de setembre de 2013 es va debatre sobre les propostes d'actuació del Pla de mobilitat urbana de Girona. Posteriorment els membres vàrem prioritzar les actuacions. El 5 de setembre Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida i Alternativa varen enviar les propostes d'actuació del Pla de mobilitat, varen suggerir moltes actuacions en l'àmbit de la bicicleta i tot i que ens van proposar algunes actuacions relacionades amb centres educatius, varen parlar de situar aparcaments segurs de les bicicletes als principals centres d'atracció, campanyes «Amb bici a la feina», «Una bici a la uni», fer programes «Amb bici a l'escola», aquestes propostes que han anat presentant vostès, no em va especificar una actuació en el sentit de la moció presentada en aquest Ple. Un cop rebudes i debatudes les actuacions presentades pels membres de la Taula de Mobilitat, els membres de la taula van fer propostes de priorització de les actuacions, aquesta priorització va ser remesa a l'equip redactor del Pla de mobilitat i es va redactar l'informe de sostenibilitat ambiental, que es va trametre a l'òrgan ambiental, que és la Generalitat, i al gener ja s'ha rebut la documentació de referència, tot i això porta un procés molt llarg. Ara l'equip redactor està preparant les propostes d'actuació adequant-se a les prescripcions del document de referència que es va sotmetre a la Taula de Mobilitat. Dit això, responent a cada una de les seves propostes, a la número 1, que parla que el Pla de mobilitat inclogui informe per garantir la connexió a tots els centres educatius amb carrils bici segregats. Li haig de dir que el Pla de mobilitat inclourà, tal com ho especifica en el Pla de prescripcions tècniques, una xarxa per a bicicletes completa i connectada amb els principals centres d'atracció i generació de viatges i amb la xarxa de carrils bici interurbana. Aquesta xarxa ciclable no sempre pot ser ni ha de ser mitjançant carril bici segregat, hi ha un entorn que altres mesures de pacificació pot permetre la cohabitació de bicicletes i vianants a altres vehicles. Quan parla de centres d'atracció, a la fase de diagnosi, hi ha el Plànol 2.41 que poden consultar a través de la pàgina web. Es pot veure com els centres de generació i atracció de viatges estan recollits tots els centres educatius, escoles bressol, de primària, secundària, universitaris, etcètera. Això vol dir que en la definició de xarxes per a vianants, bicicletes, transport públic i altres models ja hem previst tenir en compte aquests centres. Pel que fa a la proposta número 2, en el marc del Pla de mobilitat, que es faci un estudi per determinar la millor manera de marcar camins segurs al voltant de les escoles a partir de la senyalització, la pacificació i l'accés fàcil dels vianants allà on sigui possible, dir-li que el Pla de mobilitat és un pla i com a tal no realitza estudis detallats ni projectes, si bé l'empresa redactora del Pla de mobilitat, com a millora, va oferir la redacció d'un estudi previ de camí escolar de centre públic d'ensenyament. Aquest estudi s'ha realitzat a l'Escola Mare de Déu del Món i un cop analitzada la informació recollida per part de la Policia municipal a través dels informes de la

guàrdia de barri, Mobilitat i el Departament d'Educació de l'Ajuntament de Girona en l'estudi han participat la comunitat escolar mitjançant enquestes. Aquest estudi a més a més mostra la metodologia a seguir en altres camins escolars, fa propostes d'adaptació en aquest entorn tan sensible com son els centres escolars.

I la tercera proposta, en la qual es demana que l'execució d'aquestes mesures inclogui la participació dels centres educatius per tal d'adaptar-les a la circumstància de cada escola i coordinar-ne les actuacions, dir-li que els centres educatius estan representats, com ja sap vostè, a la Taula de Mobilitat amb una representant de l'escola pública –vostè va veure que també varen participar, a l'última que feia referència el senyor Bonaventura, el centre cívic del Pont–, un representant de l'escola privada concertada, un representant de l'oficina verda de la UdG i també els centres d'educació ambiental i recursos educatius de la caseta de l'Ajuntament. Evidentment amb projectes específics l'Ajuntament es posa en contacte amb les persones i entitats interessades, tal com ho hem fet en els camins escolars a l'Escola de la Mare de Déu del Món. Per tots aquests motius, perquè creiem que el debat no s'ha de fer en el Ple d'aquesta corporació, ja que estariem desautoritzant la Taula de Mobilitat a través de mocions, la nostra votació serà en contra, hi insisteixo, no per la proposta que fan, ja que com he explicat el Pla de mobilitat urbana ja ho contempla, sinó perquè senzillament desautoritzaria la Taula de Mobilitat.

Intervé la Sra. Terés, qui manifesta, que el Ple pugui desautoritzar la Taula de Mobilitat, a mi em planteja seriosos dubtes. Vostès quan van crear la Taula de Mobilitat jo ja els vaig plantejar: taula, consell, és equiparable? Sabíem les funcions d'un consell, que era orientar, assessorar l'equip de Govern per prendre decisions. El concepte «taula» vaig entendre que era equivalent. Per tant, ara vostè m'està dient que és molt més important una Taula de Mobilitat que el mateix Ple? A mi tot això em sona..., se'n recorden aquella moció de la Línia 11? Jo crec que tot això està guardat aquí darrere, no? I no tenen intenció que el Ple pugui decidir cap altre tema que afecti un pla de mobilitat. Però, perdonin, em sembla que el Ple té unes atribucions molt superiors a una Taula de Mobilitat en la qual hi ha una representació que pot evidentment opinar, que pot donar consells, orientacions o el que sigui, però, és clar, no té la màxima autoritat a decidir les coses. Aquesta és una primera qüestió. Després, és clar, si hem plantejat aquesta moció, jo entenc que un pla mobilitat és una eina viva també, tots els plans són eines vives, nosaltres vam presentar moltíssimes propostes, és evident, però també hem tingut demandes posteriors precisament de les escoles, on ens demanaven i ens plantejaven el tema de la seguretat. I quan s'han anat incorporant a la Taula de Mobilitat han anat descobrint tot això i era un tema que preocupa i preocupa molt. I a nosaltres ens ha semblat que era..., portar-ho a un ple era abastar moltes més dimensions d'aquest tema que portar-ho a la Taula de Mobilitat, que també ho farem, evidentment, i també ho plantejarem, exactament el mateix que he plantejat aquí ho plantejarem a una Taula de Mobilitat, on molt sovint hi ha monòlegs i no hi ha debat, com jo crec que hi ha més aquí. I bé, de tota manera, com que ja veig que la decisió ja està presa, ja està, el que sí li diré al senyor Bonaventura és que no torni a enviar ni correus electrònics, ni truqui a la seu d'Iniciativa dient que ens ho votaran a favor, si després, no ho sé, potser perquè estan empipats pel que ha passat amb la moció anterior, doncs han decidit canviar la seva posició. I vostè mateix personalment m'ha dit que la votaria a favor. A mi m'agraden les persones coherents i que són honestes i m'ha sabut greu que ens hagi enredat, francament.

Intervé el Sr. Bonaventura Ayats, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, sí, vaig escriure un correu efectivament dient que la idea ens agradava i ja està, i això ha

estat sotmès a consideració del grup municipal i senzillament, no li estic pas dient que no m'agradi la seva proposta, senzillament li dic que la plantegi al grup municipal. Sí, evidentment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació és desestimada per dotze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit Sr. Palomares, set abstencions del grup municipal del PSC i cinc vots a favor del grup municipal de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

15. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per impulsar l'anella dels barris.

S'ha desestimat la proposta següent:

Atès que els barris del municipi de Girona conformen una densa trama urbana que dota d'identitat la ciutat, i han estat testimonis de les diferents etapes històriques que ha viscut el municipi fins a la seva configuració actual;

Atès que en les darreres dècades s'ha destinat una important quantitat de recursos a rehabilitar i promocionar el Barri Vell i el conjunt patrimonial i històric que acumula aquest sector de la ciutat, que ha adquirit un important reconeixement a nivell català i internacional i que s'ha consolidat com a principal actiu turístic de la ciutat;

Atès que aquest protagonisme del Barri Vell i el seu entorn, identificat com a centre, ha reforçat l'estructura radial de la ciutat, i ha estat en detriment de la promoció de la resta de sectors de la ciutat, així com de la divulgació i revalorització del patrimoni històric i cultural i dels elements que n'han configurat la identitat;

Atesa, així, la necessitat d'avançar cap a un projecte de ciutat inclusiu des del punt de vista territorial, basat en estructures i elements d'identificació que dotin de protagonisme els diferents barris de la ciutat, afavoreixin la cohesió social i contribueixin a superar l'actual model radial que ha consolidat una relació de dependència i supeditació per part dels diferents sectors perifèrics envers el centre;

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al Ple de l'Ajuntament de

Girona l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Crear un itinerari per a vianants i ciclistes amb el nom d'Anella dels Barris, que permeti recórrer la ciutat a enllaçant els diferents sectors de la ciutat, amb el principal objectiu de promocionar-ne els principals elements i divulgar el seu patrimoni històric, natural, cultural, festiu, associatiu, etc.; amb el nom d'Anella dels Barris;

Segon.- Connectar aquest itinerari amb els principals equipaments públics i centres d'activitat dels diferents barris (biblioteques, centres cívics, escoles, pavellons, centre d'atenció primària, etc.) així com serveis de transport públic (Girocleta, parades d'autobús, etc.), per tal de potenciar-ne la dimensió funcional i promoure'n la utilització entre la ciutadania gironina;

Tercer.- Connectar, igualment, l'Anella dels Barris amb les principals espais naturals del terme municipal, per tal de complementar-lo amb l'anella verda que ressegueix el municipi de Girona i aprofitar el seu potencial per el foment de pràctiques i hàbits saludables;

Quart.- Elaborar una guia divulgativa de l'Anella dels Barris accessible a la xarxa, descarregable en forma d'aplicació i disponible físicament als principals punts municipals d'atenció ciutadania i orientació turística, que es complementi amb un sistema senyalístic en el mateix recorregut de l'itinerari;

Cinquè.- Impulsar un pla de promoció de l'Anella dels Barris, i incloure aquest itinerari com un element destacat en l'oferta cultural, lúdica i turística de la ciutat;

Sisè.- Comptar, per a l'impuls d'aquest projecte, amb la participació del moviment associatiu i veïnal gironí, la Universitat de Girona, així com amb una representació àmplia i multidisciplinària de tècnics municipals

Presenta la proposta el Sr. Navarro, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres presentem aquesta moció perquè pensem que Girona ha viscut durant molts anys i malauradament encara continua vivint una situació dual en què hi ha un centre i una gran perifèria, i els barris de la ciutat nosaltres pensem que s'han de posar en valor i s'han de posar en relleu, perquè tenen un patrimoni molt valuós que a més a més és el suport en el qual viuen milers i milers de persones, d'habitants del nostre municipi. Pensem que aquests barris tenen moltíssima vida a la ciutat de Girona, al municipi de Girona, i estem convençuts que crear una anella per enllaçar-los pot ser un revulsiu per potenciar-los, dinamitzar-los, fomentar-ne la seva identitat, revitalitzar-los des de diversos punts de vista, inclòs també el punt de vista comercial. A la ciutat antiga del nostre municipi, que és al Barri Vell, hi ha un gran i valuós llegat patrimonial, però també en el conjunt dels barris de la ciutat, que són molts, des de Sant Daniel fins a Santa Eugènia, Sant Narcís, Montjuïc, Pedret, Mas Ramada, Avellaneda, etcètera, tots els que em deixo, també tenen elements patrimonials destacats que pensem que cal ressaltar i que cal valorar i que és bo fer-ho perquè tenim un deure amb el conjunt d'habitants de la nostra ciutat. Els barris de la ciutat, com en tots els barris de tot arreu, són petites pàtries que tenen la seva pròpia història local, la seva pròpia identitat local, la seva pròpia dinàmica i pensem que això és bo que l'Ajuntament de la ciutat ho incorpori, ho tingui present i intenti anar sempre una mica més enllà per tal de reparar en certa manera petites injustícies que la deixadesa de les administracions sovint fa. Per això en la moció hi proposem tota una sèrie d'acords que no direm pas ara com són, per exemple, fer un itinerari per a vianants i ciclistes, que això ja en la direcció del que es faci en el Pla de mobilitat, això el que proposa és simplement fer una recopilació de tots aquests itineraris i fer una sèrie d'enllaços. També proposem que aquests itineraris enllacin els principals equipaments dels diferents barris o que es generin sinergies amb els espais de l'anella verda, i aquesta anella que els estem proposant que és l'anella dels barris. Pensem que aquestes propostes, com deia al principi, poden ajudar-nos a trencar la radialitat que malauradament s'ha consolidat al nostre municipi i alhora ens pot servir per potenciar el coneixement mutu entre els diferents barris de la ciutat i també, per què no?, perquè els visitants que vénen a visitar-nos a Girona coneguin que, més enllà de les fronteres del Barri Vell de la ciutat antiga, hi ha tota una realitat apassionant per descobrir.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, nosaltres donem suport evidentment a aquesta moció. De fet, la ciutat és un conjunt de barris que d'una manera o d'una altra han decidit fer vida compartida, alguns són barris històrics i, recentment, fa cinquanta anys de l'annexió per la força d'alguns barris que havien estat antics municipis, i altres –molts altres barris– han crescut de maneres molt diverses i molt variades. Per tant, aquest exercici de mantenir-nos units i sentir-nos membres d'una comunitat més àmplia que és Girona és un tema que s'ha de treballar permanentment. La diversitat de barris sovint des de les perifèries es viu com

a desigualtats, això ho va reflectir molt bé en Jordi Vilamitjana en un dels seus magnífics i prolífics escrits on parlava dels perifèrics, i on ell s'identificava com a perifèric, no en sentit pejoratiu, sinó al contrari, el viure a la perifèria –i en sóc testimoni– també dona un apoderament que potser des d'altres llocs no es veu. De tota manera, Girona ha pecat, com molts municipis, d'aquest historicocentrisme o centrecentrisme, és a dir, mirar-ho tot des de les pedres nummulítiques dels nostres centres, i aquesta dificultat d'integrar, d'una manera harmoniosa i respectant la diversitat, tot el que són les seves perifèries.

Per tant, aquesta proposta que té, jo també li trobo molt la gràcia que es pot treballar molt des dels centres educatius, precisament en un doble sentit, en el sentit de crear anelles internes dintre de cada centre, ai, perdó, dintre de cada barri, en el sentit de crear també i ajudar a aquesta sensibilitat i aquesta estima pel barri de cadascú. I després aquesta possibilitat d'enllaçar-los, bé, contrarestant una mica aquest poder magnètic del centre de la ciutat i al mateix temps buscant una harmonització. Per tant, em sembla una idea curiosa i interessant i, per tant, doncs nosaltres hi donem suport.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, he de dir que no he entès gaire el que ens plantejaven. La senyora Terés ara ho explicava a la seva manera i jo el que diu la senyora Terés ho he entès i ho comparteixo en gran part, però no crec que sigui el que s'expressa en aquesta moció. Perquè o jo no sé llegir o vostès parlen de crear un itinerari per a vianants i ciclistes amb el nom d'anella dels barris i llavors em parlen de l'anella dels barris, quan ja m'han dit què és el que vostès denominen anella dels barris, que és un itinerari per a vianants i ciclistes. Bé, crec que després en parlen de coses que si tota aquesta moció va de crear un itinerari per a vianants i ciclistes, sincerament el meu argument és el mateix que fa dos minuts en la moció d'Iniciativa: parlem-ne a la Taula de Mobilitat, plantegin-ho a la Taula de Mobilitat. Crear un itinerari per a vianants i ciclistes no és parlar de mobilitat entre barris, senyor Navarro? Sí. Connectar-los també és parlar de mobilitat entre barris. Si tota la moció..., si aquest nom d'anella dels barris, que em sap molt de greu, però em sona a anella de les Gavarres, que és el que tots coneixem, que és una gran infraestructura que tots n'hem parlat molt que és la connexió de tots els municipis del voltant de les Gavarres, que fins a dia d'avui és una obra que s'està desdoblant, unes carreteres que s'estan desdoblant per part del Govern de la Generalitat, a nosaltres ens ha sonat a això. Però, bé, si vostè em basa tota la seva moció amb el fet que l'anella dels barris és crear un itinerari per a vianants i ciclistes, que és el que m'està dient, sincerament li he de dir: ho plantegi a la Taula de Mobilitat, parlem-ne entre tots. Si es tracta d'alguna cosa més? Jo li agrairé que ens ho expliqui, que ens ho expliqui i ben explicat, perquè de veritat que jo me l'he llegit moltes vegades, la moció, i he sigut incapaç. Ara, el que deia la senyora Terés, i tant, unir barris, i el sentiment de pertànyer a un barri, que la gent ha de conservar i que ens hem de relacionar entre els barris i que hem d'unir els barris, sí, però jo crec que tot això no passa per fer un itinerari per a vianants i ciclistes, sincerament li dic, passa per fer altres accions de coordinació d'activitats comunes o activitats conjuntes entre els barris. Perquè, bé, podem fer els itineraris que vulguin, però si no abonem i mobilitzem la cultura de la unitat i de fer accions comunes i activitats conjuntes entre els barris, els itineraris no uneixen per si sols, el que uneix un barri amb un altre són les persones i, en aquest sentit, les persones necessiten alguna cosa més que un itinerari de vianants i ciclistes, sincerament.

Fa ús de la paraula el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, que farà una lectura més amable que la de la regidora Veray, potser, en el meu cas m'ha semblat que no era un tema només vinculat a la mobilitat, sinó potser podríem dir una

cosa similar a la que s'ha comentat abans, m'ha semblat que hi havia una clara intencionalitat a vincular i a relacionar barris amb centre, cosir els barris amb el centre, que és l'afirmació que durant molts anys els governs progressistes d'aquesta ciutat han utilitzat. La idea de vincular els diversos patrimonis que tenen aquests barris, fer-los que siguin potser de més coneixement per als mateixos gironins i poder també donar-li un valor cultural, turístic, de coneixement de la resta, diguem-ne, de tota la ciutat, de tot el patrimoni que pot arribar a tenir la ciutat. Jo li he de dir que, i de fet en la seva intervenció inicial n'ha tornat a fer alguna referència, algun altre regidor també la feia, entorn a la dualitat dels barris, jo crec que, i li diré també sota una perspectiva potser més personal, jo sóc de Can Gibert, recordo fa trenta-cinc anys quan hi vivia, quan vivia a l'últim dels blocs del carrer Orient i mirava endavant des de la finestra i, clar, la ciutat acabava allà, no hi havia res, veies Montfalgàs després d'un descampat per allà al mig i et senties que estaves al final de la ciutat, ben bé era un lloc probablement allunyat d'aquest centre que comentaves. Però també és un barri on s'hi van fer moltes inversions, es van fer inversions d'infraestructures esportives, d'infraestructures que han estat utilitzades per molta gent de la ciutat, i és part del que han estat aquests trenta anys de Govern en aquesta ciutat. Abans hem parlat molt de passius, jo crec que també és important parlar dels actius que és a partir del que es construeix, i aquesta ciutat ha sabut cosir també aquests barris i avui jo crec que hi ha molts gironins que se senten de Girona i tant fa on visquin, si viuen al centre, si viuen a un barri o un altre. En tot cas, tanmateix és sempre molt bona inversió en aquests barris que puguin tindre aquest sentiment potser perifèric per part d'alguns, o més descuidats. Però, en tot cas, també el concepte, i li diré la idea, m'agrada, són coses que en el nostre programa, el programa del PSC, també diem, potser, miri, jo no entraré en el nom, si s'ha de dir l'anella dels barris o com n'hi vulguem dir, potser fóra bo que els mateixos veïns o experts potser en temes més de quina nomenclatura hauríem d'utilitzar, si no hem de donar més pes als aspectes culturals, a la unió de diversos equipaments, de fet hi ha moltes ciutats que utilitzen aquesta idea d'unir els barris amb històries o amb relats. Si visiten, per exemple, Boston, fa un conjunt de passejos al voltant de la ciutat a partir d'espais del centre fins a zones més perifèriques. Podríem pensar a Girona, perquè no?, com unim Casa Masó amb la Farinera i una sèrie d'espais amb diversos barris que tenen alguna vinculació amb un entorn cultural. Vostès en parlen, patrimoni històric, natural i cultural, vincular-lo amb l'anella verda. Jo crec que el concepte està bé, és un concepte potser a treballar, és una moció un punt etèria, deixi'm dir-li, que queda una mica..., podria estar més detallada. Però, en tot cas, pot ser un camí per córrer, per treballar, segurament s'ha de comentar a la Taula de Mobilitat, segur, però crec que si ho deixéssim només com un tema de mobilitat potser estariem fent un flac favor a alguna de les idees que crec que són bones que conté aquesta moció, motiu pel qual la votarem a favor.

Intervé el Sr. Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, abans volia aixecar la mà per aclarir algunes preguntes que m'havia fet la senyora Terés i s'interpretava que estava a favor de la moció, però el que volia és aclarir el següent: la Taula de Mobilitat és consultiva, i això ho tinc molt clar, i que el màxim òrgan de decisió és el Ple, només faltaria.

La CUP forma part de la Taula de Mobilitat i sempre ha participat de forma molt activa, ja sigui a través del senyor Jordi Navarro o d'altres membres representants de la seva formació. Aquestes propostes –jo parlaré del que és referent al tema de mobilitat– han tingut l'oportunitat de presentar-les a la Taula de Mobilitat i encara en tenen oportunitat perquè no està tancada. De les propostes que varem fer, que varem fer una bateria de propostes, la que més s'assembla seria la creació d'itineraris segurs a tots els barris de la ciutat amb prioritat d'aquelles que no tenen el seu accés pedestre garantit en condicions òptimes principals.

Responent a les seves propostes, a la proposta número 1, que és crear itineraris per a vianants, dir-li que el Pla de mobilitat inclourà, tal com ho especifica en el Pla de prescripcions tècniques, una proposta de la xarxa principal per a vianants i de bicicletes i una proposta de xarxa d'itineraris saludables. Els principals criteris per al disseny d'aquestes xarxes seran les mancances detectades en la diagnosi i que connectin els principals centres d'atracció, generació de viatges, connectades per les xarxes interurbanes. En el punt número 2, que parla de connectar itineraris, dir-li que aquests criteris ja els té en compte el Pla de mobilitat urbana a l'hora de definir els diferents itineraris per a vianants. I en el punt número 3, que parla de connectar les anelles, dir-li que també el Pla de mobilitat ja preveu la xarxa d'itineraris saludables, com he dit anteriorment.

Per tot això, per aquests motius, perquè entenem que el mateix criteri que he dit a la moció anterior, crec que aquests temes s'han de debatre a la Taula de Mobilitat i per aquest motiu no hi donarem suport.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, dir-li a la senyora Veray que, no ho sé, o parlem idiomes diferents o no ho sé, o no ha acabat d'entendre ben bé el que diu la moció. Aquesta moció, com saben perfectament vostès, perquè jo sé que vostès saben, estan ben dotats de dots teatrals, però sé perfectament que vostès saben perfectament de què estem parlant. Aquesta moció no pretén ser un pla de mobilitat, ni pretén centrar-se en la mobilitat; si s'han llegit la part expositiva, han vist perfectament que parlem, com deia el senyor Amorés, de la identitat dels barris, dels elements patrimonials, de crear maneres d'unir els diferents barris que en certa manera han estat una mica apartats, que han estat una mica, poc comunicats. Proposem, sí que és veritat, fer una xarxa, uns itineraris per a ciclistes i per a vianants perquè pensem que una bona manera de comunicar tots aquests sectors és fent itineraris a peu perquè com deia..., la idea també era aquesta, per exemple, la Casa Masó, que hi hauria una connexió amb la Farinera, i que hi hagi una guia... L'anella dels barris, diguéssim, una mica, la filosofia no és tant crear una anella física, sinó crear una mena de guia que unifiqui coses que més o menys ja hi són, i després facilitar la mobilitat en aquesta anella, en aquest itinerari, ja sigui a peu, ja sigui amb bicicleta, que moltes vegades els mateixos carrils ja existeixen. Doncs és simplement crear una guia que lligui i relligui tot això, i tot això dotar-lo d'un relat, dotar-ho d'una bona explicació perquè els mateixos veïns se'n facin partícips i els visitants s'hi sentin atrets. Si vostès ho volen portar al camp del terreny de la mobilitat per votar-ho en contra, doncs no passa res, ja estem acostumats a les seves argumentacions. Però sàpiguen que no és aquest, el tema de mobilitat, l'objectiu principal d'aquesta moció, tot el contrari. L'objectiu d'aquesta moció és potenciar la identitat dels barris potenciant-ne el coneixement mutu entre els diferents barris de la ciutat i treballar una mica per trencar aquesta radicalitat que està consolidada a la ciutat. Nosaltres pensàvem que seria una moció que seria fàcilment..., que vostès hi estarien d'acord i la nostra sorpresa és veure que, fins i tot en un tema com aquest, vostè s'hi posen s'hi posen. Per tant, moltíssimes gràcies. Senyora Veray, sí que agrairia que les properes vegades, home, s'hi esforci mica més, perquè, no..., la veritat, aquest nivell no me l'esperava de vostè.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, també li agrairia a vostè que quan truca demanant perquè el seu grup intenti no trencar-lo, em preguntí també què penso fer amb l'altra moció del seu grup, perquè en dos anys que portem d'aquest Ajuntament no m'havia trucat mai per preguntar-me res i l'únic que li ha interessat preguntar-me ha sigut què faria jo amb el Santos Torroella, perquè estava intentant salvar el seu propi grup municipal, i no m'ha ni pronunciat ni mitja

paraula de quina era la meua posició en la moció que acabem de votar ara. Per tant, vostè també s'hi escarrassi més o actuï sempre igual.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, no ho sé, que jo sàpiga ara estàvem parlant de la moció de l'anella dels barris, no entenc ara perquè em surt amb això, hauria de mirar de modular les intervencions i, bé, intervenir en funció del que s'està debatent en aquest moment. Ja està.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es produeix un empat amb dotze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit Sr. Palomares i dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP i ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Bonaventura.

Sotmesa la proposta a una segona votació i repetint-se l'empat queda rebutjada pel vot de qualitat de l'alcalde.

17. Moció que presenten els grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit perquè l'Ajuntament de Girona cedeixi el padró municipal de la ciutat a la Generalitat per a la realització de la consulta del 9 de novembre de 2014.

El 12 de desembre del 2013 una representació de les formacions polítiques que conformen la majoria del Parlament català va fer públic que el 9 de novembre del 2014 els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya podran exercir el seu dret a decidir sobre el seu futur en referèndum.

La convocatòria d'aquesta consulta representa la màxima expressió democràtica en una societat. Un referèndum és aquell mecanisme de participació directa, en el qual tot ciutadà i ciutadana pot expressar la seva opinió respecte d'una qüestió col·lectiva que afecta el conjunt de la societat on viu i participa.

És un mecanisme en el qual no és el poder constituït el que decideix -per delegació de la ciutadania- l'execució d'una política, sinó que és el poder constituent (el fonament de la sobirania) el que decideix sense intermediaris.

L'Ajuntament de Girona com a institució més propera a la ciutadania de la nostra ciutat ha de donar suport i impulsar mecanismes de participació i decisió que permetin aprofundir en la qualitat democràtica del nostre municipi. I és per això que com a institució de l'àmbit municipal no pot restar al marge d'un procés democràtic i de participació com el previst pel pròxim 9 de novembre del 2014, tal com ja vam expressar recentment en una moció aprovada per aquest plenari en aquest sentit

Per primera vegada des de fa centenars d'anys, els gironins i les gironines, igual que els catalans i les catalanes de tot el Principat, podrem decidir democràticament si volem dotar-nos d'un estat propi que satisfaci les nostres aspiracions com a poble; unes aspiracions que són heterogènies, tal com reflecteix la naturalesa dels i les representants de les nostres institucions, però que per primer cop es podran expressar lliurement i pacíficament.

La celebració d'aquesta consulta no serà fàcil, ja que l'Estat espanyol ja ha anunciat que hi pensa posar tots els entrebancs que tingui al seu abast. Precisament per això, considerem que l'Ajuntament de Girona s'ha de posar a disposició del govern de la Generalitat i de la legalitat de què es doti el Parlament de Catalunya per facilitar, en la

mesura de les seves possibilitats, que aquest referèndum en què el poble català ha de decidir el seu futur com a nació es pugui portar a terme.

Per tot això, els grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Carles Palomares proposen al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció del següent ACORD:

Punt únic.- L'Ajuntament de Girona col·laborarà amb el Parlament de Catalunya i la Generalitat en tot allò que li sigui possible per fer possible la realització de la consulta del 9 de novembre del 2014 a la ciutat i, en aquest sentit, posarà a disposició del govern català, si aquest el sol·licita, el padró municipal, d'acord amb la legalitat de què Catalunya es doti per portar a terme aquest referèndum.

Presenta la moció el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, hem presentat aquesta moció els grups municipals de Convergència i Unió, la CUP i Iniciativa. Com saben vostès, el 12 de desembre del 2013, diferents formacions polítiques que conformen la majoria del Parlament de Catalunya van fer públic que el 9 de novembre de 2014 els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya podrien exercir el seu dret a decidir sobre el futur del nostre país en un referèndum. La convocatòria d'aquesta consulta representa la màxima expressió democràtica en una societat i un referèndum és aquell mecanisme de participació directa en el qual tot ciutadà i ciutadana pot expressar la seva opinió respecte a una qüestió col·lectiva que afecta el conjunt de la societat on viu i participa. I aquest Ajuntament de Girona des del nostre punt de vista com a institució més propera a la ciutadania de la nostra ciutat ha de donar suport i impulsar mecanismes de participació i decisió que permeti aprofundir en la qualitat democràtica del nostre municipi. Per això, com a institució en l'àmbit municipal, no hauria de restar al marge d'un procés democràtic i de participació com el previst per al proper 9 de novembre de 2014, tal com ja vam expressar recentment en una moció aprovada en el plenari en aquest sentit. Per això nosaltres pensem que aquest Ajuntament hauria de col·laborar amb el Parlament de Catalunya i cedir, en el cas que això s'arribi a produir, les dades del padró per tal que els ciutadans i ciutadanes del nostre municipi puguin exercir el seu vot. Dit això, permetin-me també que els digui que, bé, atès que fa una estona s'ha rebutjat en aquest Ple una moció precisament que reivindicava el dret a decidir dels gironins i les gironines, doncs per part nostra, del Grup municipal de la CUP, com es poden imaginar, trobem que serà tota una incoherència que ara que grups municipals que fa una estona hi han votat en contra, doncs ara hi votin a favor. Pensem que el nostre país no es mereix això, la nostra ciutat no es mereix això i lamentem el que s'ha donat avui. Dit això, els demanem que donin suport a aquesta moció.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, mirin, jo discrepo en aquest cas amigablement d'en Jordi Navarro, malgrat la meua ràbia continguda pel resultat, el dret a decidir de Catalunya té un altre àmbit, el dret a decidir dels catalans i catalanes té un component que depassa una lluita concreta o una situació determinada, malgrat que a Girona ciutat sigui, ho torno a repetir, una gran equivocació. És indubtable que una gran majoria del poble català vol decidir, no sabem si sí o no, jo penso que tots haurien d'estar interessats a saber què vol el poble de Catalunya, per això una àmplia majoria del Parlament de Catalunya anirà al Parlament de Madrid, seguint les vies constitucionals perquè atorgui a Catalunya la possibilitat de fer un referèndum. Ara bé, si això se'ns nega, el Parlament de Catalunya té el dret a la seva pròpia llei de consultes i que, per tant, es pugui també la legalitat decidir. Aquest element que nosaltres avui proposem és contribuir a fer això possible. I espero una cosa, en política es pot fer moltes coses, però no el ridícul. Alguns pensen que els polítics catalans farem el ridícul, jo penso que s'equivoquen,

perquè els polítics catalans no ens pot permetre el poble fer el ridícul. Per tant, jo sóc d'aquells que pensa que el 9 de novembre el poble de Catalunya decidirà, per la via que sigui, però decidirà. I aquells que se'n riuen amb mitja gràcia o que pensen que els catalans confonem el seny amb la claudicació, s'equivocaran. Per això, un cop més aquest Ajuntament Ple majoritàriament, jo espero que molt àmpliament majoritari, ens posarem al costat dels ciutadans perquè puguin exercir el dret a vot.

Intervé el Sr. Ribas portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, voldria ratificar les paraules que s'han dit per part del senyor Jordi Navarro com el senyor Olòriz i també manifestar una qüestió molt important que jo crec que no s'ha d'obviar i és que fa relativament molt poc temps l'Ajuntament de Barcelona, com a capital de Catalunya, ja va liderar i va promoure aquesta moció i va debatre aquesta moció en el si del consistori barceloní i amb la finalitat de ser proactius en la defensa del dret a poder decidir com a poble i evidentment aportar aquella documentació que sigui necessària a la Generalitat perquè es pugui fer efectiu aquest dret democràtic que tenim tots els catalans de decidir envers el nostre futur.

El que està dient bàsicament la moció és quelcom molt senzill: col·laborar, participar dintre de la legalitat i ajudar que la democràcia pugui ser efectiva. És a dir, aportar tota aquella documentació que sigui necessària perquè el 9 de novembre el poble català sense traves, sense pals a les rodes que es col·loquin per intentar no poder tindre les dades suficients per poder exercir un dret fonamental com és el de votar, doncs ho puguin fer lliurement. Barcelona el que va demanar en aquell moment és que com a capital de Catalunya liderava aquest projecte que era un desig de tots els catalans o de molts dels catalans. A partir d'aquí, enteníem nosaltres que l'Ajuntament de Girona no podia quedar endarrere, sinó que s'havia de sumar i també com a capital havia de fer un cop d'efecte i demostrar, que realment apostem sincerament per l'oportunitat que tindrem el proper 9 de novembre. Per aquest motiu, Convergència i Unió no va dubtar en cap moment de segellar aquesta moció i fer el vot favorable a la mateixa.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, el 9 de novembre, els ciutadans i ciutadanes del Principat de Catalunya estem cridats a decidir el nostre futur com a poble en llibertat. Sabem, perquè ja ens ho han dit de totes les maneres possibles, que l'Estat espanyol no tan sols no facilitarà les coses perquè aquesta consulta es pugui portar a terme, sinó que intentarà impedir com sigui que es realitzi, a diferència del que fa, per exemple, el Govern de la Gran Bretanya en relació amb el referèndum escocès. És justament per això que les institucions catalanes –la Generalitat i també els ajuntaments– hauran de fer tot el que sigui necessari perquè el que vol gairebé un 80 per cent de la població catalana, que és decidir el seu futur anant a votar, anant a les urnes, i que l'Estat espanyol ens nega, doncs es pugui portar a terme amb plenes garanties. Aquesta moció que votarem avui en el Ple l'hem d'entendre en aquest sentit, és a dir, si l'Estat no permet a la Generalitat disposar del cens electoral per poder celebrar la consulta i aquesta necessita obtenir les dades a través del padró municipal dels ajuntaments en base a la legalitat de què el Parlament de Catalunya es doti, volem que quedi clar que l'Ajuntament de Girona estarà al costat de la Generalitat, al costat de la voluntat majoritària del poble català i que facilitarà aquest padró i tot el que faci falta perquè aquesta consulta es pugui celebrar. Fer això és tant de sentit comú que potser no hauria de fer falta aprovar cap moció per deixar-ho clar, però recentment hem vist com alguns partits han forçat diversos ajuntaments catalans a posicionar-se en sentit contrari, a fer front comú amb aquells que volen impedir que els catalans i les catalanes votem. Per tant, els que en el seu dia vam decidir tirar endavant aquesta moció, entre els quals m'hi incloc, encara que sigui moralment, hem cregut necessari fer aquest gest per deixar clar que Girona està a

favor de la celebració de la consulta del 9 de novembre i que farà costat al Govern de la Generalitat i al Parlament perquè es pugui fer amb totes les garanties possibles.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, a mi em sorprèn que tots els que m'han precedit hagin parlat de legalitat quan el primer que no és legal és aquesta consulta que vostès ja d'entrada plantegen, i vostès ho saben, malgrat contínuament ho vagin negant. Miri, jo no tornaré ara a reproduir el debat del dret a decidir i de la consulta, del referèndum, perquè els ho vaig dir l'altre dia: a cada Ple haver de debatre aquest tema a Girona, quan no està a les mans d'una ciutat, ni d'un Ajuntament com el de Girona fer res en aquest sentit, jo crec que ja no toca més, però vostès insisteixen, insisteixen i insisteixen. Ara, em preocupa, em preocupen les frases que utilitzen. Senyor Olòriz, no se m'enfadi, però és que és el primer que ha parlat i és el que he retingut, diu: «Si ens ho neguen...» No, escolti'm, vostès estan disposats a acatar el resultat democràtic d'una votació al Congrés dels Diputats, sí o no? Bé, doncs llavors el problema rau en el fet que les lleis només els agraden quan els beneficien i que les votacions només els agraden quan els beneficien i, per tant, a partir d'aquí, senyor Olòriz, no cal que discutim res més, perquè en democràcia el més important és respectar les lleis i, en aquest cas, respectar les votacions i respectar les majories. I si en el Congrés dels Diputats quan es debati no per una vegada, no, per dos que es debatrà, perquè el que han fet les seves forces polítiques és reproduir l'acord del Parlament perquè així s'hagi de votar dues vegades el mateix tema. Bé, doncs vostès hauran d'acatar les votacions.

Dit això, miri, d'entrada i basant-me ja en el que demana aquesta moció, la Llei municipal de règim local de Catalunya estableix que les dades del padró municipal es cediran a les altres administracions públiques que ho sol·licitin sense consentiment previ de l'afectat només quan aquestes siguin necessàries per exercir el dret de les seves respectives competències –els recordo que no té la competència per convocar un referèndum d'autodeterminació– i exclusivament per assumptes en què la residència o el domicili siguin rellevants. És a dir, ni la Generalitat té la competència per realitzar aquesta petició als ajuntaments, ni els ajuntaments tenen l'empara legal per poder cedir-les.

Per tant, si avui vostès aproven aquesta moció i després, davant una petició de la Generalitat, vostè, senyor Puigdemont, decideix donar compliment a la moció que avui estan a punt d'aprovar, jo ja li anuncio que el meu grup portarà aquest acord davant dels tribunals i, a més, ho farà de manera immediata. Perquè nosaltres creiem que la llei s'ha de respectar sempre, agradi o no agradi, jo no crec que sorprengui ningú el que jo acabo d'anunciar, perquè el meu partit ja ho ha anunciat a altres ajuntaments.

Però, a més, li avanço una altra cosa, si avui al final d'aquest Ple vostès donen aprovació a aquesta moció, nosaltres demà mateix entrarem un escrit en aquest Ajuntament demanant a la secretària de l'Ajuntament que faci un informe sobre la legalitat de l'acord. Que es faci un informe o un dictamen sobre la legalitat de la moció que vostès acaben d'aprovar, perquè nosaltres volem saber quina és la legalitat del que aproven en aquest Ajuntament. I, en funció d'aquest informe o dictamen, doncs ens reservem fer totes aquelles accions legals que siguin pertinents. Per tant, votarem en contra de la moció.

Intervé la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, el nostre grup votarà a favor que es cedeixi el padró municipal a la Generalitat de Catalunya per dues raons. Una, de fons, perquè estem plenament a favor del dret a decidir i estem integrats, a més a més, en el Pacte local pel dret a decidir. La segona qüestió és més de forma i és perquè, si s'aprova una llei al Parlament de Catalunya que insti l'Ajuntament a cedir el padró per a una consulta, ho haurem de fer d'acord amb els criteris que consten en l'informe que ha emès la secretària de la Corporació.

Dit això, nosaltres creiem que certament és irrellevant que s'hagi portat aquesta moció al Ple perquè és evident que una administració pública haurà d'actuar sempre d'acord amb la legalitat.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, qui exposa, simplement preguntar-li o dir-li a la senyora Veray que, bé, els arguments que ha esgrimit i aquestes amenaces que ha fet, doncs que són exactament calcades que un dels partits que no està aquí present, però que vol estar-hi a costa del seu espai polític, que és Ciutadans, doncs ha fet públic aquests dies i ens ha enviat a tots a través de correus electrònics o de notificacions. Vull dir, si vostè el que fa és simplement reproduir els arguments dels Ciudadanos, doncs bé, no ho sé, pensava que aniria una mica més enllà. Nosaltres pensem que quan vostè fa la disjuntiva de legalitat o democràcia, nosaltres pensem que s'ha de triar sempre democràcia. En règims opressius anteriors també les lleis impedièren exercir la llibertat d'expressió a les persones i les persones havien de vulnerar les lleis per poder ser lliures i poder assolir la democràcia. Doncs ens passa el mateix, per poder fer evolucionar la democràcia en aquest país nostre, pensem que cal desobeir lleis i obeir només la llei nostra, que és la del nostre país, de Catalunya.

Intervé la Sra. Veray, qui exposa, senyor Navarro, jo dec ser l'única que no ha rebut el correu electrònic que vostè ha dit, perquè no n'he rebut ni un, ni dos, ni tres, cap. I jo simplement no he amenaçat, he explicat les accions que prendrem, no és una amenaça explicar perquè al senyor alcalde, sobretot, després no li sorprengui si el Grup Municipal fa una cosa o en fa una altra. Jo ho he explicat, no he amenaçat ningú, no amenaço, ni recomano, cosa que vostè sí que ho fa, i més que no em faci parlar més. Per tant, de Ciudadanos, res de res, vull dir, no sé quines intencions tenen, és que no les sé ni m'interessen, ja li dic, és que ni m'interessen. Faig el mateix que el meu partit ha anunciat a altres municipis i jo no havia volgut parlar de Barcelona perquè jo crec que contra el centralisme de Barcelona també s'hi ha de lluitar. Però ja que m'ho diu, doncs he expressat el mateix que el president del meu grup municipal a Barcelona va fer quan el senyor Trias va permetre o Convergència i Unió va permetre que s'aprovés en una comissió –perquè ells ho aproven per comissió– una moció en la qual també es parlava de cedir el padró. Per tant, de Ciudadanos, *nada*, el meu partit, que és el Partit Popular català. No, és vostè que m'ha acusat de fer el que diu Ciudadanos, no jo, jo no parlo d'ells normalment, vostè sí, ja veig que li interessien molt. Potser és que al final els pols oposats s'atreuen, perquè, si no, no entenc que aquest «carinyo» que té vostè per Ciudadanos. Però sobretot, hi insisteixo, amenaça, cap, explicar simplement el que farem, i ho farem a consciència. Perquè, miri, i li dic molt clar, li vaig dir l'altre dia però li repeteixo perquè crec que no m'escolta: existeixen lleis sense democràcia, però mai existirà democràcia sense lleis i s'han de respectar sempre, agradin o no agradin.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Palomares i Bonaventura i un vot en contra del grup municipal del PPC.

18. PRECS I PREGUNTES

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, qui exposa, el passat 31 de gener i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar una sentència que considerem altament lesiva per a l'escola catalana i per al model d'immersió lingüística, una sentència que atempta contra les competències que té Catalunya en l'ensenyament, contra la Llei d'Educació i, el que és més important, contra els drets dels catalanoparlants. Tinc

entès que des del Grup de la CUP es va demanar que l'Ajuntament de Girona fes una declaració institucional en què es condemnés aquesta imposició de la llengua castellana en algunes escoles per part del tribunal o que es fes algun acte en aquest sentit i al final no s'ha fet res. Voldríem saber el perquè i, a més a més, instar l'Ajuntament de Girona a deixar clar cada vegada que hi hagi un atac contra nostra llengua, que estarà al costat de la ciutadania i a favor de la defensa del model lingüístic que és acceptat de manera aclaparadora per la nostra societat. Ja sé que l'Ajuntament ja ho fa habitualment, però creiem que aquesta vegada també s'hauria d'haver fet.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui formula dos precis i una pregunta. A veure, el primer prec és en relació a una ciutadana de Girona que ha adreçat diverses instàncies –crec que dues instàncies– a l'Ajuntament, és una persona molt apreciada i una persona rellevant a la nostra ciutat que per circumstàncies diferents ha vist molt reduïda la seva mobilitat amb una situació molt i molt extrema i ha enviat una instància demanant que totes aquelles persones amb una mobilitat molt reduïda que no poden fer ús del transport públic perquè tenen dificultats d'aproximar-se a les parades del bus puguin utilitzar un servei de taxi a preu públic, igual que s'està fent en alguns ajuntaments a Catalunya, en concret a Barcelona, on..., bé, suposo que el regidor Alcalà ja està al cas, doncs des de l'any 1978 s'ha anat treballant aquest tema i existeix això, un servei públic de transport especial porta a porta per a persones amb mobilitat reduïda severa. Per tant, és tot un sistema organitzat en el qual hi ha una tipificació d'aquesta mobilitat reduïda severa, l'Ajuntament dóna uns carnets i aquestes persones poden desplaçar-se –fer uns mínims desplaçaments– a través d'un taxi, que pot ser un taxi fins i tot compartit, amb un preu de transport públic. Jo em vaig comprometre amb aquesta persona a portar aquest tema al Ple en el sentit de proposar al regidor Alcalà de fer un petit estudi, una petita comissió, que estudiï això, quantes persones es troben en aquesta situació tan severa a la nostra ciutat, què representaria per a l'Ajuntament, però sí amb la intencionalitat de demanar poder facilitar que aquestes persones puguin exercir com a ciutadanes de la ciutat, perquè es veuen..., vull dir, quedar amb aquestes dificultats permanents és molt greu, si a més a més et veus limitat amb tot el que és la teva vida ordinària i no poder-te desplaçar penso que és molt greu. I era, en tot cas, fer aquest prec de poder-ho estudiar, de poder estudiar aquest tema. El següent prec té a veure amb les restes del pont que s'han trobat en el sector entre Pedret i el Pont Major. Bé, he anat seguint a través de la premsa, però també a través de l'Associació de Veïns del Pont Major, una mica la situació d'aquest tema. I, bé, m'agradaria que les coses no quedessin, i als veïns els agradaria que no quedessin com amb el Pont del Dimoni, és a dir, enterrar-lo o bé desmuntar-lo, com va passar amb el Pont del Dimoni. M'agradaria saber quina és la posició de l'Ajuntament, perquè també he consultat altres entitats, per exemple, els amics de la UNESCO d'aquí Girona, que estarien disposats també a reunir-se, a trobar-se, totes les entitats de caire més artístic i cultural de la ciutat que tinguin a veure amb aquests temes i trobar-se també amb l'associació de veïns i l'Ajuntament, i una mica buscar una solució positiva a aquest tema que no sigui tapar-ho. Hi ha propostes, hi ha diferents propostes i la idea seria poder estudiar una mica més com es pot donar, integrar aquesta troballa que s'ha fet, que és important. I després finalment i per no allargar-me més, sí que voldria preguntar pels compromisos de la negociació que van tenir l'alcalde de Girona i alcalde de Salt amb el Sareb, a quins compromisos van arribar. Crec que estaria bé que aquest Ple conegués això i no haver-ho de saber per la premsa. I, relacionat amb això, què pensen fer amb la Taula pel Dret a l'Habitatge. El que estem veient és que tots els temes que s'haurien de tractar a la Taula pel Dret a l'Habitatge estan passant per la Comissió Tècnica, creiem que no és la Comissió Tècnica que ha de discutir

alguns temes i amb això, com moltes qüestions, qui anys passa anys empeny, la taula no es convoca. I penso que això no pot continuar més. Voldria saber quines intencions tenen.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, no fa pas gaire dies un ciutadà de Girona va escriure un article amb el suggeridor nom de "Tanques fora". Aquest article de «Tanques fora» feia suggeriments a l'equip de Govern de la ciutat respecte a la necessitat que aquestes tanques desapareguessin i fins i tot algunes recomanacions urbanístiques a partir de com podien quedar si les negociacions no funcionaven. Jo penso que aquest Ple, caldria tranquil·litzar aquest ciutadà i voldria que el responsable digués quan està previst que les tanques vagin fora, no sigui que amb un rampell el trobem trencant les tanques amb tot el perill que significaria que la Policia local hagués d'intervenir en tota aquesta situació. Penso que val la pena en aquest Ple tranquil·litzar un ciutadà tan il·lustre.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, qui formula un prec i una pregunta.

La pregunta és relativa a les fonts, que fa temps es va anunciar que les fonts de la ciutat de Girona a causa de les glaçades es tallarien des del mes de novembre o desembre, crec, fins al mes de març. Atès que estem vivint un dels hiverns més suaus a Girona dels últims anys doncs no acabem d'entendre perquè aquesta mesura s'allarga i demanariem si pot aixecar aquesta prohibició que les fonts puguin rajar.

I el prec seria que una mica enllaçant amb això que esmentava el senyor Olòriz, el ciutadà il·lustre i de la zona en qüestió, nosaltres volem preguntar que ja que fa uns mesos es va parlar de fer un Ple extraordinari sobre el barri de Sant Narcís i les obres de reposició i tot plegat, doncs preguntem si hi ha intenció de realitzar aquest Ple algun dia o no.

Intervé la Sra. Veray, qui formula una pregunta i un prec. S'han posat en contacte amb nosaltres una empresa d'un circ que volia venir a fer un espectacle a la ciutat de Girona. Sembla que per dues vegades se li havia denegat el permís de poder-se posar a la zona de la Copa. Una de les preguntes que jo he fet principalment és si aquest circ portava algun tipus d'animal, perquè no poguéssim caure amb aquesta polèmica o aquest tema que és una mica més punyent amb el tema dels circs, se m'ha assegurat que no, que no en porten. I, per tant, fins i tot a mi mateixa m'ha sorprès que una activitat tan lícita com és posar un circ durant mesos en què no hi ha activitats a la Copa de Girona, com eren el mes de febrer o el mes de març, se li hagi denegat. He mirat els decrets, efectivament el decret no explica més enllà d'una resposta molt protocol·lària i, per tant, sí que m'agradaria saber si és que hi ha algun motiu que desconexem i se'ns pugui explicar. I el prec era que ho revisessin i que els poguessin donar permís, perquè crec que una activitat com un circ al mes de març a la zona de la Copa, doncs no pot fer altra cosa que beneficiar la ciutat i també la seva activitat econòmica.

Intervé el Sr. Bonaventura Ayats, qui exposa, en relació a Can Gibert del Pla hi ha aquells edificis, aquells blocs que són al carrer Puigneulós i el passatge Campcardós, hi ha uns patis interns d'aquell edifici i dintre d'aquests patis interns hi ha uns aparcaments sembla que la titularitat és municipal. No és municipal? O hi té alguna cosa a veure. D'acord. És que aquells patis estan en bastant mal estat, hi ha alguns forats, hi ha dificultats. I una de les coses que ens plantegen els veïns és a veure si es pot fer alguna actuació. No sé fins a quin punt la qüestió que sigui privat d'utilització pública, no sé si els veïns són copropietaris, si hi ha hagut alguna conversa. En fi, en qualsevol cas, que en prenguem nota, ens diuen, i a veure si es pot resoldre aquesta

situació perquè també va degenerant i llavors això genera problemes. L'altra cosa que ens diuen molts veïns de totes les zones blaves i verdes de la ciutat és que hi ha dificultats, és un clàssic dels plens, però ara ja fa un mes i mig que la nova empresa de zona blava i verda està operant a la ciutat de Girona i ens comunica que continua havent-hi molts problemes amb les màquines. Hi ha bàsicament problemes, dificultat d'entendre les màquines. Les màquines són molt complicades, la gent ens comunica que s'hi foten molts de «lios», molta gent ens diu que fins i tot el no entendre-ho, el no poder pagar, el no poder pagar fins i tot la sanció, la dels sis euros seixanta de multa, etcètera, doncs agafen un tros de paper i el posen a dins del cotxe deixant clar que han intentat pagar però que no poden, que tenen aquestes dificultats. Després, a part, hi ha el tema targetes, és veritat que el regidor Alcalà ens va explicar que aquí hi havia una sèrie de dificultats, a la Comissió de Ciutadania. Però, bé, ens continua dient la gent que amb el tema de targetes hi ha problemes.

També ens arriben comentaris que hi ha un telèfon d'assistència i que aquest telèfon d'assistència en molts casos no contesten o que hi ha problemes d'atenció. La qüestió està de la següent manera: si aquest tema es pot resoldre i en quina data, diguem-ne, deixarem de tenir problemes. Fa un mes i mig, però això ara ja està, diguem-ne, instal·lat i a veure exactament en quina data podem tindre resolt aquest tema perquè la gent ens ho pregunta.

Una altra qüestió és que un veí també de Can Gibert del Pla, del carrer Orient, perdó, del carrer Güell, ens ha enviat una fotografia a l'alçada del Servei Municipal de d'Orientació i Informació hi ha una canonada que està deixant anar aigües negres cap a la riera, cal al riu Güell. Aquesta és una foto que tenim i que la puc passar. És una foto que tenim d'ahir que ens va enviar algun veí. Sembla que hi ha alguna altra canonada també, però en aquest cas, diguem-ne, el que surt no és al meu entendre perillós, al nostre entendre perillós.

Alguns veïns d'aquella zona també ens comenten a veure si al carrer Finestrelles podria canviar d'orientació, un canvi de direcció. Ens diuen que no sé si aquest tema s'havia demanat abans, però algunes vegades a nosaltres ens ho havien comentat. No sé si això és possible, si es pot estudiar.

I finalment a la plaça de Pere Calders, també a l'alçada de Can Gibert del Pla, alguns comerciants i veïns ens diuen que no hi ha contenidors de vidres en aquella zona.

El senyor alcalde disposa la resposta als precís i preguntes formulats.

El senyor alcalde es dirigeix a la senyora Barbero, i exposa, començaré per Taialà. A la plaça Josep Maria Prat hi ha uns plataners que les arrels es fiquen per sota de les cases. En aquella plaça, si no ho recordo malament, ja s'havia fet una actuació, s'havien tallat uns plataners, però van quedar per a una segona fase els que estan tocant a les cases, als blocs. Llavors, les arrels entren a les cases, amb la qual cosa, a banda d'aixecar la part de fora de la carretera, doncs els entren a dintre. I, en concret, davant del número 9, a causa també d'una arrel d'un arbre, està tot el carrer aixecat i hi ha uns clots importants.

Els veïns del barri de Vila-roja ens han fet un prec relacionat amb un bus que surt els diumenges i festius des de Sant Josep que va al cementiri nou, que diuen que surt a les onze del matí i torna a les dotze i ens demanen que faci una parada allà dalt a l'alçada de l'Escola Sagrada Família. De Santa Eugènia, la gent gran de Santa Eugènia es queixa que la plaça Leonor Joher molt sovint està molt bruta. Concretament, el dia que hi vam anar nosaltres, estava brutíssima. I aquests veïns també ens diuen que al sortir de la plaça i girar cap a l'esquerra pel carrer de Santa Eugènia hi ha un garatge i la vorera està destrossada. Això m'ho va explicar i ensenyar una senyora que s'havia trencat el braç en aquest forat que hi havia a la vorera. També ens han demanat que es revisi i la zona de càrrega i descàrrega del

carrer Maçana perquè sembla que és desproporcionat el nombre que hi ha de càrrega i descàrrega en funció dels comerços que hi ha. Per últim, bé, vejam, es va portar a terme la unificació de l'oficina d'atenció de la Policia municipal i amb la dels Mossos, això vol dir que l'oficina aquesta els caps de setmana està tancada i hem rebut queixes de veïns que tenen alguna incidència i llavors estan acostumats o estaven acostumats a anar a la Policia municipal i ara es troben que no els poden atendre i els diuen que vagin a l'oficina que hi ha a la Generalitat. El problema que hi ha allà és que els Mossos allà atenen més aviat qüestions de tipus penal, però no incidències que no afectin això, i la gent es troba que els diuen que han de tornar el dilluns. També això voldria preguntar-li al senyor Berlosó i si no ho sap, en tot cas, si ens ho pot dir per escrit més endavant, si l'Ajuntament té un protocol per accedir al Banc dels Aliments, un protocol dels criteris. I, si és que sí, si aquest protocol s'aplica per igual a tots els barris. I si dic això és perquè la ciutat encara que sembli gran és petita, entre els barris la gent es coneix i es comenta, i hi ha persones que els dona la sensació que no s'aplica de la mateixa manera l'accés al Banc dels Aliments en un barri i a un altre barri. I, per últim, també comentar que suposo que tant vostè com el regidor Alcalà estaran al cas de la incidència que va passar dilluns passat al barri de Font de la Pólvora, que els nens de dues classes de l'escola que es dirigien al centre de la ciutat perquè anaven a una sessió de cinema, l'autobús no els va voler carregar i van quedar al carrer. Voldria saber també si han fet alguna gestió davant de Teisa i quina explicació han donat.

Intervé la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, fa ja alguns plens al regidor Alcalà li veig comentar al respecte d'un pont a prop del carrer Roques Altes, a Taialà, que no es posava sal als matins i que es gelava. Continua la mateixa situació i alguns veïns ens han enviat fotografies on es veu a la mateixa hora el pont que va al CAP que hi té sal i, en canvi, l'altre que no en té. Era per fer un recordatori, tot i que ara ja vindrà el bon temps, però per recordar-ho. També de l'escola de Taialà hi ha alguns veïns que s'estan queixant de les molèsties que ocasionen els cotxes quan van a dur els nens a les hores de deixar-los i de recollida. Ens consta que els han fet algunes propostes de millora entre les quals ordenar el «dissuasori» a prop del Carles Rahola, pintar-lo perquè pel que sembla l'aparcament és bastant desordenat. Per tant, també traspasar-li aquest prec. I finalment una veïna ens ha fet arribar un registre d'entrada de data 8 de maig del 2013 on sol·licitava una plaça de minusvàlida. No és la primera vegada que la sol·licita, aquesta és l'última, 8 de maig, però no ha rebut cap resposta. Tenim el número de referència d'entrada per si ho volgués consultar.

Intervé el Sr. Amores, qui formula un prec i una pregunta. La pregunta seria per les darreres setmanes hi ha hagut algun període de temps en què hi ha hagut diversos talls de llum en alguns barris de la ciutat, a Montjuïc especialment, que durant la setmana hi ha hagut diversos talls de diversa durada. No sé si és un tema que se'n coneix els motius, se n'ha fet el seguiment, almenys em preocuparia si es té una certa constància de talls amb una certa constància d'algunes zones de la ciutat, potser és un tema casual que pot sorgir, que pot passar, potser són temes que potser no s'està fent tot el manteniment preventiu que tocaria.

I l'altre seria un prec més aviat vinculat als temes de pobresa energètica, que vaig llegir fa poc als diaris que el regidor Berlosó ha estat intercedint, ajudant a intentar arreglar alguna situació en algun dels barris entorn a talls de llum i diverses dificultats i tensions que hi havia al barri, i crec que també és una bona excusa per també tornar a convocar la Taula de Pobresa Energètica, tornar-ne a parlar una mica de què s'està fent, propers passos. Jo crec que des que vam aprovar-ho fins que també s'han dut a

terme diverses iniciatives al Parlament i a altres administracions, valdria la pena tornar-la a convocar aviat.

Intervé la Sra. Planas, regidora del grup municipal del PSC, qui formula dues preguntes. Una és el Departament d'Empresa i Ocupació ha tret una convocatòria sobre ajuts per al foment del turisme o sobre plans de dinamització turística. Era per si estava pensat presentar algun projecte, com seria aquest projecte i quina quantitat de diners es demanarien.

I l'altra en referència als locals i als comerços que s'estan tancant tant a Girona ja sigui al Barri Vell com a l'Eixample. Era per saber si tenien pensat i, si no, per pensar-hi, de fer algun pla per incentivar l'obertura de comerços i també de dinamitzar més d'aquestes zones.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui exposa, ens han arribat queixes diverses –és que en tenim de molts carrers i de molts diferents llocs de la ciutat– sobre les noves ubicacions dels contenidors de brossa. Hi ha llocs en què, en fi, els deuen arribar a vostès també, però és que ens n'arriben contínuament, encara aquest matí ens n'han arribat tres, és molt continu. N'hi dic una perquè m'he compromès amb la senyora que me l'ha fet arribar de dir-li avui al Ple i després li traslladaré les altres. A la porta d'entrada de la muralla al barri de Sant Daniel, al jardí del Doctor Figueres, diguéssim, hi ha uns contenidors que queden just a davant de la imatge de Sant Pere de Galligants, diguem-ne, impedeixen fer una foto de Sant Pere Galligants, segur que sap on és. Si us plau, miri-s'ho perquè crec que estaven millor allà on, en fi, crec que s'hauria de trobar una altra ubicació. Però sí que ens agradaria saber una miqueta, senyor Fàbrega, quins criteris s'han seguit a l'hora de canviar els contenidors de lloc. És a dir, canviar els contenidors és una cosa sobre la qual ja vam discutir extensament, però canviar-los de lloc en casos en què cabien perfectament al lloc on estaven abans genera múltiples problemes, això ho saben tots els regidors que s'han ocupat d'aquest tema perquè cada vegada que es canvien, no tots els de la ciutat, un contenidor de lloc, això genera normalment queixes. Aleshores, per què han fet aquest canvi tan massiu d'ubicació i quin criteri han seguit? Ens agradaria saber el criteri perquè fins i tot perquè estem intrigats. Després una proposta que ens ha arribat sobre els contenidors, que aquesta també crec que li hem de fer, que hi és que arrel del fet que sembla que comença a ser costum això de cremar contenidors, ens demanen que s'estableixi una separació entre els contenidors i els vehicles, una distància prudencial, perquè quan es cremen els contenidors no puguin agafar els vehicles. Li dic tal com ens ho han dit i vostè ens dirà què li sembla, però jo li trasllado.

I després un prec i és que vam entrar unes preguntes sobre el trenet el dia 10 de desembre de 2013 i encara no hem rebut la resposta. L'hem reclamat en reiterades ocasions, comença a ser una cosa ja una mica exagerada, perquè fa dos mesos i, per tant, em sembla que ja no toca, s'han passat el ROM, s'han passat tot. Si us plau, contestin-nos d'una vegada.

I dues qüestions adreçades al senyor alcalde. Què ha fet el senyor alcalde per aconseguir que la Generalitat avanci en la construcció de l'estació soterrada d'autobusos del Parc Central? Perquè hem vist per la nostra sorpresa que en el pressupost del 2014 aquest tema no hi és.

I sobre el Trueta, vam veure uns comentaris dient que si es millorava el Trueta afavoríem el Govern de l'Estat. Ens agradaria saber si aquest és el motiu pel qual en els pressupostos de la Generalitat per al 2014 tampoc hi ha inversió prevista per a l'Hospital Trueta. Però, en tot cas, ens agradaria que ho expliqués als ciutadans de Girona, atès que els usuaris de l'Hospital Trueta em sembla que no comparteixen exactament la mateixa visió que té vostè sobre el tema i estaria bé que ens n'expliqués els motius.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, anem per ordre, el senyor Bonaventura deia que efectivament hi havia hagut una sentència i una petició, en aquest sentit, d'un posicionament de l'Ajuntament de Girona. Lamentablement va coincidir el dilluns que havíem de fer Ple i que vam fer aquell acte en record de la Cuca i era a la mateixa hora en què hi havia concentració davant de la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i no vam poder fer res al respecte. Però, en qualsevol cas, sempre que hi ha una convocatòria d'alguna entitat municipalista a la qual estem adherits perquè tal dia a tal hora es faci alguna acció, la seguim. I, en aquest cas, hem de trobar l'ocasió per poder expressar el que tenim ganes d'expressar en relació a aquesta sentència, que no és una sentència qualsevol, no és una més, aquesta és diferent i és bastant greu.

En quant a la senyora Terés que preguntava per una ciutadana de Girona que té problemes de mobilitat el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà qui explica, farem aquest estudi que comenta vostè per intentar que les línies siguin més eficients, les línies d'autobús, per exemple, la que puja al Puig d'en Roca de vegades fa tot el recorregut i no troba ningú, i és un servei que evidentment hem de donar, doncs entraria a dintre de la programació aquella que volem per tal de poder fer aquest recorregut amb el qual podríem estudiar aquests casos que vostè comentava. Hauríem d'analitzar exactament quines són les necessitats i intentar agrupar-les. De fet, jo als taxistes els vaig fer el comentari de poder arribar a convenis per poder fer aquests serveis. És un tema que l'hem de continuar treballant.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a les obres, a les restes d'aquell pont del sector de Pedret al Pont Major, el senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, efectivament vaig tenir una reunió amb el president de l'associació on se li va posar a disposició l'informe de l'arqueòleg com la resolució que havia determinat Cultura de la Generalitat respecte al pont. És un pont del segle XV-XVI, no té res a veure amb el que ha sortit a la premsa, suposo que ja s'ho van suposar tots plegats que era un error del periodista que va escriure l'article. Té un valor històric que marca el traçat que tenia d'entrada la ciutat de Girona, però el que no podem obviar és una qüestió que és el que se li va explicar al president. Jo em situo mirant al davant, l'estrep dret està afectat per l'ACA perquè es cobreix la riera que baixa, s'ha de cobrir i, per tant, l'estrep dret està afectat sí o sí per una qüestió de l'ACA. I el que es va acordar amb el president és que es mantindria l'estrep esquerre del mateix pont i no s'afegiria res, sinó que es mantindria tal com està, però s'arreglaria bé i es posaria com a element monumental pròpiament pel barri. Si faltés algun element o peça es podria aprofitar aquelles que quedarien a l'estrep dret. Però l'estrep dret està totalment afectat per una qüestió de l'ACA perquè s'ha de cobrir la riera que baixa i, per tant, estava tocat per si mateix. Es documentarà, que és el que s'ha previst, i es col·locarà fins i tot una placa a la zona indicant quin era el traçat del pont i s'hi farà l'explicació històrica del mateix.

Referent a l'estrep dret, ja li dic, no és una qüestió que les entitats hi puguin participar, és que l'ACA obliga a tocar-lo perquè s'ha de cobrir la riera, a la força. Llavors el que fem és mantenir l'estrep esquerre, el mantenim i hi podrà participar la gent que vulgui, el que farem és mantenir-lo allà i donar la documentació històrica, és a dir, no es tocarà.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa que en tot cas es podria fer arribar la còpia de l'informe que ha encarregat a la UdG sobre aquesta qüestió i el Sr. Ribas respon que cap problema.

En relació a la senyora Terés que preguntava pels compromisos de la reunió a la Sareb. Se'n va assabentar per la premsa perquè sortint de la reunió trucaven els mitjans de comunicació i havíem de donar una resposta, però no perquè no tingués ganes de comentar-ho, perquè crec que a la prèvia havíem informat els portaveus que anàvem a Madrid. Va ser un desplaçament que, a part de l'alcalde de Salt i jo mateix, m'hi va acompanyar el regidor Eduard Berlosó, el president de la diputació i el delegat del Govern de la Generalitat a Girona, el senyor Eudald Casadesús. I vam anar a demanar una cosa que ja venia de lluny que és la possibilitat que la Sareb ens cedís, als ajuntaments respectius, els pisos desocupats o en situació disponible als ajuntaments perquè els gestionéssim i els poséssim al servei de la nostra política d'habitatge social. I la resposta i la receptivitat de la Sareb va ser molt alta, la voluntat de fer un conveni en el marc del conveni amb la Generalitat pel paquet de pisos que hi han al conjunt de Catalunya, fer un conveni específic per Girona i per Salt els va semblar molt correcte, amb la participació també de la Generalitat, i estem en la fase d'estudi. En tot cas, el regidor Berlosó ampliarà la informació per fer-ne molta via per poder detectar tots els pisos que de Girona i de Salt, de la Sareb, es poden posar en mans de les nostres oficines d'habitatge.

Pel que fa la qüestió de la Taula pel Dret a l'Habitatge, el senyor Berlosó li ampliarà la informació.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, sap molt bé que no som nosaltres, l'Ajuntament, que convoquem la taula, en tot cas, fem la feina de convocar la taula seguint les instruccions del coordinador que tots plegats varem escollir, que és el Defensor de la Ciutadania. Sap el problema que existeix entre el Defensor de la Ciutadania i la representant de la PAH, que canviaven, sembla que a l'última reunió, aquesta sí, que la tècnica, vull dir, la convoquem des d'aquí l'Ajuntament, els tècnics d'aquí l'Ajuntament. Va celebrar-se l'altre dia, varen enviar altra persona de la PAH en representació, substituint la senyora Afuera i sembla que també varen manifestar que a la directiva també vindria aquesta senyora, es va comunicar al coordinador que varem escollir, ho té en compte i crec que en breu farà convocar la taula.

Intervé el Sr. alcalde, qui en relació al prec del ciutadà il·lustre amb l'article «Tanques fora» que preguntava el senyor Olòriz, el senyor Carles Ribas li respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, el ciutadà il·lustre o els veïns que em reuneixo cada dijous per parlar amb ells. Jo li puc informar del que es va comprometre en el seu moment Adif, quan va venir en el seu moment, i és que aquest estiu han d'estar les taques totes fora, ha d'estar tot reposat, la reposició que queda actualment és la zona de la Llosa, Bisbe Sivilla vostè ja sap que s'hi està treballant però des de l'Ajuntament, igual que Montserrat, i quedaria únicament el tram de la Llosa i és amb el que –si se'm permet l'expressió, i la poso entre cometes– m'hi estic barallant contínuament per aconseguir que sigui el més efectiva possible. Sóc el primer interessat que les tanques se'n vagin i els veïns els primers, no fa falta que m'ho escriguin al diari.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Navarro preguntava per les fonts de la ciutat i la previsió de fins quan estarien tallades.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, normalment per una qüestió purament perquè es rebenten amb les glaçades. Aquest any és un any atípic i aquest mes de febrer ha

estat molt calorós, però normalment es comencen a tancar a finals de novembre i el mes de març ja es comencen a obrir. Ha estat atípic. Deien que el dimarts venia fred, però bé, ho podem mirar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa en relació a la petició del Ple extraordinari, es manté la voluntat de convocar un Ple extraordinari amb relació a la problemàtica de Sant Narcís. Hauríem d'esperar a tenir més documentació per al conveni amb Adif i tenir la resposta al respecte, però efectivament no hem de demorar massa la celebració d'aquest compromís que compartim tots plegats.

Referent a la senyora Veray que preguntava per un circ, la senyora Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas qui exposa, senyor alcalde, efectivament aquesta proposta que se'ns va fer de part del circ Alegria en un primer moment es va refusar especialment perquè coincidia amb el Festival de Circ de Figueres i ens semblava que no era adequat que es duqués a terme en les mateixes dates, però ho tenim a sobre la taula perquè segur que trobarem una data òptima tant per a la ciutat com per a l'empresa per poder-se dur a terme aquí.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Bonaventura, en relació als edificis de Can Gibert del Pla, crec que ha quedat clar que els patis són privats i que és una problemàtica que ve de lluny i que intervenir sobre una finca privada per fer despesa pública és complicat. Sàpiga que peticions perquè en finques privades, que no estan prou mantingudes, hi intervingui, en tenim moltes i de moment hem de ser curosos pel que fa a la utilització dels recursos públics en aquests àmbits.

Referent a les zones blaves i zones verdes i les dificultats, el senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, evidentment hem tingut un problema amb el tema de les màquines, però s'ha resolt en gran mesura, i això es pot contrastar pel nivell de queixes que s'estan rebent. No és un problema, a veure, hi ha hagut problemes tècnics puntuals, avui m'he reunit amb el responsable de l'empresa i ahir varen venir tres enginyers per veure una problemàtica molt concreta que es donava amb el lector del codi de barres que feia interferències amb un altre lector. Ja l'han solucionat, l'han treballat en tres màquines en concret; n'hi han 161. Això és una qüestió.

L'altra qüestió és la dificultat en el funcionament. Ho vaig dir el mes passat, a mesura que la gent va entenent com funciona la màquina, va agafant l'hàbit. És una màquina que està molt ben preparada, que tecnològicament està molt avançada, que podrem arribar a discriminar fins i tot si volguéssim fer tarifes diferents per vehicles per antiguitat, per ecològic, etcètera, perquè la mateixa màquina pugui anar discriminant aquests tipus de servei. Per tant, és una mica més complexa i això té aquesta dificultat, però ja estan preparades.

I després el problema que sí que tenim i continuem tenint, i no és ni atribuïble a la concessionària ni a les màquines, sinó que és el sistema de pagament que és el problema de les targetes. Aquí sí que tenim un problema que estan treballant i no amb totes les targetes ni amb una entitat en concret. Perquè hi ha gent que m'ha dit: «És que amb una entitat funciona i les altres no.» Amb aquesta entitat funciona perquè el xip ja va avançat a una versió superior, però s'hi està treballant i em consta que el gran problema i el nombre de queixes és degut al tema del xip. Però que hi estem treballant. No, ja m'agradaria posar una data, però avui en parlàvem, hi estan treballant.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al que comentava d'un veí de Can Gibert del Pla que li ha fet arribar una fotografia d'una canonada d'aigües negres que van directament al Güell. Si ens la pot fer arribar. Bé, no es preocupi, suposo que demà al matí ho podem tenir i hi hem d'intervenir ràpidament, però en tot cas, independentment d'això, intentarem detectar-ho.

I referent al canvi de direcció del carrer Finestrelles, el senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, sí, normalment si la gent se'ns adreça directament a nosaltres o a través de la regidora de barri, ho estudiem, els tècnics ho analitzen i si és viable o ho veiem factible, és en la línia que estem treballant, vull dir, no hi ha d'haver cap problema. Si ens fan arribar concretament el detall, doncs ho mirem i amb això estem treballant, no hi ha d'haver cap mena de problema.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre la plaça Pere Calders que comenta que comerciants i veïns li han comentat que no hi ha contenidors de vidre, senyor Jordi Fàbrega.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui explica, m'estranya el que diu de la plaça Pere Calders perquè és prou gran i hi viu prou gent, o sigui, si no hi és el posarem segur. Sí que és veritat que no totes les àrees tenen contenidor de vidre, però bé, en llocs més o menys propers sempre n'hi ha algun.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, referent als plàtans i les arrels que aixequen la vorera i l'asfalt de la plaça de Josep Maria Pla, que preguntava la senyora Barbero, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega qui explica, ja hem fet algunes actuacions amb arbres que aixequen el paviment o es posen en clavegueres o a dins de les cases. Bé, el que farem és, bé, si fa falta tallar-lo, tallar-lo, si es poden tallar les arrels, tallem les arrels, vull dir, en cada cas busquem la solució més adient. Si ens doneu la situació exacta dels arbres ho farem anar a mirar als tècnics.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, qui exposa, perdoni, però és que crec que ja era un tema que ja estava acordat amb els veïns. El que ens han dit, que l'Ajuntament fa temps que ja havia decidit.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, no, jo vaig parlar amb els veïns, ells parlaven que si l'estructura estava afectada, l'estructura no està afectada. El que passa que, possiblement per la dimensió de l'arbre, tocar arrels posaria en perill que l'arbre caigués i potser l'actuació és tallar-lo, però serà un tècnic el que ho hagi de dir.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, en relació al prec, que fa per la línia d'autobús de Vila-roja, que pugui parar a l'Escola de la Sagrada Família, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, no hi ha d'haver cap problema. En prenc nota.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Fàbrega respondrà en relació a la plaça Leonor Joher i la situació de la neteja.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, la plaça Leonor Joher doncs passarem una nota que, si de cas, tinguin més cura i hi vagin més sovint.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, la vorera destrossada, si poguessin precisar exactament el punt on es troba aquesta vorera. Està entès, es posaran en contacte i en relació a la revisió de la zona de càrrega i descàrrega del carrer Maçana el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà qui exposa, sí, ho analitzarem i si està desproporcionat ho farem més petit.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Alcalà també sobre el comentari o la queixa que alguns ciutadans fan pel fet que el festiu no hi ha el carrer Bacià obert i s'han d'adreçar a l'oficina conjunta dels Mossos i la Policia municipal.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sí, de fet, ja fa un any i uns mesos que estan treballant de forma integrada Mossos i Policia municipal i el servei s'està donant les vint-i-quatre hores a l'oficina que hi ha a l'edifici de la Generalitat i allà s'han d'agafar totes les denúncies, doncs s'haurien d'agafar. Ja mirarem a veure si hi ha hagut alguna qüestió en concret i allà treballen conjuntament tant Mossos com Policia municipal, independentment de la persona que hi entri.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, el que passa que no tenia massa queixes, però és que ara ja m'ho han dit diverses persones. Llavors els Mossos d'Esquadra consideren que no és competència d'ells, perquè ells és un tema més penal. Diuen que això és més municipal.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sí, sí, ho revisarem.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Berloso, en relació a si existeix un protocol per accedir al Banc dels Aliments.

Fa ús de la paraula el Sr. Berloso, qui manifesta, evidentment existeix un protocol, el que passa que ja saben que a vegades, vull dir, aquestes persones es posen «a mi me lo dan» o el que sigui i les condicions de família, doncs de més criatures, a vegades amb la mateixa condició econòmica amb una circumstància especial, doncs els poden donar, però existeix un protocol i dubto que es faci alguna cosa irregular en aquest sentit.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, no era un tema d'irregularitat.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, preguntava si hi havia diversos criteris del mateix protocol, no?

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, qui exposa, sí, exacte. Si és un protocol amb criteris i en tot cas si està, si ens ho pot fer arribar, quan el digui per escrit i així, en tot cas, podem desmentir si alguna persona ens manifesta que hi ha aquesta diferència, doncs podem també justificar-ho.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, ja el demanaré i ja li faré arribar.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui manifesta, sobre l'incident que vostè comenta dilluns, diu, a la Font de la Pólvora, l'autobús que no va poder recollir –no va voler recollir– els alumnes. Senyor Alcalà, en té constància?

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, si de cas mirarem, normalment els centres escolars, quan han de fer un desplaçament de molta mainada, ho comuniquen per tenir la previsió, mirarem exactament què ha passat i ho posarem en coneixement a la Teisa, a veure què ha passat. Doncs ho mirarem i ens queixarem.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Paneque preguntava pel pont del carrer Roques Altes, que no s'hi abocava prou sal. El Sr. Fàbrega li respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, ja estarem al cas. En tot cas, miraré a veure si està a la llista dels llocs allà on s'incideix amb la sal i potser juntament amb Mobilitat potser el que estudiarem seria pintar el paviment tipus com es va fer amb el pont de l'Eiffel i així tant si es tirés sal com si no es tirés sal, ja ho tindríem arreglat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Alcalà respondrà a la senyora Paneque que pregunta per les queixes i molèsties dels cotxes que van a recollir la mainada a l'entorn de l'escola Taialà i també amb relació a la mobilitat i, per tant, també li pot respondre de la sol·licitud de la plaça de minusvalidesa entrada el 8 de maig de 2013 i pendent de resposta.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, referent a la problemàtica dels centres escolars, és un problema generalitzat, precisament a Taialà hi ha una zona que tampoc és massa problemàtica perquè hi ha tota la part del darrere, sí que és cert que aquells vint minuts d'entrada i de sortida la gent deixa el cotxe allà i marxa, i hi ha alguns veïns que insistentment estan reclamant, hi hem posat policia, informen i fan el que poden. Perquè jo ja vaig parlar amb els veïns que si la solució, perquè han anat fins i tot al Defensor del Ciutadà, és que la solució era posar la grua, crec que no era la solució realment, perquè el resultat seria d'uns dies i al cap de quinze dies tornaria a passar. Jo tinc l'experiència perquè vaig estar president a l'AMPA de l'escola i el que fèiem era posar notes als pares perquè ho tinguessin en compte, que anessin caminant, que no aparquessin i respectessin, això funcionava uns dies i després hi tornaven. Però és una problemàtica general a totes les escoles.

Referent al tema del pàrquing, aquest que comenta, els veïns no demanen aquesta plaça de pàrquing que em comenta vostè, que ara l'estem arreglant i que la pintarem, hem tret el ressalt, hem fet el gual per al pas de vianants i ara estem reparant el que era l'accés a aquest pàrquing. Aquest pàrquing el pintarem. Però els veïns no estan demanant aquest, els veïns estan demanant un pàrquing que hi ha a interior a l'institut i evidentment dintre de l'institut nosaltres no hi podem entrar.

I referent a la plaça de minusvàlids, mirarem la situació, però contestem a tots els requeriments i si veiem que és factible, tant si és en positiu de donar-lo perquè falta la plaça de minusvàlid, la facilitem, però si hi han alternatives, contestem dient que existeix. Mirarem a veure amb aquesta què ha passat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Amores demanava per si s'ha notat que hi ha hagut un increment d'alguns talls de llum aquestes darreres setmanes, si això responia a una qüestió generalitzada, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, bé, els talls de llum de fa deu dies em penso que varen ser a Montjuïc i a Santa Eugènia, va ser un problema de la companyia subministradora que els van saltar un parell de transformadors. En principi, l'avaria aquesta va ser una cosa puntual.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per la pobresa energètica, el senyor Berlosò respondrà.

Intervé el Sr. Berlosò, qui exposa, també s'ha donat reiterativament al Sector Est, talls de llum. Nosaltres ens varem interessar, varem tenir juntament amb el regidor Jordi Fàbrega amb les companyies de llum, els varem convocar a veure quin era el problema, ens varen dir que el problema era que hi havia molta gent enganxada que no tenia comptador, etcètera, i que després allà també es donaven un excés de consum en uns llocs determinats, perquè hi havia pisos que cultivaven i tal. Nosaltres ja els varem plantejar que això no ens quadrava, perquè, està clar, paguin o no paguin, doncs la línia no hauria de saltar, perquè hauria d'estar en condicions; una altra qüestió era la dels comptadors. Fins a dia d'avui ha estat impossible trobar un interlocutor que pogués prendre decisions sobre aquest tema. A resultes d'una entrevista que em varen fer d'una denúncia que havien fet usuaris d'allà dalt del barri de la Font de la Pólvera, que em varen fer, vaig declarar la impossibilitat aquesta, avui he tingut la trucada de la companyia de gas i de la companyia de llum donant-me un senyor de referència per poder començar a tractar aquest problema.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Plana preguntava si havíem previst algun projecte en les ajudes dels plans de turisme convocades pel Departament d'Empresa i Ocupació, la Senyora Cunyat li respondrà.

Intervé la Sra. Cunyat, qui exposa, efectivament s'ha obert una línia de subvencions vinculades a la taxa turística, estem parlant d'una subvenció d'un pressupost total d'uns 6 milions d'euros a les ciutats o als consells comarcals, tothom que s'hi vulgui presentar ha de presentar projecte superiors a 450.000 euros. Per tant, ara estem treballant internament per veure quins projectes presentem, però evidentment la idea és intentar aconseguir que algun dels projectes es subvencionin. I, en tot cas, ja responc la següent, efectivament treballarem plans de dinamització per minimitzar aquesta situació que s'està produint, que és que molts comerços tanquen.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Bosch informava de queixes sobre noves ubicacions de contenidors d'escombraries i concretament assenyalava, per exemple, el cas del jardí el Doctor Figueres de l'inici de Sant Daniel i li demanava, senyor Fàbrega, els criteris que s'han seguit per reubicar.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, precisament en aquest carrer que porta fins al monestir de Sant Daniel Urbanisme està treballant en un projecte per soterrar els contenidors de tot el carrer. Sí que està originant uns certs conflictes, les ubicacions de les noves àrees, però les àrees no s'han mogut per criteris diferents que no siguin criteris de mobilitat que afecten sobretot distàncies a passos de vianants amb el sentit o no de la circulació, distància en creuaments. Ara estem mirant també si hi ha balcons molt propers pel cas que es cali foc a un contenidor, que no es pugui encendre el pis de dalt. Però principalment les normes que s'han seguit per la situació dels contenidors són normes de la seguretat dels vianants.

I en referència a això que diu dels cotxes, doncs un cop hagin estat ja assegurades les àrees en els llocs que s'han de quedar, es posaran unes guies, l'àrea quedarà fixada i, de la mateixa manera que es posaran unes guies a terra, es posen també uns protectors de les àrees, o sigui que això vol dir que els cotxes ja quedaran més apartats.

Amb tot això també val a dir que els contenidors que es posen en els extrems són els contenidors que cremen més malament, que acostumen a ser el de vidre i el

d'orgànica. Això es fa perquè, bé, si es crema un contenidor que ho tingui de més mal d'escampar-se d'un a l'altre.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a aquesta pregunta, només dir que hem rebut a part d'algun comentari sobre proximitat amb vehicles, alguna preocupació per proximitat amb edificis, mirarem aquells punts que són calents per poder-ho resoldre.

La senyora Coralí Cunyat, exposa que en relació a la pregunta sobre el trenet s'està redactant i la tindran en breu a la seva disposició.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui exposa, només dir-li que com que fa dos mesos i cada vegada que hem preguntat ens diuen que s'està redactant, ens agradaria saber quan acabaran de redactar-la, si és possible.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al projecte de l'estació d'autobusos a l'espai previst, evidentment amb la Generalitat vam arribar a l'acord en el seu moment, hi ha una comissió mixta que treballa quotidianament amb aquest tema i, en tot cas, el senyor Ribas li explicarà amb detall en quina situació està en aquest moment el projecte.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, hi ha una comissió, com diu l'alcalde, que s'ha creat, es reuneixen cada setmana, ahir van estar reunits, la setmana que ve hi tornen a anar, i el projecte estarà acabat de redactar aquest estiu, al juny, han promès que tindriem el projecte definitiu.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al Trueta i no sé exactament a quines declaracions es refereix, a un tuit al compte de l'alcalde? Bé, no ho sé, no l'he llegit. En tot cas amb un Twitter, com poden comprovar o com poden entendre, amb els pocs caràcters que hi ha no es de fiar.

Aprofito per aclarir, si m'ho permeten, alguna qüestió que ja hem dit moltes vegades i que vam dir arran precisament del projecte original d'enderrocar l'actual Trueta i allà construir-hi el nou edifici amb tota la inversió multimilionària que representava, que hi havia un problema previ que havíem de resoldre i que no s'ha resolt encara, malgrat que va haver-hi un intent que la comissió bilateral es pogués traspasar, però és que el sòl del Trueta és patrimoni de la Seguretat Social, per tant, tot allò que es construeix a sobre qui ho patrimonialitza és la Seguretat Social.

Això és el que vaig dir i això és el que encara la setmana passada parlant amb responsables del departament certifiquen, és això. A partir d'aquí agafin el Twitter i diguin el que vulguin, però no m'he mogut aquesta opinió que és..., i ja li aclareixo perquè ho tingui clar.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, la pregunta era si aquest és el motiu pel que no consten en els pressupostos de la Generalitat partides per fer millores a l'Hospital Trueta. Perquè als usuaris de l'hospital de Girona em sembla que el que els importa és com està l'hospital més que de qui és la titularitat del terreny sobre el qual està construït, que al final és de l'Estat.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, no vull dir que és una pregunta parlamentària que, en tot cas, ja li traslladaré al grup parlamentari i al conseller, si és que el motiu és aquest. Jo crec que, en tot cas, els motius pels quals no hi dotacions pressupostàries suficients a Catalunya responen a una situació que vostès, precisament vostès, coneixen millor que ningú, perquè vostès l'han provocada i, per tant, ara no treguin conclusions.

En circumscripció a allò que he dit, que he dit sempre, el projecte per reconstruir sobre l'actual emplaçament del Trueta té un problema que hem de resoldre, hem de decidir aquests milions d'euros que representarà, que els hauríem de pagar dels pressupostos generals de la Generalitat de Catalunya es fan o volem que es facin en un sòl que és patrimoni de la Seguretat Social, sí o no? Això és el que jo he dit i no té res a veure amb la resta.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, si m'ho permet, perquè als malalts de la ciutat de Girona els agradaria saber, perquè fa dos anys i mig que governen, què estan esperant i què hem d'esperar per fer millores a l'Hospital Trueta. Aquesta és la pregunta.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, jo li he respost cada vegada que vostè m'ha preguntat per aquesta qüestió de la comissió del Trueta, li puc tornar a repetir el mateix, no crec que li porti res de nou. I li reitero el que li he reiterat sempre, quan tinguem les necessitats de metratge del departament, i cregui'm que en parlem sovint amb el conseller, convocarem la comissió, no li puc tornar a dir. Si m'ho torna a preguntar, li repetiré el mateix.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són dos quarts de tres de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera